

สรุปโครงการอบรมเสวนา
เรื่อง “การอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย”
๒๐-๒๑ กันยายน ๒๕๕๕
โรงเรียนพิมายวิทยา

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมท้องถิ่น
จังหวัดนครราชสีมา

คำนำ

รายงานผลการจัดโครงการอบรมเสวนา เรื่องการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย ฉบับนี้สืบเนื่องมาจากสำนักศิลปะและวัฒนธรรมได้ดำเนินโครงการอบรมเสวนา เรื่องการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการบริการด้านเนื้อหาข้อมูล แนวทางในการอนุรักษ์ และสร้างเครือข่ายการอนุรักษ์เมืองเก่าพิมาย

หวังว่าโครงการอบรมเสวนา เรื่องการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย จะส่งผลให้เกิดการอนุรักษ์และมีเครือข่ายการอนุรักษ์เมืองเก่าพิมาย ดังนั้น รายงานผลการโครงการครั้งนี้ น่าจะเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรทั้งภายในและภายนอกองค์กรในการปฏิบัติงานต่อไป

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมท้องถิ่น จังหวัดนครราชสีมา

สารบัญ

	หน้า
รายงานผลการจัดโครงการอบรมเสวนาเรื่องการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย	๑
ผลการดำเนินงานโครงการอบรมเสวนาเรื่องการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย	๒
แบบเสนอโครงการฝึกอบรมความรู้การอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย	๔
กำหนดการโครงการอบรมเสวนา เรื่องการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย	๑๐
ความเป็นมาหน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมท้องถิ่น	๑๑
ส่วนที่ ๑	
การดำเนินงาน	๑๕
เอกสารอบรมเรื่องขอบเขต คุณค่าและความสำคัญของเมืองเก่าพิมาย	๑๖
เอกสารอบรมเรื่องผังเมือง – เมืองเก่าพิมาย ภาพในอนาคต	๒๗
ส่วนที่ ๒	
การวิเคราะห์ข้อมูล	๔๖
ภาคผนวก	
คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	๕๔
ภาพกิจกรรมการจัดฝึกอบรม	๕๘
รายชื่อผู้เข้าอบรม	๖๔
แบบประเมินโครงการอบรมเสวนา เรื่องการอนุรักษ์เมืองเก่าพิมาย	๗๔
วาระการประชุม	๗๘
โครงการประกวดอนุรักษ์เมืองเก่าพิมาย	๘๕
ถอดเทปบทสนทนา	๙๙

รายงานผลการดำเนินงาน สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

๑. ชื่อโครงการ การอบรมเสวนา เรื่องการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย
๒. กิจกรรมที่ ๑ ชื่อกิจกรรม การอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย
๓. ผู้รับผิดชอบ นางสาวสมฤทัย ปิยะรัตน์
๔. สอดคล้องกับการประกันคุณภาพภายใน
แหล่งงบประมาณ แผ่นดิน กศ.ปช. บกศ. อื่นๆ
๕. จำนวนงบประมาณที่ใช้ดำเนินกิจกรรม บาท
๖. จำนวนงบประมาณที่สามารถประหยัดได้ บาท
๗. สถานที่ในการจัดกิจกรรม ณ ห้องวิมาละ อาคาร ๕ โรงเรียนพิมายวิทยา
อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
วิทยากร
 ๑. นายดุสิต ทูมมากร หัวหน้าอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย
 ๒. นายदनัย ตั้งเจ็ดจ้ำ นายกเทศมนตรี เทศบาลพิมาย
 ๓. นายสรารุช วงศ์วิวัฒนา นักวิเคราะห์ผังเมืองชำนาญการพิเศษ
 ๔. นายทวี วัชระเกียรติศักดิ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
๘. วัน/เดือน/ปีที่จัดกิจกรรม วันที่ ๒๐ กันยายน - วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๕
๙. สรุปผลการดำเนินกิจกรรม (รายละเอียดในเอกสารสรุปรายงานผลกิจกรรม)
๑๐. ระดับความสำเร็จของการดำเนินกิจกรรม
 - ๑๐.๑ ระดับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย
 - บุคลากรได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์เมืองเก่าพิมาย
 - จำนวนเป้าหมายที่กำหนดเข้าร่วมโครงการจำนวน ๑๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายร้อยละ ๑๐๐
 - สรุปผลประเมินการจัดโครงการพบว่าผู้เข้าร่วมมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก
 - องค์กรความรู้ จำนวน ๓ เรื่อง
 - ๑๐.๒ การใช้งบประมาณเป็นไปตามที่กำหนดไว้
 - ๑๐.๓ กำหนดการประชุมปฏิบัติการตามโครงการเสร็จสิ้นตามระยะเวลาที่กำหนดไว้
๑๑. ผลกระทบ (Impact) ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหลังจากการดำเนินการ

ผู้นำชุมชน ข้าราชการครู ข้าราชการเทศบาล ข้าราชการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มีความรู้ความเข้าใจในอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมายมากยิ่งขึ้น
๑๒. แนวคิดสำหรับการพัฒนาและข้อเสนอแนะ
 ๑. ควรมีการจัดอบรมในเนื้อหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเมืองเก่าพิมาย
 ๒. ควรมีการจัดอบรมอย่างต่อเนื่องตลอดทุกปี

สรุปผลการจัดกิจกรรม สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

๑. ชื่อโครงการ การอบรมเสวนา “เรื่องการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย”

๒. แหล่งงบประมาณที่ได้รับเป็นงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๕ แผ่นดิน กศ.ปช. บกศ. อื่น ๆ

๓.

เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	การเปรียบเทียบเป้าหมาย	
		บรรลุ	ไม่บรรลุ
- องค์กรความรู้	จำนวนองค์ความรู้ ๓ เรื่อง ๑. ขอบเขต คุณค่าและ ความสำคัญเมืองเก่าพิมาย ๒. ผังเมือง - เมืองเก่าพิมาย ภาพในอนาคต ๓. แนวคิดอนุรักษ์และพัฒนา เมืองเก่าพิมาย	✓	
- บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรเทศบาล บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน นักศึกษา และ ผู้นำชุมชน เข้า ร่วมโครงการ ๑๐๐%	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ ๑๕๐ คน	✓	

ผู้รายงาน.....

(นางสาวสมฤทัย ปิยะรัตน์)

นักวิชาการศึกษา

ผู้เห็นชอบ.....

(นางสาวสุภาพร ลักขมีธนสาร)

รองผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

ผู้รับทราบ.....

(นางวิลาวัลย์ วัชรเกียรติศักดิ์)

ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

แบบเสนอโครงการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕

หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมา

โครงการ ฝึกอบรมความรู้การอนุรักษ์ พัฒนาเมืองเก่าพิมาย

.....

หลักการและเหตุผล

ในประเทศไทยปรากฏเมืองเก่าจำนวนมากกระจายอยู่ในทุกภาคของประเทศ เมืองเก่าจำนวนมากเป็นพื้นที่ที่มีประชากรใช้ประโยชน์เป็นที่ตั้งชุมชนต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน เมืองเก่าเหล่านี้มีประวัติความเป็นมายาวนาน มีรูปแบบผสมผสานสถาปัตยกรรม หรือมีลักษณะเป็นรูปแบบวิวัฒนาการทางสังคมที่สืบต่อมาในยุคต่างๆ แสดงเรื่องราวของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมตามช่วงเวลาต่างๆ อย่างมากมายสามารถใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษาทำความเข้าใจเรื่องทิศทางและแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงสังคมและวัฒนธรรมมนุษย์ได้อย่างดี ซึ่งในปัจจุบันพบว่าลักษณะทางกายภาพและสังคมวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงอย่างมากและรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ที่เป็นเมืองเก่า มีโอกาสที่จะถูกเปลี่ยนแปลงสภาพหรือถูกทำลายไปก่อนเวลาอันสมควร จึงควรมีการดำเนินการอนุรักษ์ร่องรอยที่มีความสำคัญต่อการศึกษาประวัติความเป็นมาและการเปลี่ยนแปลงของเมืองเก่าในประเทศไทยไว้ มิให้เสื่อมสภาพจนหมดสิ้นไปก่อนเวลาอันควรเพื่อให้เป็นสมบัติตกทอดแก่ประชากรรุ่นลูกหลานสืบไป

แนวคิดของการอนุรักษ์เมืองเก่าที่สำคัญประการหนึ่ง คือจะต้องผสมผสาน งานอนุรักษ์ให้เป็นส่วนหนึ่งของวัตถุประสงค์ของการวางผังเมือง เนื่องจากการอนุรักษ์เมือง ไม่อาจพิจารณาอย่างโดดเดี่ยวได้ กลวิธีที่ใช้ในการวางแผนพื้นที่ประวัติศาสตร์ในเมือง ประกอบไปด้วยเทคนิคทางด้านงานอนุรักษ์และฟื้นฟู รวมทั้งการจัดหาบริการสาธารณะ ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพของพื้นที่ในระยะยาว การวางแผนอนุรักษ์ควรมีการดำเนินการร่วมกับผู้อาศัยในพื้นที่ ดังนั้นการส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก เพราะชาวชุมชนท้องถิ่นเป็นผู้ที่อยู่ในเมืองเก่า และจะเป็นผู้สานต่อให้เกิดความยั่งยืนของเมือง ดังนั้นการให้ความรู้ ความเข้าใจถึงคุณค่า และความสำคัญของเมืองเก่าจึงเป็นเรื่องที่ต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนโดยทั่วไปเกิดจิตสำนึกและความตระหนักในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมของเมืองเก่าต่อไป

เมืองพิมาย ได้รับการกำหนดให้เป็นเมืองเก่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์และเมืองเก่า พ.ศ. 2546 ซึ่งได้กำหนดไว้ทั้งสิ้น 7 แห่ง ซึ่งเมืองพิมายเป็นเมืองเก่าที่มีความสำคัญในการเป็นเมืองศูนย์กลางขนาดใหญ่ของอารยธรรมเขมรในเขตลุ่มแม่น้ำมูลตอนต้นในช่วงปลายพุทธศตวรรษที่ 16 เมื่อมีการสถาปนาราชวงศ์มหิธรปุระขึ้นในเขตที่ราบสูงโคราช และเจริญรุ่งเรืองที่สุดในสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ (พ.ศ.๑๗๒๔ ถึงราว พ.ศ.๑๗๖๓) เมืองเก่าพิมาย ตั้งอยู่เป็นส่วนหนึ่งของอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ครอบคลุมชุมชนเมืองพิมายอยู่ด้านเหนือ และชุมชนโบราณบ้านวังหิน บารายใหญ่ และวัดโคกอยู่ด้านใต้อีกด้วย

หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมา ได้ดำเนินโครงการฝึกอบรมความรู้การอนุรักษ์ พัฒนาเมืองเก่าพิมาย โดยจัดกิจกรรม 3 กิจกรรมได้แก่ การจัดอบรม การจัดประกวดโครงงาน และการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ชุมชนมีความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ทั่วไปในการอนุรักษ์ การพัฒนา และระเบียบ กฎหมาย และข้อบังคับที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์เมืองเก่า ครู อาจารย์ นักเรียน ประชาชน โดยเฉพาะผู้นำชุมชนที่มีการปรับเปลี่ยนการบริหารงานตามวาระ และเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ เกิดจิตสำนึก และเกิดความตระหนักในการอนุรักษ์เมืองเก่าพิมาย ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ

วัตถุประสงค์

1. จัดอบรมให้กับครู – อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของเทศบาล ผู้นำชุมชน ประชาชน ข้าราชการและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ให้มีความรู้และเข้าใจในการอนุรักษ์โบราณสถานโบราณวัตถุ และสิ่งแวดล้อม
2. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ ด้านการอนุรักษ์ สู่อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และประชาชนในท้องถิ่น
3. เพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของชาติ
4. เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ความเข้าใจในการอนุรักษ์ ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด

งบประมาณ 250,000บาท (สองแสนห้าหมื่นบาทถ้วน)

กิจกรรมที่ 1 โครงการอบรมให้ความรู้ ครู – อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรของเทศบาล ผู้นำชุมชน ประชาชน ข้าราชการและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (จัดอบรม 2 วัน)

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
1.หมวดค่าวัสดุ	<u>19,000</u>
ค่าเอกสารประกอบการอบรม จำนวน 100 X 150 บาท	15,000
ค่าวัสดุสำนักงานและวัสดุคอมพิวเตอร์/ค่าของที่ระลึกวิทยากร	4,000
2.หมวดค่าใช้สอย	<u>18,000</u>
2.1 ค่าตอบแทน	
ค่าตอบแทนวิทยากร จำนวน 5 คนๆ ละ 6 ชั่วโมงๆละ 600 บาท	18,000
ค่าพาหนะ	<u>15,000</u>

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
ค่าเช่ารถรับ-ส่ง	7,000
วิทยากร : กรุงเทพฯ-นครราชสีมา, นครราชสีมา-กรุงเทพฯ 2 วัน	8,000
คณะกรรมการ : นครราชสีมา – พิมาย / พิมาย-นครราชสีมา 4 วัน	
2.3 ค่าอาหารกลางวัน / อาหารว่าง	<u>34,000</u>
อาหารว่าง 100 คน X 25 บาท X 4 มื้อ	10,000
อาหาร 100 คน X 120 บาท X 2 มื้อ	24,000
รวม (แปดหมื่นหกพันบาทถ้วน)	86,000

กิจกรรมที่ 2 โครงการอบรมให้ความรู้ ครู – อาจารย์ นักเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษา อำเภอพิมาย

(จัดอบรม 1 วัน)

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
1.หมวดค่าวัสดุ	<u>39,700</u>
ค่าเอกสารประกอบการอบรม จำนวน 100 X 150 บาท	15,000
ค่าวัสดุสำนักงานและวัสดุคอมพิวเตอร์	4,700
ค่าวัสดุจัดทำโครงการ 20โรงเรียน x1,000 บาท	20,000
2.หมวดค่าใช้สอย	<u>14,800</u>
2.1 ค่าตอบแทน	
ค่าตอบแทนวิทยากร จำนวน 2 คนๆ ละ 4 ชั่วโมงๆละ 600 บาท	4,800
ค่าถ้วยรางวัล/ใบประกาศ 10 รางวัล	10,000
ค่าพาหนะ	<u>4,000</u>
ค่าเช่ารถรับ-ส่ง	4,000
คณะกรรมการ นครราชสีมา – พิมาย / พิมาย-นครราชสีมา 2 วัน	
2.4 ค่าอาหารกลางวัน / อาหารว่าง	<u>15,000</u>
อาหารว่าง 100 คน X 25 บาท X 2 มื้อ	5,000
อาหาร 100 คน X 100 บาท X 1 มื้อ	10,000
รวม (เจ็ดหมื่นสามพันห้าร้อยบาทถ้วน)	73,500

กิจกรรมที่ 3 โครงการ จัดประชาสัมพันธ์ และ จัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้เมืองเก่าพิมาย

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
1.หมวดค่าวัสดุ	39,000
ค่าเอกสารประชาสัมพันธ์ (รูปแบบจุลสาร 1,000 ฉบับ X 35 บาท)	35,000
ค่าวัสดุสำนักงานและวัสดุคอมพิวเตอร์	4,000
2.หมวดค่าใช้สอย	47,500
ค่าจ้างจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์	14,500
ค่าจ้างจัดนิทรรศการ	30,000
ค่าจ้างพิมพ์ต้นฉบับเอกสาร	3,000
ค่าพาหนะ	4,000
ค่าเช่ารถรับ-ส่ง คณะกรรมการ นครราชสีมา - พิมาย 2 วัน	4,000
รวม (เก้าหมื่นห้าร้อยบาทถ้วน)	90,500

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเทศบาล ผู้นำชุมชน ประชาชน ข้าราชการและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีความรู้และเข้าใจในการอนุรักษ์โบราณสถานโบราณวัตถุและสิ่งแวดล้อม
2. อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา ผู้นำชุมชน องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นและประชาชนในท้องถิ่นเกิดความรู้ ความเข้าใจในการอนุรักษ์ด้านประวัติศาสตร์โบราณคดีระดับท้องถิ่น ระดับอำเภอ และระดับจังหวัด
3. ผู้เข้าอบรมมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของชาติและเผยแพร่ต่อไป

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมท้องถิ่น จังหวัดนครราชสีมา
สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

กลุ่มเป้าหมาย

ครู – อาจารย์ นักเรียน ประชาชน ผู้นำชุมชน และผู้สนใจในชุมชน
ข้าราชการในองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
ข้าราชการและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ระยะเวลา

กิจกรรมที่ 1 ระยะเวลา 2 วัน
กิจกรรมที่ 1 ระยะเวลาอบรม 1 วัน จัดประกวด 1 วัน
กิจกรรมที่ 3 จัดนิทรรศการไม่น้อยกว่า 3 แห่ง

สถานที่

ห้องประชุม เทศบาลอำเภอพิมาย
ห้องประชุม โรงเรียนพิมายวิทยา
ลานหน้าปราสาทหินพิมาย

ส่วนที่ ๑ การดำเนินงาน

๑. **ชื่อเรื่อง** การอบรมเสวนา เรื่องการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมายโดยมีสาระสำคัญดังนี้
 - ๑.๑ เรื่องขอบเขต คุณค่า และความสำคัญของเมืองเก่าพิมาย
วิทยากรโดย นายดุสิต ทูมมากร หัวหน้าอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย
 - ๑.๒ ผังเมือง- เมืองเก่าพิมาย ภาพในอนาคต
วิทยากรโดย นายสรารุช วงศ์วิวัฒนา นักวิเคราะห์ผังเมืองชำนาญการพิเศษ
 - ๑.๓ แนวคิดการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย
วิทยากรโดย
นายทวี วัชรเกียรติศักดิ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
นายदनัย ตั้งเจ็ดจ้ำ นายกเทศมนตรี เทศบาลพิมาย
นายดุสิต ทูมมากร หัวหน้าอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย

๒. **ชื่อเรื่อง** ศึกษาเส้นทาง-ขอบเขตเมืองเก่าพิมาย โดยมีสาระสำคัญดังนี้
 - ๒.๑ กำแพงเมืองโบราณ
 - ๒.๒ บาราย แหล่งน้ำโบราณ
 - ๒.๓ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิมาย
 - ๒.๔ กรมศิลปากรที่ ๑๒

๓. **ผลการดำเนินงาน** สำนักศิลปะและวัฒนธรรมได้ดำเนินการเสร็จลุล่วงด้วยความเรียบร้อย

ส่วนที่ ๒ การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบประเมินข้อมูลโครงการอบรมเสวนา เรื่องการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย ระหว่างวันที่ ๒๐ -๒๑ กันยายน ๒๕๕๕ ณ ห้องวิมาละ อาคาร ๕ โรงเรียนพิมายวิทยา อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมาประกอบไปด้วยหัว ๓ ข้อดังนี้

๑. ขอบเขต คุณค่า และความสำคัญเมืองเก่าพิมาย
๒. ผังเมือง - เมืองเก่าพิมาย ภาพในอนาคต
๓. แนวคิดอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย

จากการประเมินโครงการได้มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ด้านขอบเขต คุณค่า และความสำคัญเมืองเก่าพิมาย
 - การให้ความรู้มีความชัดเจนดีแล้วแต่ควรเพิ่มการบรรยายด้วยภาพให้มากขึ้นเพื่อให้ประชาชนเข้าใจมากยิ่งขึ้น
๒. ผังเมือง - เมืองเก่าพิมาย ภาพในอนาคต
 - ควรแจกเอกสารเรื่องข้อกำหนด ผังเมืองเกี่ยวกับการอนุรักษ์พื้นที่พร้อมข้อควรปฏิบัติของประชาชนในพื้นที่ ได้ทราบและปฏิบัติได้ถูกต้อง
 - ควรนำประสบการณ์มาบรรยายเพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายมากขึ้นไม่ควรนำเอกสารที่เป็นวิชาการมากเกินไปมาแจกประชาชน
 - ควรมีการจัดแบบนี้อย่างต่อเนื่อง
 - ครั้งต่อไปควรไปจัดที่โรงเรียนอนุบาลสุริยาอุทัย เพื่อเป็นการเปลี่ยนสถานที่
๓. แนวคิดอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย
 - ควรมีการอบรมเรื่องการเสวนาเรื่องการอยู่ร่วมกันของประชาชนกับเมืองโบราณ
 - ควรมีการอบรมเสวนามากขึ้น บ่อยขึ้น รายละเอียดครบครัน เพื่อความเข้าใจตรงกันของประชาชนในท้องถิ่น
 - ควรจัดอบรมให้ตรงประเด็นที่มีปัญหา และตอบข้อซักถามให้ชัดเจน
 - ควรจัดให้มีการไปศึกษาดูงานเมืองเก่าอื่นๆ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้และจะได้นำข้อมูลมาพัฒนาชุมชนตนเอง

ภาคผนวก

ภาพกิจกรรมการจัดฝึกอบรม
โครงการจัดการความรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ

การอบรมเสวนา เรื่องการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย

วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๕

ณ ห้องวิมาละ อาคาร ๕ โรงเรียนพิมายวิทยา อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ผู้เข้าร่วมอบรมลงทะเบียน

ผู้เข้าร่วมอบรมฟังบรรยายจากวิทยากรเรื่องขอบเขต คุณค่า และความสำคัญของเมืองเก่าพิมาย

ผู้เข้าร่วมอบรมรับฟังการเสวนาจากวิทยากรเรื่อง แนวคิดการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย

การอบรมเสวนา เรื่องการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย

วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๕

ศึกษาเส้นทาง-ขอบเขตเมืองเก่าพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ผู้เข้าร่วมอบรมมาพร้อมกันที่อุทยานปราสาทหินพิมาย

ผู้เข้าร่วมอบรมศึกษาเส้นทาง-ขอบเขตเมืองเก่าพิมาย โดยรถรางจากเทศบาลพิมาย

ผู้เข้าร่วมอบรมศึกษาดูงานกำแพงเมืองโบราณ

ผู้เข้าร่วมอบรมศึกษาดูงานที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพิมาย

แบบประเมิน
โครงการอบรมเสวนา เรื่องการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย

แบบประเมินโครงการอบรมเสวนา

เรื่อง “การอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย”

วันที่ 20-21 กันยายน 2555 ณ โรงเรียนพิมายวิทยา อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

หัวข้อ ขอบเขต คุณค่า และความสำคัญเมืองเก่าพิมาย

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ส่วนที่ 1 ระดับความพึงพอใจ : 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพอใจ					ความคิดเห็นเพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	
วิทยากร						
1. มีความรู้และประสบการณ์ตรงกับหัวข้อที่บรรยาย						
2. ลำดับเนื้อหาการบรรยายเข้าใจง่าย มีความต่อเนื่อง						
3. มีเทคนิควิธีการบรรยายที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย ก่อให้เกิดการเรียนรู้						
4. เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมซักถาม						
5. ตอบคำถามตรงประเด็นและเข้าใจง่าย						
6. บรรยายครบถ้วนตามเนื้อหาวิชา						
หลักสูตร/เนื้อหา/เอกสารประกอบการบรรยาย						
7. ตรงกับความต้องการ/ปัญหาที่เกิดในการทำงาน						
8. เนื้อหาครอบคลุมตามเป้าหมายของหลักสูตร						
9. ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง						
10. สอดคล้องกับความต้องการของท่าน						
11. การลำดับเนื้อหา/ความต่อเนื่องของเอกสาร						
12. เอกสารประกอบครบถ้วนตามเนื้อหาวิชา						
13. เอกสารมีรายละเอียดมากพอสำหรับนำไปประยุกต์ใช้งาน						

ส่วนที่ 2 ความรู้ของผู้เข้ารับการอบรม มาก \longrightarrow น้อย

ความรู้ของผู้เข้ารับการอบรม	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	ความคิดเห็นเพิ่มเติม
14. ก่อนการอบรม/สัมมนา ท่านมีความรู้ในด้านนี้											
15. หลังการอบรม/สัมมนา ท่านมีความรู้ในด้านนี้											
16. ช่วยให้เข้าใจแนวทางในการดำเนินงานมากขึ้น											
17. สามารถนำไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้											
18. ช่วยให้มีconfidenceในการปฏิบัติงานได้มากขึ้น											

หลักสูตรที่ท่านต้องการให้จัดอบรมในครั้งต่อไป

.....

.....

.....

แบบประเมินโครงการอบรมเสวนา

เรื่อง “การอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย”

วันที่ 20-21 กันยายน 2555 ณ โรงเรียนพิมายวิทยา อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

หัวข้อ ผังเมือง- เมืองเก่าพิมาย ภาพในอนาคต

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ส่วนที่ 1 ระดับความพึงพอใจ : 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพอใจ					ความคิดเห็นเพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	
วิทยากร						
1. มีความรู้และประสบการณ์ตรงกับหัวข้อที่บรรยาย						
2. ลำดับเนื้อหาการบรรยายเข้าใจง่าย มีความต่อเนื่อง						
3. มีเทคนิควิธีการบรรยายที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย ก่อให้เกิดการเรียนรู้						
4. เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมซักถาม						
5. ตอบคำถามตรงประเด็นและเข้าใจง่าย						
6. บรรยายครบถ้วนตามเนื้อหาวิชา						
หลักสูตร/เนื้อหา/เอกสารประกอบการบรรยาย						
7. ตรงกับความต้องการ/ปัญหาที่เกิดในการทำงาน						
8. เนื้อหาครอบคลุมตามเป้าหมายของหลักสูตร						
9. ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง						
10. สอดคล้องกับความต้องการของท่าน						
11. การลำดับเนื้อหา/ความต่อเนื่องของเอกสาร						
12. เอกสารประกอบครบถ้วนตามเนื้อหาวิชา						
13. เอกสารมีรายละเอียดมากพอสำหรับนำไปประยุกต์ใช้งาน						

ส่วนที่ 2 ความรู้ของผู้เข้ารับการอบรม มาก \longrightarrow น้อย

ความรู้ของผู้เข้ารับการอบรม	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	ความคิดเห็นเพิ่มเติม
14. ก่อนการอบรม/สัมมนา ท่านมีความรู้ในด้านนี้											
15. หลังการอบรม/สัมมนา ท่านมีความรู้ในด้านนี้											
16. ช่วยให้เข้าใจแนวทางในการดำเนินงานมากขึ้น											
17. สามารถนำไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้											
18. ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการปฏิบัติงานได้มากขึ้น											

หลักสูตรที่ท่านต้องการให้จัดอบรมในครั้งต่อไป

.....

.....

.....

แบบประเมินโครงการอบรมเสวนา

เรื่อง “การอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย”

วันที่ 20-21 กันยายน 2555 ณ โรงเรียนพิมายวิทยา อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

หัวข้อ แนวคิดอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ส่วนที่ 1 ระดับความพึงพอใจ : 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพอใจ					ความคิดเห็นเพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	
วิทยากร						
1. มีความรู้และประสบการณ์ตรงกับหัวข้อที่บรรยาย						
2. ลำดับเนื้อหาการบรรยายเข้าใจง่าย มีความต่อเนื่อง						
3. มีเทคนิควิธีการบรรยายที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย ก่อให้เกิดการเรียนรู้						
4. เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมซักถาม						
5. ตอบคำถามตรงประเด็นและเข้าใจง่าย						
6. บรรยายครบถ้วนตามเนื้อหาวิชา						
หลักสูตร/เนื้อหา/เอกสารประกอบการบรรยาย						
7. ตรงกับความต้องการ/ปัญหาที่เกิดในการทำงาน						
8. เนื้อหาครอบคลุมตามเป้าหมายของหลักสูตร						
9. ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง						
10. สอดคล้องกับความต้องการของท่าน						
11. การลำดับเนื้อหา/ความต่อเนื่องของเอกสาร						
12. เอกสารประกอบครบถ้วนตามเนื้อหาวิชา						
13. เอกสารมีรายละเอียดมากพอสำหรับนำไปประยุกต์ใช้งาน						

ส่วนที่ 2 ความรู้ของผู้เข้ารับการอบรม มาก \longrightarrow น้อย

ความรู้ของผู้เข้ารับการอบรม	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	ความคิดเห็นเพิ่มเติม
14. ก่อนการอบรม/สัมมนา ท่านมีความรู้ในด้านนี้											
15. หลังการอบรม/สัมมนา ท่านมีความรู้ในด้านนี้											
16. ช่วยให้เข้าใจแนวทางในการดำเนินงานมากขึ้น											
17. สามารถนำไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้											
18. ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการปฏิบัติงานได้มากขึ้น											

หลักสูตรที่ท่านต้องการให้จัดอบรมในครั้งต่อไป

.....

.....

.....

*เส้นทางการเดินทาง
เมืองเก่าพิมาย*

ประวัติความเป็นมาและพัฒนาการทางประวัติศาสตร์

เมืองเก่าพิมาย

มีประวัติการตั้งชุมชนสืบเนื่องกันมายาวนานนับพันปี ในเมืองแห่งนี้จึงมีสิ่งต่าง ๆ สำคัญและมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์เป็นจำนวนมาก ปรากฏหลักฐานการตั้งถิ่นฐานการอยู่อาศัยของมนุษย์มาตั้งแต่สมัยเกษตรกรรมช่วงก่อนประวัติศาสตร์ตอนปลาย และมีการพัฒนาชุมชนมาเป็นลำดับ จนกระทั่งช่วงพุทธศตวรรษที่ 16 เมืองพิมายได้รับการพัฒนาโดยรับวัฒนธรรมขอมเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์การวางผังเมือง และงานทางด้านสถาปัตยกรรมเป็นจำนวนมาก ดังปรากฏให้เห็นในปัจจุบัน ว่าเป็นเมืองที่มีแผนผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีคูเมือง กำแพงเมืองล้อมรอบ มีซุ้มประตูทางเข้า-ออกเมืองขนาดใหญ่ ก่อด้วยศิลาแลงทั้ง 4 ด้าน แต่ที่พิเศษกว่าเมืองทั่วไปคือ เมืองพิมายจะหันหน้าไปทางทิศตะวันตกเพื่อรับกับแนวถนน โบราณจากเมืองพระนครของอาณาจักรขอมโบราณ บริเวณกลางเมืองเป็นที่ตั้งปราสาทหินพิมาย ซึ่งเป็นพุทธสถานในศาสนาพุทธลัทธิมหายาน เป็นปราสาทหินที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทยสร้างด้วยหินทรายสีขาว ตามแบบศิลปะขอมราวพุทธศตวรรษที่ 16-17 และรูปแบบปราสาทประธานของปราสาทหินพิมาย ยังเป็นต้นเค้าของปราสาทนครวัดอันยิ่งใหญ่ของอาณาจักรขอมโบราณอีกด้วย

ภายในเมืองเก่าพิมายยังมีโบราณสถานที่มีความสำคัญกับประวัติศาสตร์เมือง เช่น เมรุพรหมทัต ซึ่งเป็นเจดีย์ขนาดใหญ่ สมัยอยุธยาตอนปลาย ตลอดจนสระน้ำ โบราณอันเก่าแก่อีกหลายแห่งด้วยกันเมืองเก่าพิมาย มีประวัติการตั้งชุมชนสืบเนื่องกันมายาวนานนับพันปี ในเมืองแห่งนี้จึงมีสิ่งต่าง ๆ สำคัญและมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์เป็นจำนวนมาก ปรากฏหลักฐานการตั้งถิ่นฐานการอยู่อาศัยของมนุษย์มาตั้งแต่สมัยเกษตรกรรมช่วงก่อนประวัติศาสตร์ตอนปลาย และมีการพัฒนาชุมชนมาเป็นลำดับ จนกระทั่งช่วงพุทธศตวรรษที่ 16 เมืองพิมายได้รับการพัฒนาโดยรับวัฒนธรรมขอมเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์การวางผังเมือง และงานทางด้านสถาปัตยกรรมเป็นจำนวนมาก ดังปรากฏให้เห็นในปัจจุบัน ว่าเป็นเมืองที่มีแผนผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีคูเมือง กำแพงเมืองล้อมรอบ มีซุ้มประตูทางเข้า-ออกเมืองขนาดใหญ่ ก่อด้วยศิลาแลงทั้ง 4 ด้าน แต่ที่พิเศษกว่าเมืองทั่วไปคือ เมืองพิมายจะหันหน้าไปทางทิศตะวันตกเพื่อรับกับแนวถนน โบราณจากเมืองพระนครของอาณาจักรขอมโบราณ บริเวณกลางเมืองเป็นที่ตั้งปราสาทหินพิมาย ซึ่งเป็นพุทธสถานในศาสนาพุทธลัทธิมหายาน เป็นปราสาทหินที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทยสร้างด้วยหินทรายสีขาว ตามแบบศิลปะขอมราวพุทธศตวรรษที่ 16-17 และรูปแบบปราสาทประธานของปราสาทหินพิมาย ยังเป็นต้นเค้าของปราสาทนครวัดอันยิ่งใหญ่ของอาณาจักรขอมโบราณอีกด้วย ภายในเมืองเก่าพิมายยังมีโบราณสถานที่มีความสำคัญกับประวัติศาสตร์เมือง เช่น เมรุพรหมทัต ซึ่งเป็นเจดีย์ขนาดใหญ่ สมัยอยุธยาตอนปลาย ตลอดจนสระน้ำ โบราณอันเก่าแก่อีกหลายแห่งด้วยกัน

สถาปัตยกรรมและศิลปกรรม

ลักษณะเด่นทางสถาปัตยกรรมมีทั้งโบราณสถานที่เป็นศาสนสถานในพุทธศาสนาหายนและศิลปกรรมแบบวัฒนธรรมขอม ในยุคพุทธศตวรรษที่ 16-18 เด่นที่สุด คือ ปราสาทหินพิมายส่วนสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นและร่วมสมัยในเขตเมืองเก่า ได้แก่ อาคาร ร้านค้า และที่พักอาศัยส่วนใหญ่เป็นอาคารสูง 1-2 ชั้น

โบราณสถาน

โบราณสถานในเขตเมืองเก่าพิมายยุควัฒนธรรมขอม ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 16-18และสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย มีทั้งที่ขึ้นทะเบียนโบราณสถานและยังไม่ขึ้นทะเบียนและมีคุณค่าความสำคัญเป็นลำดับที่ 1และ 2 ได้แก่ปราสาทหินพิมาย ประตูทั้ง 4ทิศ (ประตูชัย ประตูผี ประตูทิศตะวันออก และประตูหิน)

สระขวัญ สระแก้ว สระพลึง สระโบสถ์ สระเพลง สระช่องแมว เมรุพรหมทัตฤทธิภาณี บารายใหญ่และวัดโคก
ทำนางสระผม

เส้นทางร่นำชมเมืองเก่าพินมาย ระหว่างวันที่ 20-21 กันยายน 2555 อำเภอพินมาย จังหวัดนครราชสีมา

เส้นทางนําชมนเมืองเก่าพิมาย ระหว่างวันที่ 20-21 กันยายน 2555 อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

จุดที่ 1 เยี่ยมชมปราสาทหินเมืองพิมาย

เป็นเมืองที่สร้างตามแบบแผนของศิลปะขอม มีลักษณะเป็นเวียงสี่เหลี่ยม ชื่อ พิมาย น่าจะมาจากคำว่า วิมาย หรือ วิมายปุระ ที่ปรากฏในจารึกภาษาขอมบนแผ่นหินตรงกรอบประตูระเบียงคดด้านหน้าของปราสาท จากหลักฐานศิลาจารึกและศิลปะสร้างบ่งบอกว่า ปราสาทหินพิมายคงเริ่มสร้างขึ้นสมัยพระเจ้าสุริยวรมันที่ 1 ราวพุทธศตวรรษที่ 16 ในฐานะเทวสถานของศาสนาพราหมณ์ รูปแบบของศิลปะเป็นแบบบาปวนผสมผสานกับศิลปะแบบนครวัด ซึ่งหมายถึงปราสาทนี้ได้ถูกดัดแปลงมาเป็นสถานที่ทางศาสนาพุทธในสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 เมื่ออิทธิพลของวัฒนธรรมขอมเริ่มเสื่อมลงหลังรัชสมัยของพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 และมีการสถาปนาอาณาจักรสุโขทัยในเวลาต่อมาเมืองพิมายคงจะหมดความสำคัญลงและหายไปที่สุดในที่สุด เนื่องจากไม่ปรากฏหลักฐานเกี่ยวกับเมืองพิมายเลยในสมัยสุโขทัย

ในปี พ.ศ. 2479 กรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนปราสาทหินพิมายเป็นโบราณสถาน และได้จัดตั้งเป็น อุทยานประวัติศาสตร์พิมาย ในวันที่ 12 เมษายน พ.ศ. 2532 โดยได้ดำเนินการปรับปรุงจัดตั้งถึง 13 ปี ร่วมมือกันระหว่างกรมศิลปากร และประเทศฝรั่งเศส ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519-2532 ซึ่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จฯ พระราชดำเนิน เป็นองค์ประธานในพิธีเปิดอุทยาน

ตัวอุทยานตั้งอยู่ปากทิศตะวันออกของแม่น้ำมูล บนพื้นที่ 115 ไร่ วางแผนเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้าง 565 เมตร ยาว 1,030 เมตร ลักษณะพิเศษของปราสาทหินพิมาย คือ ปราสาทหินแห่งนี้สร้างหันหน้าไปทางทิศใต้ ต่างจากปราสาทหินอื่นๆที่มักหันไปทางทิศตะวันออก สันนิษฐานว่าเพื่อให้หันรับกับเส้นทางตัดมาจากเมืองโยศธรปุระ เมืองหลวงในสมัยนั้นของขอม ซึ่งเข้ามาสู่เมืองพิมายทางทิศใต้

จุดที่ 2 เยี่ยมชมประตูหิน

ตั้งอยู่ทางด้านทิศใต้ของปราสาทหินพิมาย ต่อเนื่องกับถนนโบราณที่ทอดตรงจากเมืองพระนครสู่ตัวปราสาท สร้างในสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 เป็นหนึ่งในสี่ของประตูเมืองโบราณที่ล้อมรอบปราสาทหินพิมาย โดยปัจจุบันเหลือเพียง 3 ประตูคือ ประตูหิน ตั้งอยู่ด้านทิศตะวันตก ประตูผี ตั้งอยู่ด้านทิศเหนือ และประตูชัย ตั้งอยู่ทางด้านทิศใต้

ประตูชัยตั้งอยู่ระหว่างกำแพงศิลาแลงขนาดใหญ่ ผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ผังภายในก่อเป็นห้องไว้ด้าน 3 ห้อง ผังระหว่างห้องก่อเว้นช่อง เป็นรูปสี่เหลี่ยมสามารถเข้าถึงกันได้ ส่วนของหลังคาได้ทลายลงไป ประตูชัยด้านในกำแพง ตั้งอยู่ระหว่างกำแพงศิลาแลงขนาดใหญ่ คงเหลือไว้เฉพาะซุ้มประตู ส่วนของหลังคาซุ้มประตูได้ทลายลงไปเป็นด้านที่มุ่งไปสู่เมืองพระนคร อาณาจักรขอมผังภายในประตูชัย เป็นผนังที่ก่อด้วยศิลาแลงขนาดใหญ่ภายในแบ่งเป็น 3ห้อง โดยมีช่องทางเดินระหว่างผนังประตูชัยด้านนอกกำแพง เป็นทางมุ่งตรงไปสู่ปราสาทหินพิมาย

จุดที่ 3 เยี่ยมชมสระเพลงหรือบาราย (Baray)

สระน้ำขนาดใหญ่ รูปสี่เหลี่ยมนิยมนวางผังชุดเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า วางตัวยาวตามแนวทิศตะวันออก-ตะวันตก เป็นระบบการจัดการน้ำในยุคโบราณตามวัฒนธรรมแบบเขมร-ขอม นอกจากจะเป็นระบบการควบคุม กักเก็บน้ำแล้ว บารายยังใช้เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ตามคติมหานทีสีทันดรที่ล้อมรอบเข้าพระสุเมรุ - เขา

ไกรลาส ที่ประทับแห่งองค์พระคิวงหรือวิญญานของบรรพบุรุษที่ไปสถิตรวมกับเทพเจ้าผ่านปราสาทและรูปเคารพ แบบปราสาทแม่บุญตะวันออก หรือปราสาทโลเลย ในประเทศกัมพูชา หรือสร้างตามคติ เกษียรสมุทรที่ล้อมรอบไวยกุนธุ์ ที่ประทับขององค์พระนารายณ์ แบบปราสาทแม่บุญกลางบารายตะวันตก

โบราณสถานเขมรมักมีสระน้ำ หรือที่ภาษาเขมรเรียกว่าบาราย อยู่คู่กันแทบทุกแห่ง เป็นสระที่ขุดขึ้นเพื่อเก็บกักน้ำไว้อุปโภคบริโภค บางคนก็เชื่อว่าเป็นสระน้ำศักดิ์สิทธิ์เพื่อใช้ในการประกอบพิธีกรรม บริเวณเมืองพิมายมีบารายอยู่หลาย แห่งที่อยู่ภายในกำแพงเมือง คือ สระแก้ว สระพุ่ม และสระขวัญ นอกเขตกำแพงเมืองคือสระเพลง อยู่ทางทิศตะวันออก สระโบสถ์ อยู่ทางทิศตะวันตก

ซึ่งนอกเมืองพิมายด้านทิศตะวันออกมีสระน้ำขนาดใหญ่เรียกว่า สระเพลง ส่วนด้านทิศตะวันตกมีสระโบสถ์ ด้านทิศใต้ พบร่องรอยของบาราย (สระน้ำ) ขนาดใหญ่อยู่ปากทิศใต้ของลำน้ำเค็ม ซึ่งเป็นสาขาของแม่น้ำมูล สำหรับด้านทิศเหนือริมลำน้ำเค็ม

จุดที่ 4 เยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิมาย จังหวัดนครราชสีมา

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิมาย ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2507 โดยเริ่มจากการเป็นพิพิธภัณฑสถานกลางแจ้งโบราณวัตถุที่จัดแสดงส่วนใหญ่ได้จากการขุดแต่งบูรณะปราสาทพิมาย การขุดแต่งบูรณะโบราณสถานและการขุดค้นทางโบราณคดีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ในปี พ.ศ. 2532 กรมศิลปากรได้พัฒนาปรับปรุงพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิมาย ให้ถูกต้องตามหลักวิชาการพิพิธภัณฑสถานวิทยา โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากโครงการน้ำพระทัยจากในหลวง หรือโครงการอีสานเขียว ก่อสร้างอาคาร 3 หลังเชื่อมติดต่อกัน ระหว่าง พ.ศ. 2532 - 2536 จัดแสดงนิทรรศการถาวรและปรับปรุงภูมิทัศน์แล้วเสร็จสมบูรณ์ในปี พ.ศ. 2536 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพิมาย เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม พ.ศ. 2536 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิมาย นับว่าเป็นพิพิธภัณฑสถานที่จัดแสดงตามหลักวิชาการพิพิธภัณฑที่ได้อัตราฐานสากลแห่งหนึ่งในประเทศไทย

การจัดแสดงแบ่งการจัดแสดงออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 อาคารจัดแสดงชั้นบน จัดแสดงเรื่องพัฒนาการของสังคมในดินแดนแถบภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง แสดงถึงรากฐานการกำเนิดอารยธรรมซึ่งมีที่มาจากความเชื่อต่างๆ ตลอดจนอิทธิพลวัฒนธรรมภายนอกที่เข้ามามีบทบาทตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน แบ่งเป็นห้องต่างๆ ดังนี้

1. รากฐานวัฒนธรรม	4. สูดทัยแห่งสายวัฒนธรรมเขมร
2. ชุมชนแรกเริ่ม	5. อีสานดินแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย
3. อิทธิพลวัฒนธรรมเขมร	

ส่วนที่ 2 อาคารจัดแสดงชั้นล่าง จัดแสดงโบราณวัตถุร่วมสมัยศิลปะเขมร โบราณคดีและประวัติศาสตร์พิมาย กล่าวถึงกำเนิดเมือง การสร้างพุทธสถานประจำเมือง หลักฐานร่องรอยความเจริญด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ โดยศึกษาจากหลักฐานต่างๆ ที่พบในพิมายและจังหวัดใกล้เคียง โบราณวัตถุที่สำคัญ อาทิ ประติมากรรมรูปพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 เครื่องถ้วยลพบุรีร่วมสมัยศิลปะเขมรและเครื่องทองประดับเทวรูปจากปราสาทบ้านถนนหัก อำเภอหนองบุญนาท จังหวัดนครราชสีมา แบ่งเป็นห้องต่างๆ ดังนี้

1. พิมาย	3. สังคมวัฒนธรรมในอดีต
2. ทับหลัง	4. การอนุรักษ์วัฒนธรรมอีสาน

ส่วนที่ 3 อาคารจัดแสดงกลางแจ้ง จัดแสดงโบราณวัตถุซึ่งเป็นส่วนประกอบสถาปัตยกรรมหินทราย อาทิ ทับหลัง หน้าบัน เสาประดับกรอบประตู กลีบขนุน บัวยอดปราสาท และปราสาทจำลอง ที่พบจากโบราณสถาน

ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง นอกจากนี้บริเวณรอบอาคารพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พิมาย ยังได้จัดแสดงใบเสมาและทับหลัง

จุดที่ 5 เยี่ยมชมโบราณสถานกุฎิถาชี

กุฎิถาชี

ซึ่งเป็นอโรคยาศาล (โรงพยาบาล) สร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ เมื่อพุทธศตวรรษที่ ๑๘ ที่ตั้งกุฎิถาชีเป็นจุดสิ้นสุดของถนนโบราณที่มีต้นทางจากเมืองพระนครในเขมร แต่ไม่เหลือร่องรอยถนนไว้ให้เห็น เพราะเป็นที่อยู่อาศัยของชาวบ้าน กุฎิถาชีเชื่อว่าเป็นอโรคยาศาลสร้างขึ้นช่วงรัชกาลพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ซึ่งเป็นยุครุ่งเรืองแห่งอาณาจักรขอม พระองค์โปรดเกล้าฯ ให้สร้างอโรคยาศาลตามเส้นทางโบราณ ไว้จำนวนมาก

ภายในเมืองพิมายมีสระน้ำโบราณ ๓ แห่ง คือ สระแก้ว สระพุ่ม และสระขวัญ ด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของปราสาทหินพิมายมีโบราณสถานเรียกว่า ปราสาทพรหมทัต ลักษณะเป็นเจดีย์ก่อด้วยอิฐ สร้างอยู่บนเนินดินขนาดใหญ่ อาจเป็นโบราณสถาน ที่สร้างในสมัยหลัง โดยรื้อเอาอิฐจากโบราณสถานแห่งอื่น มาสร้างเป็นเจดีย์บนเนินดินก็ได้ ปราสาทหินพิมายสร้างอยู่ในเมืองพิมายค่อนไปทางด้านทิศเหนือ เป็นพุทธสถานในลัทธิมหายาน (นิกายวัชรยาน) ตัวโบราณสถานหันหน้าไปทางทิศใต้

พลับพลาลงทรงหรือท่านางสระผม

เป็นโบราณสถานนอกกำแพงเมือง อยู่ปลายแนวถนนโบราณ ริมลำน้ำเค็ม ห่างจากประตูชัยประมาณ 1 กิโลเมตร ขนาดความกว้างยาวประมาณ 20 x 20 เมตร ความสูงประมาณ 2.5 - 3 เมตร ตั้งอยู่บนคันดินของสระขนาดใหญ่ ฐานยื่นออกไปในบาราย ใกล้กับแนวลำน้ำเค็มทางทิศใต้ของเมือง สันนิษฐานว่า เป็นท่าเรือสมัยโบราณ สำหรับผู้เดินทางเข้าสู่เมืองพิมายโดยทางเรือ

เดิมที่เป็นเพียงเนินดินใหญ่ที่มีเศษภาชนะดินเผาและเศษกระเบื้อง กระจ่างได้รับการขุดแต่งใน พ.ศ. 2531 จึงพอเห็นรูปรอยว่าเป็นอาคารทรงกากบาทก่อด้วยศิลาแลงมีฐานเป็นชั้น ๆ และพบร่องรอยหลุมขนาดเล็กอยู่ที่ มุมอาคาร สันนิษฐานว่าน่าจะเป็น ศาลาไม้ทรงหน้าจั่ว ทรงพลับพลาจัตุรมุข ซึ่งเป็นทำน้าในพิธีกรรมสงฆ์ของเจ้านายระดับสูงในบาราย ที่เป็นคตินิยมในยุคพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 เช่นที่ "ลานพลับพลากากบาทริมสระสงฆ์" หน้าปราสาทบันทายภูฎิ ประเทศกัมพูชา ความสูงของฐานพลับพลาลงทรง จะมีความสูงเท่ากับระดับน้ำที่กักเก็บไว้ ในบาราย

โครงการประกวดอนุรักษ์เมืองเก่าพิมาย
หัวข้อเรื่อง “เยาวชนรุ่นใหม่ ใส่ใจอนุรักษ์เมืองเก่า”

แบบสรุปลำดับให้คะแนนการประกวดโครงการการอนุรักษ์เมืองเก่าพินาย
หัวข้อการประกวดโครงการเรื่อง เยาวชนรุ่นใหม่ ใส่ใจอนุรักษ์เมืองเก่าพินาย

ลำดับ	โรงเรียน	โครงการเรื่อง	ระดับ			คะแนน			คะแนนรวมที่ได้	คะแนนเต็ม	ลำดับที่ได้
			ประถม	ม.ต้น	ม.ปลาย	กรรมการ ๑	กรรมการ ๒	กรรมการ ๓			
ระดับประถมศึกษา											
๑.	กุลโน	การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและศิลปกรรมอันเป็นที่รัก	✓			๘๓	๘๑	๘๒	๘๒	๑๐๐	๑
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น											
๒.	พินายวิทยา	พินายเมืองท่องเที่ยว		✓		๗๗	๗๖	๗๖	๗๖	๑๐๐	๑
๓.	พินายวิทยา	บ้านเก่าในเมืองพินาย		✓		๖๗	๖๘	๗๒	๖๙	๑๐๐	๒
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย											
๔.	พินายวิทยา	สำรวจความคิดเห็นนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการเที่ยวชมปราสาทหินพินาย			✓	๗๓	๗๓	๗๐	๗๒	๑๐๐	๓
๕.	พินายดำรงวิทยาคม	วัยใสหัวใจอนุรักษ์เมืองเก่าพินาย			✓	๘๒	๘๓	๘๕	๘๓	๑๐๐	๒
๖.	นิคมพินายศึกษา	การศึกษาผลกระทบของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานประวัติศาสตร์พินาย			✓	๘๖	๘๕	๘๓	๘๔	๑๐๐	๑

(นางวิลาวัลย์ วัชรเกียรติศักดิ์)

ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

ถอดเทปบทสนทนา

โครงการอบรมเสวนาเรื่อง การอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย
ระหว่างวันที่ ๒๐ -๒๑ กันยายน ๒๕๕๕ โรงเรียนพิมายวิทยา

ถอดเทปบทสนทนา

เรื่อง ผังเมือง-เมืองเก่าพิมาย ภาพในอนาคต

ระหว่างวันที่ ๒๐ -๒๑ กันยายน ๒๕๕๕ โรงเรียนพิมายวิทยา

วิทยากรโดย นายสรารุท วงศ์วิวัฒนา นักวิเคราะห์ผังเมืองชำนาญการพิเศษ

วิทยากร : สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่กรุณาเชิญสำนักโยธาธิการผังเมืองให้หัวข้อ การอนุรักษ์และพัฒนา ในหัวข้อผังเมือง-เมืองเก่าพิมาย ภาพในอนาคต ฐานะปัจจุบันนี้สำหรับประเทศไทยถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ เพราะว่าบ้านเมืองเรากำลังอยู่ในสภาวะของการขับเคลื่อนเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งโดยเฉพาะในอารยประเทศทั่วโลก ก็จะมีเครื่องมือในการควบคุม การเปลี่ยนแปลงของชุมชนหรือเมือง ก็คือการผังเมือง ซึ่งในหลายประเทศก็ใช้อย่างได้ผลมาแล้ว แต่สำหรับประเทศไทย ก็ถือว่าเป็นเรื่องใหม่ แต่จริง ๆ เรามีกฎหมายเกี่ยวกับการผังเมืองก็คือ พ.ร.บ. การผังเมือง ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาถึงปัจจุบันนี้ ก็น่าจะอยู่ ๓๐ กว่าปีแล้ว ซึ่งก็เป็นธรรมดา พ.ร.บ. คือพระราชบัญญัติ ถ้าตรามาเป็นกฎหมายขึ้นมาในช่วง ๔ ปีแรก ก็เหมือนกับอนุบาลก็ต้องค่อย ๆ ขับเคลื่อนไป เพราะ พ.ร.บ. นี้จะเน้นไปในเรื่องของหลักการและนโยบายกว้าง ๆ ไม่ได้ลงลึกในรายละเอียด แต่ให้ออกเป็นกฎกระทรวง เป็นรายละเอียดออกมา

เพื่อนำไปสู่ภาคปฏิบัติต่อไป อันนี้คือ เบื้องต้นเกี่ยวกับผังเมือง ถ้าดูตามคำจำกัดความเบื้องต้น การผังเมืองคืออะไร การผังเมือง คือ ถ้าตามพระราชบัญญัติ การผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๔ วรรค ๑ การผังเมือง หมายความว่า การวางจัดทำและการดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองรวม และผังเมืองเฉพาะในบริเวณเมือง และบริเวณที่เกี่ยวข้อง หรือชลบท เพื่อสร้างหรือเสริมสร้างโอกาสเมืองหรือส่วนของเมืองขึ้นไป หรือทดแทนผังเมือง หรือส่วนของเมืองที่ได้รับความเสียหาย อันนี้คือคำจำกัดความก็เป็นค่อนข้างภาษากฎหมายชนิดหนึ่ง แต่มันจริง ๆ แล้ว จะใช้ประโยชน์ก็ต่อเมื่อ ตอนหลังที่ว่า มันจะมีข้อขัดแย้ง หรือข้ออะไรเขาก็เอาข้อกำหนดมาเป็นตัวตั้งในการพิจารณา ตอนนี มาเข้าสู่การผังเมืองของจังหวัดนครราชสีมา

ผมขอให้ข้อมูลในภาพรวมก่อน จังหวัดนครราชสีมาของเรา มีพื้นที่ครอบคลุม ๓๒ อำเภอ ปัจจุบันนี้ ทั้ง ๓๒ อำเภอของเรายังไม่มีผังเมืองบังคับใช้ มีอยู่ ๓ เมืองเท่านั้นเองที่ได้มีกฎกระทรวงบังคับใช้ไปแล้ว แต่ปัจจุบันนี้หมดอายุทั้งหมด ที่ว่าหมดอายุทั้งหมด ก็คือหมด ใช้มาแล้วแต่ละฉบับ เรามีอายุ ๕ ปี ถ้าใช้ไปแล้ว ถ้าเกิดเราปรับปรุงไม่ทันต่อไม่ทัน หรืออันเก่าใช้ไม่ได้ต่อปรับปรุงมันก็จะหมดอายุไป สรุปว่าตอนนี้ทั้งจังหวัดเราไม่มีผังเมืองบังคับใช้ ไม่ว่าจะเป็นผังเมืองรวมเมืองนครราชสีมา ซึ่งอยู่ในเขตศูนย์กลางของจังหวัด ก็คือ เทศบาลนคร และที่ผังเมืองรวมอำเภอโนนสูง และที่ผังเมืองรวมอำเภอบัวใหญ่ ทั้งสามผังนี้ได้สิ้นสุดการบังคับใช้ไปแต่เอกสารที่แจกอยู่ นี้ เป็นการพูดถึงผังเมืองภาพรวมจังหวัด ก็คือครอบคลุมทั้ง ๓๒ อำเภอ

ทั้งนี้คาดว่าในระยะเวลาประมาณปีเศษ ๆ จะได้ปรับปรุงใช้ ตามแผนของกรมโยธาธิการและผังเมือง น่าจะได้ประกาศใช้บังคับประมาณเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ถ้านับจากนี้ไปก็ประมาณปีเศษ ถ้าประกาศแล้วมีผลอย่างไร ก็คือใช้ประกาศแล้วครอบคลุมทั้ง ๓๒ อำเภอ พุดง่าย ๆ พื้นที่ทุกตารางนิ้วของจังหวัด

นครราชสีมา ถ้าจะขออนุญาตก่อสร้าง ถ้าจะต้องใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นไปตามผังสี ที่อยู่ในหน้า ๒ จะเป็นแผนที่ที่อยู่ในจังหวัด

แล้วที่แจกไปก็คือข้อมูลให้เกิดความเข้าใจในเบื้องต้นว่า ผังเมืองเราพอประกาศผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย คือเจ้าของที่ดินแต่ในพื้นที่ที่จะต้องทำอะไร กรณีอย่างประชาชนทั่วไปที่มีที่ดิน ๑๐ ไร่ ๕ ไร่ หรือบางคนนี้อยู่ในเขตชุมชนที่อาจจะมีแค่ ๑๐๐-๒๐๐ ตารางวา หรือเป็นอาคารหรือเป็นพื้นที่เว้นว่างต่างๆ จะต้องใช้ประโยชน์เป็นไปตามกำหนด ซึ่งผังเมืองนี้จริง ๆ แล้วอาจจะมีการมีข้อดีมาก แต่ก็มีข้อด้อยอยู่ แต่ข้อด้อยนี้เพื่อทำให้คนทุกคนมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตมากขึ้น แต่อาจจะทำให้ใครบางคนมีความมั่นคงน้อยลง เพราะผังเมืองจะไปจำกัดสิทธิของบุคคล อย่างบางท่านเฉพาะมีที่ดินบริเวณนี้ ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่สีเขียว ชลบทเกษตรกรรม ซึ่งมันจะมีข้อห้ามว่าพื้นที่สีเขียวจะไม่ให้สร้างโรงงาน บางที่ท่านอยากจะขายที่ไว้สร้างโรงงานก็สร้างไม่ได้ แต่มันก็ไม่ได้หมายความว่า โรงงานทุกประเภท มันจะมีโรงงานตามบัญชีแนบท้ายที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อข้างเคียงหรือผลเสียกับสิ่งแวดล้อมโดยรวม เขาก็จะทำให้ดำเนินการได้ ซึ่งในนี้ก็ต้องว่ากันในระดับรายละเอียด ซึ่งในเวลาขอสร้างโรงงานอุตสาหกรรม มันจะมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็คือ อุตสาหกรรมจังหวัด ทางอุตสาหกรรมก็จะมาดูแผนที่ตรงนี้ ว่ามันต้องห้ามด้วยหรือป่าว ถ้าไม่ห้ามก็จะอนุญาตให้ก่อสร้างเราถึงไปดำเนินการได้ อันนี้ก็คือข้อมูลเบื้องต้น แต่สำหรับในเขตพื้นที่ชุมชนก็จะมีหลายสี อย่างเช่น แดง ส้ม เหลือง แดงก็จะเป็นพาณิชยกรรม และหนาแน่นมาก ส้มก็เป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง เหลืองพื้นที่หนาแน่นน้อย และก็มีสีน้ำเงินเป็นพื้นที่ของทางราชการ หรือเมื่อก่อนของสถาบันการศึกษา หรือสีเทาที่เป็นของวัด อย่างนี้ก็คือความรู้เบื้องต้น ในการที่จะดูผังสีว่าพื้นที่แต่ละสีจะทำประโยชน์ได้อย่างไร อะไรบ้าง ก็จะมีข้อกำหนดอยู่ว่าสีแต่ละประเภท หลักใหญ่ ๆ จะมีพื้นที่หลัก ก็คือให้ใช้อะไรบ้าง พื้นที่รองและก็หมายความว่าในพื้นที่นั้น นอกจากใช้ประโยชน์หลักก็ให้ใช้ประโยชน์หลักก็ให้ใช้ประโยชน์รองได้แต่มีจำนวนเปอร์เซ็นต์ และอันที่สามก็คือการห้ามก่อสร้างอะไร ห้ามใช้อะไร อันนี้ก็คือหลักเบื้องต้น เดี่ยวจะเข้าสู่ผังของเมืองพิมาย สถานะภาพของผังเมืองรวมของเมืองพิมายขณะนี้ ผังร่างได้ดำเนินการเสร็จแล้ว ก็คือได้ผ่านการวัดความคิดเห็นของประชาชนไปแล้ว แล้วก็อยู่ในขั้นตอนที่จะรอเข้าอนุกรรมการผังเมืองก็หมายความว่า ผังสีที่ของพิมายเป็นรูปร่างแล้ว แต่หมายถึงว่ายังไม่ได้ว่าเป็นข้อยุติว่าจะเสร็จแล้ว ถ้าเข้าคณะอนุกรรมการก็จะมีเห็นว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยอย่างไร เดี่ยวขออนุญาตใช้ผังสีของพิมายให้ดูชนิดหนึ่ง เพื่อที่จะสร้างความเข้าใจ

ภาพที่เห็นนี้ก็คือผังร่างของเมืองรวมชุมชนพิมาย อันที่ท่านเห็นมุมเนื้อไข่แดงตรงกลางนี้ เป็นพื้นที่สีน้ำตาล สีน้ำตาลนี้ก็เป็นพื้นที่ ประเภทอนุรักษ์ สำหรับพื้นที่อนุรักษ์นี้จะเน้นให้ใช้เพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานต่าง ๆ และก็จะส่งเสริมสภาพแวดล้อมตามกำหนดการใช้เป็นที่ดินก็จะมีข้อห้ามอยู่ ยกตัวอย่างคร่าว ๆ ในบริเวณนี้ ถ้าสีอันนี้ได้ประกาศใช้จะควบคุมอาคารขนาดความสูงในเบื้องต้นจะไม่เกิน ๙ เมตรพูดเข้าใจง่าย ๆ ว่าอยู่ในตึก ๓ ชั้น เพราะว่าทางด้านผู้เกี่ยวข้อง ก็มองแล้วว่าถ้าเกินบริเวณสีน้ำตาลเราจะเห็นว่าตัวปราสาทหินพิมายจะอยู่ตรงชุมชนอากาศ ซึ่งบริเวณโดยรอบ ถ้าเกิดไม่มีการจำกัดความสูงอาคารในอนาคตอาคาร ๕ ชั้น ๗ ชั้นต้องมีขึ้นแน่นอน แล้วมันก็จะบดบังภูมิทัศน์เมือง ซึ่งความสำคัญตัวปราสาทก็จะด้อยลงทันที การผังเมืองก็เลยมองว่าน่าจะอยู่ไม่เกินความสูง ๙ เมตร ซึ่งผังนี้ได้เกิดประกาศใช้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ใน

เขตพื้นที่แถบนี้ทั้งหมดต่อไปถ้าจะขออนุญาตก่อสร้างทางเจ้าพนักงานท้องถิ่นหลัก ๆ ก็คือ เทศบาล และ อ.บ.ต. โดยรอบด้วย ซึ่งอยู่ในบริเวณนี้แล้วต้องมาดูว่า แปลงที่ดินที่จะขอก่อสร้างอยู่ในผังสีอะไร ผังสีแล้วก็จะบอกแล้วว่าชัดหรือไม่ สร้างกิจกรรมอะไรต้องห้ามก็จะจำกัด ถ้าเกิน ๕ ก็จะไม่อนุญาตให้ก่อสร้าง แต่ระหว่างนี้จนถึงก่อนที่จะประกาศในราชกิจจานุ ๓ กฎหมายไม่มีผลย้อนหลัง ซึ่งตรงนี้ก็เป็นที่สุญญากาศ อยู่ว่า ถ้าเกิดว่าใครจะขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ยกตัวอย่าง ๗ ชั้น ก็ไม่มีข้อห้าม อันนี้เป็นโอกาส เหมือนกับเป็นจุดเสี่ยงด้วย ถ้าเกิดอาคารสูงหรือขนาดใหญ่ไปสร้างใกล้ ๆ ปราสาทหินพิมาย หรือเมรุ อะไร ตรงนั้นก็สุ่มเสี่ยงว่าต่อไป ความสวยงามโดยรวมเฉพาะเรื่องเมืองเก่า เราจะเป็นจุดด้วยตัวเองได้ ตรงนี้ต้องรีบออกมา รีบขับเคลื่อนออกมาแล้ว ท่านใดเห็นว่า ในผังนี้ทางผู้วางก็ได้คิดในอนาคตแล้วว่า เมืองพิมายต้องอยู่ต่อไปอย่างไรในพื้นที่ส่วนขยายของชุมชนไว้ทางด้านซ้ายของลำน้ำจะเป็นสีน้ำตาลและก็มีอีกผังหนึ่งมันจะเป็นสีแดง ส้ม เหลือง อันนี้คือพื้นที่แปลงใหญ่ โดยบริเวณในนี้ ก็เป็นพื้นที่สำหรับขยายตัวของชุมชน เพราะว่ามองว่าทางเมืองเก่านี้ จะมีข้อจำกัดของการขยายตัวของชุมชนก็ต้องไปปรับกับพื้นที่เมืองเก่า โบราณสถานต่าง ๆ ทางนักผังเมืองก็เลยวางพื้นที่ทางฝั่งซ้ายของลำน้ำ ให้เป็นพื้นที่ขยายตัวของชุมชนในอนาคต ซึ่งก็จะมีโครงการวางโครงข่ายถนนอยู่ ก็จะมีถนนสายรอง สายหลักวางไว้ เพื่อให้การเข้าถึงพื้นที่และการบริหารทางด้านสาธารณูปโภคของการบริหารต่างๆ เข้าไปยังพื้นที่อันนี้ก็ในช่วงที่ผ่านความเห็นชอบคณะที่ปรึกษาของจังหวัดแล้ว และก็ได้รับความคิดเห็นของประชาชน ไปแล้ว ซึ่งตามขั้นตอนของผังเมืองก็อย่างที่ได้อธิบายไปแล้วว่า พอจากขั้นตอนนี้แล้วก็จะกลับมาสู่ในท้องถิ่นอีกครั้งหนึ่ง ก็คือช่วงของติดประกาศ ๙๐ วัน ที่ประชาชนในพื้นที่และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จะต้องรับรู้รับทราบ และจะต้องแสดงความคิดเห็นว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย อีกครั้งหนึ่ง ยกตัวอย่างใน ใครมีพื้นที่อยู่ในบริเวณ อาจจะไม่เห็นด้วย ผมมีพื้นที่บริเวณนี้ มีข้อจำกัดอยู่ทำอย่างนี้ไม่ได้หรอก ท่านก็จะมีสิทธิที่จะยกเรื่อง โดยเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร ในขั้นตอนนั้นจะมีเจ้าหน้าที่ลงมาจัดรับทำ ติดประกาศ ๙๐ วัน และจัดประชุม สามารถยื่นเอกสารได้ ทุกความเห็นทุกคำร้องคัดค้านจะถูกรวบรวมส่งไปคณะกรรมการผังเมือง แล้วคณะกรรมการผังเมืองก็จะเป็นผู้พิจารณา ถ้าเกิดพิจารณาแล้วเกิดน้ำหนก หรือว่าข้อคิดเห็นของท่าน น้อย คณะกรรมการก็จะยก แต่ถ้าข้อคิดเห็นของท่านเป็นเหตุเป็นผลแล้วเกิดประโยชน์แล้วเกิดประโยชน์กับส่วนรวม ก็อาจจะเปลี่ยนแปลงให้ผังสีตามที่ท่านร้องขอ อันนี้ก็คือกระบวนการใช้การทำผังเมือง มาเข้าสู่เรื่องเมืองเก่า คือการผังเมืองจริง ๆ แล้วเป็นการสนับสนุนของกิจกรรมการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ของชุมชนประโยชน์ชุมชนเมืองทุกที่ ไม่ว่าจะประโยชน์ของเมืองจะเป็นอย่างไร

ถ้าเรามีเครื่องมือก็คือผังเมืองรวมมาบังคับใช้ แนนอนการเปลี่ยนแปลงของเมืองนี้จะเปลี่ยนแปลงในทิศทางได้รับการควบคุม และก็ควบคุมโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในท้องถิ่น เพราะการผังเมืองส่วนมากใช้ไปการประกาศใช้ครั้งหนึ่ง จะมีอายุ ๕ ปี พอเริ่มใช้ไปปีที่ ๑ ปีที่ ๒ ก็จะมีการเก็บข้อมูลว่าที่เราวางผังไว้มีการใช้ เป็นไปตามที่เราวางไว้แต่ละแห่งจะเก็บข้อมูล แล้วก็มีการประเมินเป็นรายปีพอถึงปีที่ ๓ ก็จะได้ข้อมูลที่ชัดเจนขึ้นว่าผังที่ดินที่เราวางไว้เป็นแต่ละโซนสี ซึ่งจะมีข้อมูลอยู่ว่าแต่ละสีจะมีความถี่ใกล้ของชุมชนอยู่ และวางอยู่ และก็มีการตรวจสอบว่าใช้ไปเท่าไรแล้วมีการใช้ เป็นไปตามผังสีที่เราวางไว้หรือไม่ ถ้าเกิดว่าประเมินเสร็จแล้ว เปลี่ยนแปลงไม่เป็นไปตามผังสีที่เราวางไว้จะมีการขอปรับปรุงได้ โดยเฉพาะยกตัวอย่าง

อำเภอเมืองนครราชสีมา ซึ่งเป็นเมืองใหญ่ เมืองใหญ่ส่วนใหญ่จะมีกิจกรรมมากมาย และก็จะมี การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ๕ ปี ส่วนใหญ่พอประเมินไม่ผ่านต้องมีการปรับปรุง พอมีการปรับปรุงครั้งหนึ่ง ก็ จะปรับปรุงให้สอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของแต่ละชุมชนเมือง ซึ่งก็เป็นอันที่เข้าใจว่าผังเมืองพอ ประกาศไปไม่ได้

หมายความว่า จะเป็นอย่างนั้นไปตลอดจะปรับเปลี่ยนไปตามสภาวะสถานการณ์ของชุมชนนั้นของ เมืองนั้น อันนี้ก็คือข้อมูลจริง ๆ แล้วการผังเมืองก็ต้องใช้เวลาทำความเข้าใจกับผู้รับฟังค่อนข้างมาก เพราะ มันตอนมีรายละเอียดมาก แต่ในเบื้องต้น เข้าใจว่า มันจะเป็นไปในเชิงวิชาการมากเกินไป ผมก็จะใช้ข้อมูล เบื้องต้น แล้วก็จะเน้นว่า ใครมีข้อคิดเห็น หรืออยากจะต้องการข้อมูลอะไรก็แลกเปลี่ยนกัน เพราะว่าถ้าพูด ไปมันจะกว้าง ผมก็เลยขอในภาพรวมในเบื้องต้นแค่นี้ก่อน ว่าเมืองพิมายเรามีผังแล้วเป็นผังร่างแล้วก็ เราอยู่ ในขั้นตอนไหน และถ้าประกาศออกมาแล้วจะมีผลอย่างไร และก็ต้องเข้าใจว่าเวลาที่เหลือผมอยากให้ทาง ผู้เข้าร่วมมาเสวนา มีคำถาม หรืออยากจะทราบข้อมูลอะไรเพิ่มเติม

พิธีกร : เริ่มเลยนะครับ

ผู้เข้าอบรม : กราบเรียนท่านวิทยากร ผมนิมิต วิทยา ผมอยากทราบว่าผมดูในนี้แล้ว (แผนที่ผัง เมือง) ไม่เห็นสีเหลือง อยากทราบว่า มันกำหนดคืออะไร อันที่ ๑ และอันที่ ๒ นี้ อยากจะให้ท่านดูอีกนิด ทางขวาจะมีบายพาสใหม่ จากแยกเกษตรที่จะเป็นบายพาสใหม่ไปออกลังกา ทางขวามือด้านบน ทำไมท่าน ถึงทำเป็นสีเขียวหมดเลย แล้วทำผังนี้ถึงมี สีแดง สีม่วง สีเหลือง สีอะไร ท่านเอาอย่างไรเป็นหลักเกณฑ์ เพราะว่าไปไม่ได้ เมืองจะขยายไปทางนั้นได้ ได้หรือไม่ อะไรแบบนี้ แล้วมันจะมีผลกับโรงพยาบาลผมหรือไม่ อันที่ถนนจะตัดไปใหม่ และชุมชนย่านนั้นจะมีปัญหาหรือไม่ ในเรื่องของบ้านน้อย บ้านเกาะ เพราะว่าถ้า เลยบ้านน้อย บ้านเกาะไปอีกนิดหนึ่ง จะเป็นทุ่งนาหมด ทำไมไม่อ้อมไปอีกนิดหนึ่ง ทำไมต้องลากเส้นตรงนี้ ตอบตรงนี้ แค่นี้ละครับ ว่าทำไมต้องร่างมาจากตรงนี้ ตอบตรงนี้เส้นนี้ละครับ ทำไมต้องร่างมาจากตรงนี้ ใน เมื่อมันผ่านชุมชน ทำไมไม่อ้อมไปอีกหน่อย มันไม่มีชุมชน อย่างนี้ อย่างนี้ทำไมถึงเป็นสีเขียวกันหมด ถ้าจะ เป็นสีเหลือง สีส้ม สีแดง ไม่ได้เหรอ อะไรแบบนี้ เหตุผล และก็อยากจะถามว่า ตรงสีเหลืองนี่คืออะไร เพราะ รู้คือ ว่าสีเหลืองตรงกลางม่วงนั้นมันบ้านผมครับ ผมก็เลยไม่รู้ว่ามันคืออะไร ครับผม บ้านผม อันที่ข้องใจคือ ตรงนี้ละครับ

ผู้เข้าอบรม : คำถามแรกก่อน

ผู้เข้าอบรม : ทำไมแนวถนนถึงอ้อมมาตรงนี้ คืออันนี้ เขามาต่อจากของเดิม คืออันนี้ผมเข้าใจว่า ว่ามันคือผลทางด้านวิศวกร เพื่อมาเชื่อมต่อเป็นถนนเลียยมือง อันนี้ถามว่าทำไมถึงเป็นสีเขียว คือบริเวณ ตรงนี้ เป็นที่ลุ่มทั้งหมด น้ำท่วม เขาจะไม่ส่งเสริมใช้ตั้งชุมชน หรือขยายตัว เพราะว่าถ้าสร้างไปนี้ ปัญหาน้ำ ท่วม เพราะว่าทางด้านขวาของลำน้ำ เป็นที่ต่ำอยู่แล้วก็เลย ก็เลยกำหนดใช้เป็นสีเขียว สีเขียวก็สีเน้น เกษตรกรรม ซึ่งน้ำท่วมก็ไม่กระทบมาก เพราะว่าเกษตรกรรมต้องใช้น้ำอยู่แล้วประกอบกับเรามีพื้นที่ โบราณสถานอยู่ฝั่งขวาของลำน้ำ เลยไม่อยากให้มีสีเหลือง เพราะว่าสีเหลือง เพราะว่าต่อไปในอนาคตต้อง เปลี่ยนเป็นสีส้ม พออยู่ ๆ ไปชุมชนโตขยายจากสีเหลืองเป็น สีส้ม ก็ต้องเป็นสีแดง พอเป็นสีแดง มันจะ กระทบกับโบราณสถานได้ ถ้าผังเมืองมองว่าวางให้ชุมชนเลย ว่าสามารถขยายตัวในฝั่งซ้ายได้ได้ขอบลำน้ำ

คือพื้นที่ใหม่ให้เลย เหลืองนี้เป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย คือตอนที่วาง เขาไม่ยากให้เป็นโรงงานอยู่แล้ว เพราะว่าโรงงานนี้ ถ้าไม่จำเป็นเขาจะเอาออกไป ไม่จำเป็นต้องย้าย เพราะว่ากฎหมายผังเมืองไม่มีผลย้อนหลัง ถ้าคุณทำโรงงานมาก่อนจะมีประกาศ คุณก็จะทำต่อไปได้จนกว่าคุณจะเลิกไป ถึงบอกว่า อีก ๓๐ ปี ยังไม่เลิกก็อยู่ต่อไป เว้นแต่คุณทำ ๆ ไปแล้ว เริ่มมีมลพิษ มลภาวะอย่างเดี๋ยวนั้น เขาร้อง อันนี้แหละ เขานำไปสู่ท้องถิ่น ท้องถิ่นนำไปสู่กรรมการผังเมือง ว่ามันจะเกิด เขาอาจจะที่สิทธิ อาจจะมีความมาตรการมาให้คุณแก้ไข ถ้าแก้ไขไม่ได้ เขาจะห้ามเบื้องต้น คือคุณสามารถใช้ต่อไปได้

ผู้เข้าอบรม : ท่านครับ พอดี ผมฝากท่านเรื่องหัวเมืองอีกนิดหนึ่ง ถนนที่ตัดเสียใหม่ เพราะว่าทางซีกนี้ เป็นที่ลุ่มน้ำผ่านที่ทางบายพาสที่ท่านชี้แจงเมื่อก็ คือนั้นเป็นที่น้ำผ่าน ผมไม่ยากได้เชื่อน ผมไม่ยากได้เชื่อนอีกอันหนึ่ง คือถ้าได้เชื่อนเส้นนี้เมื่อไร เมืองพิมายจะจมทุกปี เพราะที่ผ่านมา มันมีเชื่อนเส้นบายพาสเดิมอยู่ แล้วคือเส้นตัดใหม่ ที่ผ่านเมืองใหม่ แยกเมืองใหม่อีกอันหนึ่ง ทางซ้ายมือของท่าน ที่มันตัดข้าง ๆ เมือง กลางสี่สี่ สี่แดง คืออันนี้ คือ เชื่อน ๑ เชื่อน และพอเชื่อนนี้มา เกิดมาทุกปี มันจะเป็นเชื่อนน้อย ๆ พอเมื่อ ๒ ปีที่แล้ว มันเป็นเชื่อนใหญ่ ก็คือมันยกระดับถนนสูงขึ้นมา เมืองใหม่ท่วมตายเลย เมืองใหม่เอื้ออาทรท่วมตลอด ปีนี้ฝนตกหนักก็ท่วม เพราะไหลไม่ทัน แล้วปรากฏว่าท่าน ในอนาคตมันเกิดแนว ไอ้เชื่อนใหม่ ก็คือถนนเชื่อมบายพาสใหม่ที่ท่านว่าละครับ มันจะเป็นเชื่อนอีกตัวหนึ่ง เพราะว่ามีเชื่อนข้างหน้าข้างหลัง ก็คือ ตัวเทศบาลเมือง ตัวเมืองอนุรักษ์ มันไม่ถูกต้องไว้ก่อน น้ำมันไม่ท่วมเท่าไร แต่นี่พอท่านมาเขียนข้างหลัง แล้วปั๊บ ตรงนี้ละครับ เมืองพิมายท่วมตลอด เพราะกรมทางเขาทำเชื่อน เก่ง แต่เขาไม่ทำทางระบายน้ำฝากนะครับ ก็ฝากท่านผังเมืองทำยังไงก็ได้ให้เป็นสะพานนะครับ คือท่านก็ตัดให้เป็นสะพานครับ ปลุกข้าวไปเลยนะครับ ขอขอบคุณครับ

วิทยากร : สำหรับคำถาม เรื่อง เชื่อน จะตอบ คือ อย่างนี้นะครับ อย่างผังเมืองนี้ เราจะดูในเรื่องของ สองสาระใหญ่ ๆ ก็คือ การใช้ประโยชน์ที่ดิน กับโครงข่ายคมนาคมขนส่ง ก็คือแนวถนนในเขตเมืองหรือที่เชื่อมต่อกับชนบท แต่เราไม่ได้ไปกำหนดว่า เป็นถนนลอยฟ้ามีบล็อกคอนเวร์ส มีสะพานอย่างไรไม่ อันนั้นเป็นเรื่องของงานวิศวกรรม ซึ่งทาง ทางกรมหลวงชลบท หรือกรมทางหลวงเป็นผู้ออกแบบรายละเอียดว่า ถนนที่จะสร้าง ผังเมืองนี้ ผังเมืองวางแค่แนวลาบ ถ้าเขาจะมาสร้าง เขาจะมาดูสภาพแวดล้อมของพื้นที่ว่าน้ำท่วมซัง น้ำไหลไม่ทันอย่างไร เขาต้องออกแบบให้น้ำสามารถระบายได้ทัน อันนี้คือหลักการ อันนี้คือข้อเท็จจริง เท่าที่ทราบงบประมาณเขามาจำกัด เขาก็จะสร้างเมือง ก่อนหรือมีที่รอบที่รอบน้อย ๆ ซึ่งแต่ผมเข้าใจว่าตั้งแต่ น้ำท่วมใหญ่ปี ๕๔ ที่ผ่านมา ภาครัฐมีนโยบายใหม่เปลี่ยนจากเมื่อก่อน คือถูกปัญหานี้มาก ทำถนนอย่างเดียว เป็นเชื่อนอย่างที่ท่านว่า ต่อ ๆ ไปนี้ก็มีที่พูดในหลายเวทีว่า ต้องมีช่องให้น้ำสามารถระบายได้ทัน ซึ่งผมเข้าใจว่าก่อนถนนจะลงมานี้ เขาต้องลงมา ให้ข้อมูล หรือมารับฟังความคิดเห็นของท้องถิ่น ซึ่งก็จะเป็นเวทีที่ท่านร้องคัดค้านได้ เพราะยกตัวอย่าง ถนนในเขตเมืองที่จะเอาวงแหวนลงมามอเตอร์เวย์ที่จะลง กม.๗, กม.๒ นี้ ก็ยังมีเวทีที่จะรับฟังและก็ร้องคัดค้าน ซึ่งตรงนี้ ก็เรียนว่าผังเมืองเราก็แนวนี้เท่านั้นเอง แต่รายละเอียดของการออกแบบ รูปแบบ จะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ

ผู้เข้าอบรม : ขอฝากท่านคอมเม้น เพราะถ้ามันมีคอมเม้นในรายงาน คือเรื่องตรงนี้ท่านมีอำนาจ เพราะท่านทำ เพราะท่านคอมเม้นในรายงาน เขาจะไปดูในกรมทางว่า อ้อ มีคอมเม้น ว่าเรื่องนี้ถือว่า

เพราะว่ากรมทางนี้มีปัญหาอยู่ว่า เพราะคอโพ ตรงข้ามสหกรณ์เกษตร มันเป็นคลองน้อย ๆ แต่ก็ใช้ทำสะพาน พอทำสะพานก็มีปัญหาที่ดิน กับเจ้าของที่ดิน เพราะน้ำไปทะลุโดนที่เขา เขาก็ร้องเรียนฟ้องชนะกรมทาง กรมทางก็ต้องเสียเงินอีกหลายสิบล้านบาท เพื่อมาทำเพื่อแก้ปัญหา เพื่อไม่ให้เขาไปโดนที่เขา มารื้อเกาะกลางถนนทิ้ง แล้วก็ทำท่อในเกาะกลางถนนปิด แล้วก็ปิดยาวไปอีก แล้วออกอีกทางหนึ่ง หมุดเข้าไปอีกหลาย ๑๐ ล้าน กับแค่ว่า ซึ่งเดิมมันเป็นแค่เล็ก ๆ ไปทำให้มันใหญ่ ซึ่งผมไม่ทราบนะครับ ผมไม่ทราบเหตุผลแล้วมาเสียเงินอีกหลายที แล้วสะพานนั้นมันก็ทิ้งเหมือนกันนะครับ และอันที่ทิ้งน้ำ มันก็ทิ้งไปอีก ถมที่ให้เขาคือเพราะถูกฟ้อง ครับ อันนี้ เราไม่อยากเสียเงิน แบบนี้ เพราะที่ผ่าน มันเจอปัญหามากมาย จากถนนโคราชไปสี่คิ้ว ทุกวันนี้ก็ยังทำอยู่ ใ้บล็อคอคอนเวิร์ส จะถามว่ากรมทางรู้มั๊ย รู้ เพราะสองข้างมันเอียง แต่ซ้ายเอียงกว่าข้างขวา เนื่องจากว่าเพราะไปทำเขื่อน แล้วมันเป็นคอนกรีต กรมทาง หรือไม่ ผมไม่ทราบ วิ่งไปเมืองพลก็เหมือนกัน ช่องทางน้ำมาตรงไม่ทำท่อ ต้องให้เบี่ยงให้ท่วมถนน แล้วค่อยให้ไหลไปลงท่อฝั่งนู้น แล้วไหลกลับมาหาไว้ตรงนี้ ตอนนั้นผมไป รถผม มาสด้า พุงกลับแล้วไม่รู้ว่าน้ำลึก แล้วหายใจท้อ ซึ่ง เขาไม่รู้ว่าน้ำลึก เขาวิ่งบนถนนปกติ แล้วหายใจท้อ ที่นี้ละครับมันเป็นปัญหา เห็นหลาย ๆ ที่ สุดท้ายต้องมาเสีย เพราะบล็อกคอนเวิร์ส อีกรอบหนึ่ง มันก็ทำให้เราเสียโอกาสนะครับ เพราะเรารถติดมากเลยนะ เอาว่ารถติดมาเลย เดิมที่เราไปกรุงเทพฯ ๓ ชั่วโมง เดียวนี้ ๔ ชั่วโมง เพราะวารถติด ๆ ไปไม่ได้ตลอดทาง เพราะทำบล็อกคอนเวิร์ส

วิทยากร : ปกติ ขออนุญาตนิดหนึ่ง ปกติทางหน่วยงานสำนักงานโยธาธิการ และผังเมือง ก็เป็นคณะกรรมการร่วมกับทางหลวงจังหวัดอยู่แล้ว เราคอมเม้นอย่างนี้ทุกครั้งเลย ไปดูรายงานการประชุมได้ เราได้เน้นเลยว่าถนนนี้ เพราะว่าเวลามีน้ำท่วมอยู่ในจังหวัดนี้ ก็ไปเมื่อปี ๕๓ นี้ โยธาเป็นหน่วยงานแรก ๆ ต้องไปสำรวจดูความเสียหายให้เป็นข้อมูลของจังหวัด เพื่อให้ของบในการเยียวยาต่าง ๆ เราก็จะเห็นปัญหาทุก ๆ จุด เรามีคอมเม้นของเราไว้หมด แต่ว่าอย่างที่ถามอาจจะไม่ได้รับการพิจารณาเท่าที่ควร เพราะว่าเรามีจำกัดในหลาย ๆ เรื่อง ไม่ว่าจะงบประมาณ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่ขอให้คำยืนยันแน่นอนเลยว่า เราให้ความสำคัญมาเลยครับ

ผู้เข้าอบรม : กราบเรียนท่านวิทยากร สำหรับเรื่องผังเมืองเป็นเรื่องสำคัญมากมีการเริ่มดำเนินการเรื่องผังเมืองรวมมาตั้งนาน ตั้งแต่ปี ๓๘ ตอนนั้นผมเป็นประธานสภาเทศบาลในเมือง ก็เสร็จแล้วก็เริ่มโครงการเริ่มแรก ๕ เมือง ในจังหวัดนครราชสีมา แต่ว่าของเมืองพิมายนั้นทำไม่สำเร็จนะครับ เพราะว่ามันมีปัญหาตอนที ๆ ทำอยู่ จริง ๆ แล้วเรื่องนี้มันก็มีปัญหาอื่นอีกที่น่าพิจารณา เช่นปัญหาเรื่องการให้ความรู้ ความเข้าใจแก่บุคลากร หรือประชาชนในท้องถิ่น เพื่อที่จะได้เข้าใจตรงกัน เพื่อที่จะได้คุยกันง่าย ๆ ก่อนจะมาประชาคม โดยเฉพาะองค์การส่วนท้องถิ่น หรือภาครัฐ จะจัดสัมมนาคุยอะไร ๆ ให้มาก ๆ หรือเผยแพร่ความรู้ให้มาก ๆ ก็จะช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจตรงกัน เพื่อที่จะได้ถูกจุดได้ง่าย มีทำอะไรง่าย ๆ พิจารณาอะไรได้ง่าย ๆ ผมก็ขอขอบคุณนะครับ ที่มาจัดสัมมนาชุดนี้ องค์การส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะเทศบาล

อ.บ.ต. ก็จัดให้มากเผยแพร่เอกสารความรู้ให้มากนะครับ อันที่ ๒ เกี่ยวกับเรื่องการจัดการบริหารองค์การส่วนท้องถิ่นของเมืองพิมายยังเป็นลักษณะออกแตก อย่าง อ.บ.ต. มีพื้นที่ ๕๐.๕ ตารางกิโลเมตร ปรากฏว่าแยกในมีไข่แดง แต่ไข่แดงเล็ก ๆ มันอยู่ตรงกลาง เพิ่งเป็นเขตเมืองโบราณ เป็นเขตเทศบาลแค่ ๒

ตารางกิโลเมตร ซึ่งผมสมัยก่อนผมเคยขอขยายเขตสุขาภิบาล เรียบร้อยแล้ว แต่มันไม่ได้ผล แต่ กต. เกิดการจัดตั้ง อบต. เกิดขึ้นมาก่อน ที่นี้ปัญหาอันนี้ ปัญหากรมการปกครองที่ท่านตั้งกันอยู่ตรงนี้ ถ้าผู้บริหารทั้ง ๒ ฝ่ายไปด้วยกันได้มันคงดี แต่บางทีก็ขัดแย้งกันไม่ได้รวมมืออะไรกัน ได้ข้อมูลอะไรกัน มันก็เกิดปัญหา ถ้าเป็นไปได้ ทางเทศบาลเมืองพิมายเลยน่ายิ่งดี แต่ในทางปฏิบัติผมว่าคงจะยาก เพราะว่ามันมีปัญหาความขัดแย้งหลายด้าน ควรจะมีประชาคมขอขยายเขตไปบ้าง ให้มันระบบบริหารจัดการให้มันเหมาะสม ไม่ใช่อยู่แค่ ๒ ตารางกิโลเมตร ไม่มีพื้นที่หายใจ การบริหารจัดการพื้นที่โบราณสถานบางที่ ก็อยู่ในเขตเทศบาลก็มี ในเขต อบต. ก็มี ซึ่งกรมศิลปฯ คงอึดอัด พอสมควรเลย ถ้าเป็นไปได้ เขตโบราณสถานก็ควรให้อยู่ในเขตเทศบาลทั้งหมด จะได้บริหารจัดการได้ง่ายเป็นเอกภาพ คือจริง ๆ แล้วในด้านในการขอขยายเขตถ้าไปในเขตชุมชนก็คงไม่ได้ แต่ว่าถ้าไปในเขตพื้นที่สีเขียว ยังไม่ใช่ชุมชน เขาก็คงให้อยู่ในครับ เพราะเขาดูแลยาก ซึ่งทางเทศบาลก็สามารถพิจารณาจึงมีค่าสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ขยายเมืองออกไปให้เป็นระเบียบ จะได้ไม่อึดอัดนะครับ เป็นกองขยะอยู่ในศูนย์โบราณสถานอยู่อย่างนี้ ถ้ามีที่ไป มีสถานที่ดี เราก็คงไปกันจัดระเบียบได้ แต่ต้องขยายเขตก่อน สำหรับเรื่องไ้การจัดการผังเมือง ผมเห็นด้วย แต่ว่าจะสรุปอย่างนั้นอย่างนี้ เป็นเรื่องยาก ถึงแม้ว่าจะประกาศใช้แล้ว จะเป็นอีก ๓ เมืองที่ว่าจะครับ ประกาศใช้นะครับ ก็ในทางปฏิบัติให้เกิดผล นะครับ ผมคิดว่าจะค่อย ๆ ทำไปโดยที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วม มีส่วนร่วมให้มากที่สุด และถ้าเป็นไปได้ ผมอยากให้พิจารณาใช้ ใช้ระเบียบพิเศษโดยรวมกันออก โดยเทศบาลออกเป็นเทศบัญญัติควบคุม นะครับ โดยผ่านองค์การการศึกษา ของสำนักผังเมือง ทางอนุทยานประวัติศาสตร์ ทางไปโบราณสถาน และโดยส่วนร่วมจากผู้ทรงคุณวุฒิท้องถิ่นมาร่วมกันปรึกษาเป็นประกาศควบคุมความสูง ประกาศลักษณะทางสถาปัตยกรรม เรื่องต่าง ๆ ให้มันสอดคล้อง เพราะเดี๋ยวนี้ไม่รู้จะใช้กฎหมายอะไร ใช้กฎหมายโบราณสถานก็ไม่ได้ ใช้กฎหมายผังเมืองก็ไม่เกิดขึ้นสักที ซาติหน้าตอนบ่ายๆ แนนอน ถ้าหลาย ๆ ฝ่ายมาร่วมกันออกเป็นระเบียบพิเศษก่อน เพื่อใช้อย่างน้อยป้องกันการก่อสร้าง หรือการบุกรุกอะไร ที่มันเห็นกันประจำทุกปีละครั้ง เดียวนี้ก็ยังเห็นอยู่ การกำหนดความสูง กำหนดลักษณะของสถาปัตยกรรมอะไรต่าง ๆ หรือพื้นที่ไหนโซนสีเขียว โน่นสีมันใช้ไม่ได้ ถ้าเป็นไปได้ ก็อยากให้ทำอย่างที่ว่านะครับ ขอบคุณครับ

วิทยากร : เดี่ยวผมขออนุญาตตอบคำถามก่อนนิตหนึ่งนะครับ อย่างที่ว่ากฎหมายผังเมืองอย่างที่บอกกฎกระทรวงกว่าจะออกมาใช้เวลามาก เพราะมันเป็นเรื่องที่บางที่ผู้เกี่ยวข้องหลายส่วน อย่างที่มีผู้เสนอเมื่อกี้ว่า ทางเทศบาลควรจะมีออก เทศบัญญัติมาควบคุม จริง ๆ แล้ว เมื่อ ๒ ปีที่แล้ว ทางสำนักงานได้ลงมาคุย ทำให้ท้องถิ่นออกเทศบัญญัติ เพราะเราพิจารณาแล้วว่า กว่ากฎกระทรวงผังเมืองจะออกใช้เวลา ๒ ปี ๓ ปี หรือ ๕ ปี เรายังไม่รู้ เพราะออกเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือเทศบัญญัติสามารถดำเนินการได้ แล้วเสร็จภายใน ๖ เดือน หรือ ๑ ปี เพราะว่าแค่ผ่านสภาท้องถิ่น และก็ทางสภาเห็นชอบก็จะให้ทางท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบก็ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ได้เลย แต่ก็ยังเข้าใจว่า การออกนั้นเป็นข้อดีส่วนรวม แต่ก็ไปติดขัดผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เลยทำให้ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือเทศบัญญัติไม่คลอดออกมา แต่จริง ๆ แล้วทางสำนักงานโยธาเคยลงมาทำเป็นแนวทางไว้ให้แล้ว

ผู้เข้าอบรม : ขออนุญาตครับ

อย่างนี้ ครับ เท่าที่ฟังเราคุยกันมาเยอะแล้ว เรื่องผังเมืองรวม ผังเมืองอำเภอพิมาย วันนี้ผมได้ยื่นท่านบอกว่า ปี ๕๗ จะประกาศผมก็ดีใจ เพราะว่าเราถกกันมาเยอะ เมืองโบราณจะอยู่อย่างไร เทศบาลจะประกาศเทศบัญญัติเพื่อครอบคลุมได้หรือไม่ ผมว่าสุดท้ายมันต้องมีกฎหมายหลัก เป็นตัวกำกับกฎหมายรอง คือเทศบัญญัติ แล้วนะท่าน แล้วท่านอย่าไปคิดถึงเรื่องเทศบัญญัติเลยนะครับ เอาอย่างนี้ท่านประกาศเลยว่า ผมว่าชาวบ้านเขายินดีแล้วละ วันนี้ในเขตเทศบัญญัติไม่มีแล้วครับเป็นเมืองหมดแล้ว ทางนี้ท่านต้องประกาศ ที่ดินที่เหลือเราจะทำอะไรอะไรได้บ้าง หลาย ๆ คนเริ่มจับจองพื้นที่ในเขตสีเขียวแล้วละครับ เพราะท่านยังไม่ประกาศนี้ เขตสีเขียวที่ซื้อไปว่าจะสร้างบ้านสร้างโรงงาน จะต้องไปทำนา จริงหรือไม่ครับ เพราะฉะนั้นขอเถอะครับ รีบประกาศผมจะได้ทำวิจัย ผมจะได้อยู่ที่เก่า จะได้ไม่ต้องไปซื้อที่ใหม่ แล้วเรื่องก่อสร้างวันนี้ยาก ปักหมุดในเขตเทศบาล เรารับรองว่าตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปไม่มีที่จะสร้างแล้วครับที่หายใจยังไม่มี คนอยู่ตั้งหมื่นชีวิต สองพันครัวเรือน ที่เป็นโบราณสถาน ๑ ใน ๓ ท่านลองคิดคำนวณอัตราดูว่าจะสร้างได้ที่หลัง วันนี้ด้วยความยินดีผมว่า อย่าเป็นประชาคมเลยครับ เพราะว่าประชาคม เกือบ ๒๐ ครั้งแล้วละ กับผังเมืองก็มีอะไรทุกอย่างทุกอย่างได้ทำมาแล้ว วันนี้ประกาศไปเลย วันนี้ท่านจะช่วยกันอนุรักษ์อย่างไร ว่ามาได้เลย อย่าลังเล อย่าลังเล อยากได้ยินเรื่องผังเมืองรวมให้ชัดเจนโดยเฉพาะ โคราชมีปัญหาเยอะมากที่สุด ผมเคยเป็นคณะกรรมการด้วยเข้าไป ในสมัยที่ยังเป็นนายกเทศมนตรี เสร็จแล้วก็ไม่ได้ ผมเห็นด้วยกับผังเมือง ผมเห็นด้วยครับ ทุกคนที่เข้าร่วมกันแต่สุดท้ายก็ไม่ได้ประกาศ มีคนมาติดตรงนี้ ตรงนั้น ก็ไม่ได้ประกาศ วันนี้พี่น้องผมยังมีเวทีหายใจ คงจะขยับคงจะขยับไปซื้อที่ใหม่กันหมด ตรงนี้เป็นเกษตรกรรม แต่ตอนนี้กำลังจะจ่ายเงินสงสัยคงไม่ได้ขาย จากไร่ละล้าน เหลือ ไร่ละ ๕ แสน จะเป็นที่เกษตรกรรม แต่ว่าประกาศเถอะครับ ประกาศเถอะครับ ด้วยความยินดี

วิทยากร : ต้องขอขอบคุณท่านที่ให้ความสนับสนุน แต่ว่าผมจะขอขยายความนิดหนึ่ง เอกสารที่แจกไป เป็นผังเมืองรวมจังหวัด คือ หมายความว่ามันจะคลุมเฉพาะทุกอำเภอ แต่ในพื้นที่สีชมพู ที่เห็นอยู่ในผังนี้เป็นจุด ๆ อย่างพิมายเป็นจุดหนึ่ง ไม่ได้คลุมนะ พยายามต้องออกเป็นอำเภอรวมตรงนี้ ทั้งนี้ผังเมืองรวมอำเภอพิมาย น่าจะช้ากว่าผังเมืองจังหวัด อย่างที่บอกนี้ประมาณ มกราคม ๒๕๕๗ ก็ประมาณอีก ๑ ปี แต่พยามผมว่าช้าเพราะผังยังอยู่ในขั้นตอนที่ ๔ แต่ผังเมืองจังหวัดอันนี้อยู่ขั้นตอนที่ ๑๙ อันที่แจกไปบอกแล้ว รอกฤษฎีกาเขาตรวจข้อความตรวจเขตเท่านั้นเอง แต่ทุกอย่างผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ถ้าพระราชกฤษฎีกามองว่า โอเค ไม่ขัดเท่าไร ก็ส่งมาให้กระทรวงรัฐมนตรีพิจารณาไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้เข้าอบรม : ขออนุญาตนะครับ

คือผมกราบเรียนต่อคุณลงสมหมายนะครับ คือเรื่องของแนวคิดที่จะให้เขตองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมาดูแลในเรื่องโบราณสถานตรงนี้ผมขออนุญาต คือในที่นี่ผมอยากฟังความคิดเห็นของท่านนายกเทศมนตรีโดยตรงเกี่ยวกับเรื่องตรงนี้ แล้วก็กรณีหนึ่งถือว่า เรื่องเทศบัญญัตินี้ ผมก็ยังคงสงสัยว่า ทำไม เราถึงต้องก้าววิ่งก้าวหยุด เพราะทางโยธาบอกว่า คุณสามารถออกได้ ผมอยากจะฟังนายกเทศมนตรี ว่ามันยากตรงไหนนะครับ กรุณาครับ กรุณาด้วยครับ

นายกเทศมนตรี : อุตสาหกรรมสิ่งย้อมเสื้อผ้าไม่น่าเลย โดนพาดพิง ต้องตอบแบบร้อน ๆ ผมจับประเด็นได้ ๒ คำถาม คำถามหนึ่งเกี่ยวกับเรื่อง เหมือนกับการโอนโบราณสถานให้องค์การส่วนปกครองท้องถิ่นได้ดูแล เรื่องนี้เราเคยถกกันระหว่าง คุณดุสิต เรื่องนี้มันยังไม่ออกมาเป็นรูปธรรม ถ้าถามว่าอยากทำหรือไม่ อยากทำครับ เพราะว่าส่วนหนึ่งมันเป็นรายได้ ถ้ามีวิเซียมในอเมริกาก็ตาม แต่เก็บเงินค่าดูค่าเข้าชมไม่เพียงพอหรอกครับ ก็จะมีส่วนหนึ่งที่รัฐเข้ามาอุดหนุนเงินเข้ามา ตรงนั้นละครับ ที่มันจะทำให้องค์การส่วนปกครองท้องถิ่นได้รับเงินเพิ่มเติม ถามว่าอยากทำมั้ย อยากทำ แต่ว่าไม่น่าว่าจะถึงเวลาผม ยังไม่ถึงเวลา คงต้องรอสักนิด ก็คาดว่าน่าจะเหมือนที่ท่านผังเมืองว่าอันหนึ่ง ไปถึงลำดับที่ ๑๙ อีกอันหนึ่งไปลำดับที่ ๔ เช่นเดียวกันผมคิดว่าเรื่องนี้คงต้องรออีกสักพักหนึ่งแต่ไว้อีกสักพักหนึ่งครับ ก็เล่าให้ฟังนะครับว่าอยากทำ เล่าให้พวกเราฟัง

คำถามที่ ๒ ตอบแบบนี้ละรับกฎหมายทุกคนต้องอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญคือกฎหมายรัฐแล้วก็จะมีเทศบัญญัติ พระราชกฤษฎีกาอะไรอย่างนี้ละครับ ที่มันจะออกมาก็ต่อเมื่อถ้ารัฐธรรมนูญไม่เชื่อพระราชกฤษฎีกา ก็ออกมาไม่ได้ เช่นคำถามอย่างนี้ ผมก็ตอบไม่ได้เลยว่าการที่จะตราขึ้นมาเป็นเทศบัญญัติอันนี้ก็ตอบยาก ๆ ถ้าอย่างนี้ไม่ทำก่อน ถ้าไม่ทำก่อนเราจะทำต่อไม่ได้ ตอบแบบนี้ละครับ เดี่ยวจะหาว่าผมตอบแบบข้าง ๆ คู ๆ เดี่ยวจะหาว่าผมตอบแบบข้าง ๆ โตะ ไม่ขึ้นโตะ แต่ไม่ใช่เรื่องจริง คือต้องมีเหมือนบริบทตัวแม่ ออกมาก่อน ตัวลูกจึงสามารถเดินหน้าออกไปได้ ตอบแบบนี้ละครับ เดี่ยวผมจะขออนุญาตนั่งสงบเสงี่ยมเจียมตัวต่อไป ขอขอบคุณครับ

วิทยากร : จากที่ท่านนายกได้ข้อมูลก็เป็นส่วนหนึ่งนะ แต่อันนี้ผมขออนุญาต นำเรียนนิดหนึ่ง เรียนเพิ่มเติมจริง ๆ แล้วการออกเทศบัญญัติท้องถิ่น สามารถออกได้โดยไม่ต้องรอผังเมืองรวมจังหวัด หรือหัวเมืองพิมาย เพราะว่าอันนี้เป็นอำนาจของท้องถิ่นที่กฎหมายให้ไว้ ผมยกตัวอย่างหลายเมืองในประเทศของเรา โดยเฉพาะเทศบาลท้องถิ่น มีเทศบัญญัติอย่างที่โคราช ยกตัวอย่างได้เลยที่ สูงเนิน เทศบาลสูงเนิน มีเทศบัญญัติแล้ว ทั้งที่สูงเนินยังไม่มีผังเมืองรวม หรือผังเมืองจังหวัดที่ออก ก็คือเหมือนกับพิมายเมื่อปีที่แล้วสูงเนินได้เทศบัญญัติออกไปแล้ว เป็นเมืองแรกของโคราช ที่มีเทศบัญญัติเพราะว่าสูงเนินที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะเรื่องโรงงานอุตสาหกรรมทางเทศบาล เขาก็เลยเพราะว่ามันเกิดผลกระทบกับชุมชน เพราะตั้งแต่หน้าท่วมมา ทางสูงเนินนั้นมีการเปลี่ยนแปลงมาก สูงเนินนี้ก็เลยได้เทศบัญญัติไปแล้ว ก็เลยนำมาเรียนเบื้องต้น

ผู้เข้าอบรม : ขอสรุปของท่านผังเมืองอีกนิดหนึ่ง คือความเข้าใจของพี่น้องเราที่นี่ที่ท่านพูดนี่คือการควบคุมเกี่ยวกับโรงงานที่เกิดมาทำให้ผลกระทบ อย่างที่ท่านพูด ผมพูดนี้มันคือเรื่องความสูง มันไม่ใช่แค่ ๙ เมตร แต่จริง ๆ แล้วเราไม่ยอมให้ถึง ๙ เมตร ด้วยเข้าไปในเขตของปราสาท แต่เราไม่สามารถประกาศเป็นเทศบัญญัติได้เรื่องความสูง เรื่องอาคาร เรื่องการขออนุญาต การควบคุมอาคาร เรื่องควบคุมอาคาร เรามีการควบคุมอาคารแค่ ๙ เมตร แต่วันนี้ เราไม่ยอมได้แค่ ๙ เมตร ในวงล้อมที่เป็นโบราณสถานเราอยากได้แค่ ๗-๘ เมตร ด้วยเข้าไป แต่ว่าเราทำไม่ได้ เพราะ หนึ่ง เพราะ พ.ร.บ.ควบคุมปราสาทให้ ๙ เมตร ใช้หรือไม่ครับ ส่วนหนึ่งศิลปกรรมไม่ประกาศกฎของศิลปกรรมออกมาเพื่อเอามาล้อมเพื่อเป็นเทศบัญญัติได้ อย่างเรื่องที่ท่านบอกอย่างสูงเนิน เราให้โรงงานออกไปได้ เป็นเทศบัญญัติได้ นั่นทำได้ แต่เราขอทราบเรียนตรงนี้ ตรงเขตเทศบาลนี้

นี้ไม่ค่อยมีโรงงานแล้ว ไม่มีด้วยซ้ำไป แต่เขาอยากควบคุมอาคาร เรื่องความสูงมันควบคุมไม่ได้ เพราะว่าถ้าปี ๕๗ ปีหน้า ปีหน้าเราจะขออนุญาตสร้าง ๘ ชั้น ๙ ชั้น มันจะตายเอา เราควบคุมไม่ได้ นี่คืออีกเรื่องหนึ่ง คือ ประกาศเถอะครับ ๆ ขอบคุณครับ

วิทยากร : ขออนุญาตตอบนิดหนึ่งว่า ๘ เมตร น้อยกว่า ๙ เมตร ทำได้ครับ แต่ว่าตอนนี้มีการเข้าใจคลาดเคลื่อนตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร มาตรา ๑๐ (๒) เขาให้ท้องถิ่นสามารถออกข้อบัญญัติที่ขัดแย้งกับกฎกระทรวงตาม พ.ร.บ. ควบคุมอาคารต้องใช้มาตรา ๑๐ (๒) ซึ่งเหมือนกับเทศบาลโนนสูง เทศบาลโนนสูงที่ออกเรื่องเกี่ยวกับค่าปลีก ค่าส่ง ตาม พ.ร.บ. ควบคุมอาคารของกฎกระทรวงว่า ถ้าในเขตผังเมืองรวมสร้าง ๓๐๐ ถึง ๑,๐๐๐ ได้ แต่มีเงื่อนไข แต่ของโนนสูง ไปออกข้อบัญญัติว่า เขาไม่เอาก็คือ ห้ามเกิน ๓๐๐ อันนี้เขาออกแย้งกับกฎกระทรวง อย่างกับของพิมายที่เขาว่า ๘ เมตร ยังสูงไป ขอ ๗ เมตร หรือ ๖ เมตร ก็ทำได้ครับ คือให้ท้องถิ่นสะพานก่อน แล้วนำเข้าคณะกรรมการควบคุมอาคาร คณะกรรมการควบคุมอาคารซึ่งมีสำนักงานอยู่ที่กรมโยธาธิการ และผังเมือง ก็เหมือนอย่างเทศบาลโนนสูง ก็เอาเข้าแล้ว ถ้าเกิดว่ากรรมการเห็นว่ามีความจำเป็น และที่สำคัญ เห็นด้วย คือ ท่านประธานสภา โอคเค เขาก็จะให้ ก็จะตราออกมาเป็นกฎกระทรวงนี้ออกขัดแย้งกับกฎกระทรวง ทำได้ครับ

เพราะว่าพิมายก็เกิน ๘ เมตรอยู่ มีอาคารอยู่ตรงหัวสะพาน รู้สึกว่า ๔ - ๕ ชั้น ก็เกิน ๕ เมตร ซึ่งเทศบาลเองเป็นที่ผ่านมาก็เลยไม่กล้าตรงนี้ เพราะว่าไม่มีอะไรควบคุม เพราะว่ากรมศิลปฯ เองทำแผน ทำแผนพัฒนากรมศิลปฯ เองก็ยังไม่ประกาศ ก็ยังไม่ประกาศเป็นความจริง เป็นความจริงที่มันก็เลยเขามาดู เรื่องความสูงยังไม่ได้ เรายังมีปัญหา เดี่ยวอีกสักครึ่งปีต่าง ๆ เราก็จะเห็นเองแล้วครับว่าเป็นประติมากรรมเป็นของสะพาน

วิทยากร : ผมขออนุญาตเสริมอีกนิดหนึ่ง ถ้าเกิดทางท้องถิ่นเห็นว่า เรื่องความสูงจะเป็นปัญหาทำให้รับดำเนินการตรงนี้ ออกเป็นเทศบัญญัติอย่างที่ผมเห็นว่าอาศัยใช้กฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคารตามมาตรา ๑๐ (๒) แต่ผมเข้าใจว่า จริง ๆ แล้ว อาจจะไม่ต้องประกาศครอบคลุมเลยว่า ประกาศว่าเราไม่เอา ๖ เมตร ไม่เอา ๘ เมตร เราขอเป็น ๗ เมตร จริง ๆ แล้วเราขอพื้นที่เมือง มันมีลำดับ อยู่ แต่อย่างบริเวณที่ห่างจากบริเวณสถาน ไม่เกิน ๒๐ เมตร เราอาจจะว่าไม่เกิน ๖ เมตร และถ้าออกไปเกิน ๓๐ เมตร ๔๐ เมตร อาจจะได้ไป ๗ เมตร ๘ เมตรไล่ไป เพราะว่าเพื่อประโยชน์ เพราะว่าถ้าไปคลุมหัวทั้งหมดอาจจะเสียไป แต่ถ้าเรามีให้ตามลำดับความสำคัญ มันก็จะทำได้ ก็จะทำให้เป็นประชาชนส่วนใหญ่ ไม่ถึงกับเสียประโยชน์ไปบ้าง

หัวหน้าอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย : คืออย่างนี้ครับ ผมขอกราบเรียนที่ประชุมว่า ตอนนี้เรากำลังถึงคือเรื่องภูมิทัศน์เป็นเรื่องใหญ่เหมือนกัน เพราะว่าลักษณะพิมาย ภูมิทัศน์บั้นอย่างไรบ้าง ในส่วนตัวผมคิดว่าพออยู่ได้ แต่ว่าระยะยาวต่อไปถ้ายังไม่มีการศึกษา ผมคิดว่ากฎบังคับยาก ถ้าเรามีความร่วมมือ และเห็นความสำคัญอย่างที่ผมได้บรรยายเมื่อเช้า ถ้าทุกคนได้เห็นความสำคัญของพิมาย เราก็คงจะไม่สร้างอาคารสูงมาร่วมมือกันนะครับ อาคารที่ไม่เหมาะสม ไม่เข้ากฎเกณฑ์ ของทางโยธาฯ หรือทางผังเมือง แต่จริง ๆ แล้วตอนนี้เรากำลังประกาศขึ้นทะเบียนอยู่ ประมาณน่าจะหลายพัน ถ้าในเขตเทศบาลต่อเนื่องในเขต อบต. ในเมืองด้วย ซึ่งคิดว่ารวบรวมส่งกรมได้ในไม่เกิน ตุลาคมนี้ พอส่งไปแล้ว ก็ถ้ากรมเขาประกาศมาว่าเรานั้นจะขึ้นทะเบียน นั้นขอบเขตชัดเจนแล้ว ว่าเราถึงไหน นั้นถึงไหน เสร็จแล้วเขาก็ทำหนังสือแจ้งมา(แจ้งมายังท่าน

นี่ละครับ ท่านนี้อยู่ในเขตเทศบาลรวมทั้ง แถวในเขตบ้านโคก อบต.ในเมืองหนองหนึ่ง หมู่ ๑๗ หมู่อะไร พวกนี้ ถ้าท่านเห็นเอกสารตรงนี้ และก็ท่านจะทราบไว้ แต่ว่าถ้าท่านไม่พอใจ ก็จะมีสิทธิที่จะโต้แย้ง ได้ตามสมควร พอแจ้งมา เขาก็จะประกาศเลย พอประกาศเสร็จเราก็จะแจ้งให้ทราบอีกทีหนึ่ง ว่าท่าน โอเคหรือไม่ เห็นด้วยตามขอบเขตหรือไม่ ถ้าท่านเห็นด้วยก็จบ ไม่เห็นด้วยก็ค่อยว่ากัน แต่ว่าเราก็จะประกาศไปเลย พอประกาศแล้ว มันก็จะมีผลในการควบคุมได้ ตามสมควรก็จะควบคุมตาม พ.ร.บ. ก็จะควบคุมความสูง และเรื่องของอาคาร แต่จะต่างกฎหมายผังเมืองทางโยธาธิการ นิดหนึ่ง แต่ว่าส่วนใหญ่ก็อิงทางนี้ คือความเป็นมาตรฐานก็จะอิงทางท่าน ส่วนรูปแบบก็จะมีมาตรการรายละเอียดตามมาอีก เพราะ ว่าความชัดเจนของขนาดอาคารจะไม่เป็นมาตรฐานตามแบบที่ทางโยธาท่านว่า แต่ว่าสิ่งที่ทำจริง ๆ คือกฎหมาย ๒ ตัว จะรวมกัน เมืองเราคงได้รับผลกระทบพอสมควร ผมคิดว่ามันเหมือนกับการรักษา มันต้องมีเจ็บปวดนิดหน่อย แต่ว่าหายแล้วมันจะดีระยะยาว แน่แน่นอนครับ

พิธีกร : ตอนเช้าได้ใช้เวลามาพอสมควรแล้ว ตอนนี้เราก็คงหิวแล้ว และขอบคุณวิทยากรที่ให้ความรู้ให้กระตุ้นได้สร้างบรรยากาศในการเสวนาใช้โอกาสนี้ เพื่อเป็นการขอบคุณท่านวิทยากร ขออนุญาตเรียนเชิญท่านนายกเทศมนตรี ได้มอบของที่ระลึกให้ท่านวิทยากรอีกครั้งหนึ่ง ขอเรียนเชิญนะครับ ขอบคุณท่านวิทยากร

ถอดเทปบทสนทนา

เรื่องขอบเขต คุณค่า และความสำคัญของเมืองเก่าพิมาย
ระหว่างวันที่ ๒๐ -๒๑ กันยายน ๒๕๕๕ โรงเรียนพิมายวิทยา

วิทยากรโดย นายดุสิต ทูมมารกร หัวหน้าอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย

อาจารย์.ทวิ วัชรเกียรติศักดิ์ : สวัสดีครับ พิมาวันนี้หาผู้ชายไม่ค่อยได้เนอะผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงผู้ชายไปไหนหมด

ชาวบ้าน : ผู้หญิงมีเยอะกว่าค่ะ

อาจารย์.ทวิ วัชรเกียรติศักดิ์ : ครั้งนี้ไม่ครบ...เลยเนอะ ท่านแรกที่จะเชิญขึ้นมาก็ฟังได้เห็นหน้ากันแต่เข้ามาแทนท่านนายก ท่านนายกติดภารกิจเดี๋ยวจะกลับมาไปเจรจาความหาเงินให้กับเทศบาลเห็นว่าจัดเทศกาลเที่ยวพิมายจะมีสปอนเซอร์มาคุยเพราะฉนั้นเรื่องนี้มีอบเลขาและเดี๋ยวท่านนายกจะมาช่วยคุยพวกเราก็ให้กำลังใจนายกฝั่งนี้ะครับว่า นั่งภาวนาว่าให้แกได้สัก ๓ ล้านจะได้ทำงานง่าย

ชาวบ้าน : เอา ๒๐ ล้านเลยจ้า

อาจารย์.ทวิ วัชรเกียรติศักดิ์ : เอา ๒๐ ล้านเลยนะครับ

ชาวบ้าน : จ้าจะได้เอามาพัฒนา

อาจารย์.ทวิ วัชรเกียรติศักดิ์ : คนพิมาวันนี้ไม่เก่งเลยนะครับ คนหน้านี้ผู้เก่งเนอะ เดี่ยวเราจะกลับกัน เอะแบบที่ประเมินนิยมยังไม่ได้ทำอะไรเลยไม่ต้องประเมินจนเสร็จก่อนนะครับเห็นบางคนประเมินส่งแล้วยังไม่ทำอะไรเสร็จแล้วอันดับแรกต้องขอเชิญท่านเลขานายกใช้ไหมครับผู้แทนของคุณदनัย ขอเชิญนั่งด้วยกันเลยขอเก้าอี้สักตัว คุณสราวุฒิไม่อยู่ ต่อมาก็ขอเชิญท่านหัวหน้าอุทยาน ขึ้นพูดอีกครั้ง ข้างบนนี้มานั่งคุยกันเพื่อตอบคำถาม พูดคุยกันใช้เวลาไม่มากในการพูดคุย และจะให้พวกท่านช่วยคิด เตรียมไม้ค้ำไว้ แล้วก็ให้ความเห็นว่าเรื่องของพิมายเราจะทำยังไงกับมันดี เรื่องเมืองเก่า เรื่องการอนุรักษ์ เมื่อก่อนนี้ได้ข่าวว่าถ้าจะคุยกันเรื่องนี้มีปัญหาแน่ ทะเลาะกันทุกเวทีใช้ไหมครับ เวทีนี้เชิญได้เต็มทีนะครับ ใครอยากทะเลาะ อยากบ่นอยากว่าอะไรได้เต็มที่เลย เอาตัวออกไปให้ได้ก็แล้วกัน เพราะพวกเราเยอะกว่าและจะทำอะไรก็ต้องเกรงใจนักเรียนที่นั่งข้างหลังด้วยนะครับ เวลาจะพูดอะไรไม่เพราะ หรือดูตาวากกล่าวอะไรที่ทีมงานนักเรียนข้างหลังเขาดูเป็นแบบอย่างนะครับ ต้องเกรงใจลูกหลานไว้ อันดับแรกผมอยากใช้เวลาสักท่านละ ๕ นาทีคุยให้ฟังก่อนว่าเรื่องที่บ้านเรา เมืองเราพิมายเนี่ยเป็นยังไงตอนนีเห็นว่าเป็นอย่างไร สถานะการณ์ในการดูแลบ้านเมืองดูแลอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเมืองเก่าพิมายมันเป็นอย่างไงกันบ้าน เอะคนที่เป็นฝ่ายราชการก่อนแล้วเดี๋ยวค่อยมาดูฝ่ายท้องถิ่นเห็นอะไรเกิดขึ้น มีความเปลี่ยนแปลง เห็นเรื่องที่ดี เห็นเรื่องที่ยังกังวล คิดว่าเป็นอย่างไร และเดี๋ยวเราจะเปิดเวทีให้พี่น้องและผู้นำชุมชนได้สะท้อนว่าเรามองผิดหรือมองผิดหรือเห็นคล้ายกันยังไงเบื้องต้นขอเรียนเชิญท่านดุสิตครับ

คุณดุสิต(หัวหน้าอุทยานพิมาย) : ครับ สวัสดีทุกท่านครับในส่วนของผมเองก็เท่าที่ดูตอนนี้ก็คือเป็นเรื่องของ

การใช้ประโยชน์พื้นที่นครีบาอาจจะมีบ้างเป็นการรुक้าบ้างตามสมควรมีอยู่ ก็จะมีอยู่จุดหรือสองจุดนครีบาเท่าที่ดู ก็คงต้องค่อยๆคุยกันแล้วก็บอกเพราะว่าผมไม่ค่อยใช้มาตราการทางกฎหมายกับพวกเรานะครับคุยกันก่อนผมคิดว่าชุมชนกับผมคุยกันได้เพราะชุมชนบ้านเมืองเดียวกันนครีบาก็ผมคิดว่าก็ไม่ใช่ปัญหาหลักไม่ใช่ปัญหาใหญ่ในมุมมองผมก็ยังคงคิดว่ายังในสภาพทั่วไปชาวพิมายก็ยังให้ความร่วมมือที่ดีในการดูแลเมืองนครีบาเพียงแต่ว่าเราอาจจะยังไม่สามารถคิดค้นวิธีการได้ที่เราจะทำให้มันเดินหน้ามากกว่าที่เป็นอยู่นะครับส่วนผมก็เน้นดูแลตัวโบราณสถานตัวปราสาทเป็นหลักส่วนสภาพแวดล้อมนั้นบางที่ผมอาจจะยังไม่ได้มองความรู้สึกกันนครีบาเพราะกฎหมายที่ผมทางของเองขีดเขตพื้นที่ของผมยังไม่ประกาศขึ้นทะเบียนร้อยเปอร์เซ็นต์ซึ่งเป็นกฎหมายที่ชัดเจนแต่ถ้ากฎหมายออกมาเมื่อไรการดูแลพื้นที่ที่มีน้ำหนกมากขึ้นแต่ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องที่จะต้องกังวลอะไรนครีบาทุกท่านที่เคารพไม่ต้องกังวลอะไรมันเป็นการทำงานตามกฎหมายแล้วก็ระเบียบซึ่งผมคิดว่าเราก็คำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชนอยู่เหมือนกันก็เพราะว่าเมืองจะมีสง่าราศรีได้ก็ด้วยชุมชน ด้วยคนด้วยมันเป็นส่วนประกอบสำคัญน้ำหนกของโบราณสถานกับคนต้องอยู่เท่าๆกันผมคิดว่าคนสำคัญด้วยเข้าไปโดยภาพรวมแล้วในมุมมองผมส่วนตัวนครีบาก็คือยังรับได้ยังมองในแง่ดีอยู่สำหรับพิมายเรานะครับเพียงแต่ว่าในอนาคตข้างหน้าเราจะเดินไปในทางใดก็แค่นั้นเองจะร่วมมือกันหรือจะอย่างไรก็นับตั้งแต่บัดนี้ไปเราต้องดูกันให้ชัดยาวๆส่วนผมก็จะพยายามดูแลโบราณสถานชักชวนคนมาท่องเที่ยวให้เยอะๆนครีบาจะได้ชาวพิมายจะได้มีการค้าขายจะได้มีรายได้จากการขายสินค้าเพราะว่าถ้าทราบได้ที่โบราณสถานยังไม่สามารถที่จะนำความกินดีอยู่ดี นำความสุขนำอะไรมาให้กับเจ้าของที่ผมว่าการอนุรักษ์การพัฒนาที่เป็นเรื่องยากที่จะมีการตอบรับนี้คือเป้าหมายผมคือตอนนี้ผมได้มุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาตัวเองแล้วแล้วก็ให้คนมาเที่ยวเยอะๆและอยู่นานๆนครีบาก็จะทำเงินจากนักท่องเที่ยวจากทางเทศบาลนำรายได้มาสู่คนพิมายนี่คือสิ่งที่ผมตั้งใจไว้เมื่อทำจุดนี้ปุ๊บได้เรื่องการอนุรักษ์ที่มันหนกๆเราค่อยๆคุยกันหลังจากที่เราได้รับประโยชน์ได้รับผลดีจากทางโบราณสถานมากกว่าก็จะคุยกันง่ายขึ้นนี่คือความคิดของผมนครีบา

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : คุณดุสิตเริ่มต้นให้ความสบายใจให้เกิดแนวคิดกันก่อนว่าที่ผ่านก็อาจจะคิดว่าทางศิลปากรมาก็เป็นเรื่องที่ต้องตกใจศิลปากรไปทางไหนก็ได้แจ้งความกันละไม่มีแล้วแนวคิดแบบนี้คือเราทำงานร่วมกันอะไรที่เคยเกิดขึ้นแล้วเนียนไม่ได้เกิดความผิดพลาดจากคนใดคนหนึ่งมันเกิดจากระบบมันพาไปแต่มันถึงเวลาที่ต้องมาช่วยกันดูแลเรื่องกฎหมายก็ไม่ใช่ว่าเรื่องที่จะต้องเอามาพูดกันถ้าสังคมเราคุยกันได้โดยเฉพาะวันนี้เราคุยกับแกนนำ ผู้แทน ผู้นำชุมชน เยอะแยะเลยเขาก็คงจะสบายใจขึ้นเรื่องของฝ่ายเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วก็ชัดเจนว่าจะมองในเรื่องทำอะไรให้ใช้ประโยชน์จากการเป็นเมืองเก่าใช้ไหมครับกลายเป็นแหล่งโบราณคดี เป็นแหล่งสถานที่ทางประวัติศาสตร์ที่มีคนนิยมมานานผมก็ยังดีใจว่าทางคุณดุสิตเจอกันที่ไรก็มีความก้าวหน้า ความคืบหน้าของการดูแลเฉพาะเรื่อง พิมายอยู่ตลอดเวลาครั้งนี้ก็เห็นบอกว่ากำลังจะทำป้ายที่พูดกันตั้งแต่เมื่อเช้านี้แล้วก็คงจะได้ทำกิจกรรมอะไรที่ยิ่งใหญ่แล้วพวกที่นั่งคุยกันอยู่ก็เพราะว่าหลายเรื่องที่เรา นั่งถามกันอยู่เนี่ยหน่วยงานในพื้นที่ทำไว้แล้วแต่ยังไม่ทันได้พูดสักทีไอที่ไม่ได้พูดก็เลยโดนด่าก่อนหรือโดนชดถามก่อนว่าทำไม ทำไมไม่ทำแบบนั้น ทำไมไม่ทำแบบนี้ ทำไว้แล้วแต่จำทำอย่างไร หรือเป็นยังไงบ้างแนวคิดหรือกำลังมีสภาพยั้งก่อนที่จะให้ท่านได้พูดคุยกันขอเชิญท่านเรขาเทศบาลได้พูดคุยให้ฟังก่อนเชิญครับ

เลขาเทศบาล : กราบเรียนท่านอาจารย์แล้วก็ชุมชนนครีบาผมในฐานะเทศบาลคินตอนนี้เทศบาลที่เราได้เข้า

มานะครับเราก็เริ่มที่จะทำอะไรเกี่ยวกับการดูแลอนุรักษ์ และสิ่งแวดล้อมนะครับคือสิ่งที่เราทำในตอนนี่ที่ผ่าน มาที่เทศบาลเข้ามารับงานช่วง ๓-๔ เดือนนี้เราก็ทำในเรื่องของเบื้องต้นคือเบื้องต้น เราได้อนุรักษ์และดูแลเรื่อง สิ่งแวดล้อมในเรื่องของการตัดต้นไม้ท่านจะเห็นไหมครับแล้วเราเองก็พยายามจะดูแลต้นไม้ที่อยู่ในเขต หรือใน โบราณสถานที่คนผ่านไปผ่านมาแล้วจะเห็นความสวยงามของเขานะครับอย่างบริเวณลานเมรุเราก็พยายามตัด แต่งต้นไม้ซึ่งเทศบาลเองในยุคนี้อาจไม่ได้คิดถึงว่าเป็นหน้าที่ของอุทยานเราเห็นว่ามันเริ่มไม่สวยงามเราก็จะ เข้าไปดูดูแลให้ะครับตรงบริเวณลานเมรุก็จะเห็นมีการอาจจะประชาสัมพันธ์ตรงนี้ด้วยนะครับว่ามันอาจจะ มีหลาย ๆ ส่วนไปกระทบกับชุมชนเพราะอาจจะมันเริ่มที่จะมีอะไรเปลี่ยนแปลงขึ้นเพราะว่าต้นไม้บางต้นที่มันไม่ สมควรจะอยู่ตรงนั้นมันก็หน้าจะออกไปบังเอิญว่ามันเป็นต้นใหญ่หน่อยอย่างนี้เราเริ่มเข้าไปนะครับอย่าง บริเวณแถวหลังเส้น ธกศ เมื่อวานเราก็ไปตัดต้นไม้ที่หน้าครีมนะครับเราไปตัดต้นไม้ที่เราจะดูแลตรงนี้เนื่องจากว่า ธกศ เองก็ร้องให้เทศบาลเราช่วยแล้วเราเองเราก็ยินดีครับเพราะว่ามันเสี่ยงและมันอันตรายเกินไปสิ่งหนึ่งที่ต้นไม้ ทำลายคือตัวอาคารของ ธกศ ด้วยและอีกส่วนหนึ่งก็คือมันมีอุบัติเหตุในเรื่องของวันนั้นลมแรงแล้วก็กิ่งหักลงมา ทับรถเขาบังเอิญว่าคนที่นั่งในรถไม่เป็นอะไรเขาก็เลยปลอดภัยพวกเราก็เข้าไปช่วยกันแล้วก็ตัดต้นไม้กิ่งใหญ่ แล้วก็นำออกมาแล้วก็จากวันนั้นมาเมื่อว่าซึ่งคนของเราเองซึ่งเราก็เห็นใจเจ้าหน้าที่ของเราเอง เหมือนกันเพราะต้นไม้ใหญ่หน้าครีมนะครับเขาก็ไม่กล้าก็เลยประสานกับ ธกศ มาว่าคุณเอาพารามณ์มาหรือใครก็ ได้มาทำพิธีกราบไหว้ขอขมาสักหน่อยเดี๋ยวพวกผมจะส่ำให้ก็ทำกันแล้วเมื่อวานก็ไปตัดแล้วเรียบร้อยนะครับ แล้วก็ตรงบริเวณที่เป็นมาลาเลีย ศูนย์มาลาเลียเก่าซึ่งชุมชนเองก็ได้ร้องมาเนื่องจากว่ามันเริ่มรากลอยแล้วมันพุ และต้นมะขามเทศมันใหญ่เราก็ไปจัดการให้ตรงเนี่ยสิ่งเหล่านี้เราเริ่มเข้าไปดูแลและมีตรงบริเวณอื่นๆอย่างทุ่ง เลนทองซึ่งชุมชนย่านนั้น ชาวบ้านย่านนั้น ได้รับผลกระทบมากมายกับต้นธูปเวลาเกิดหน้าแล้งแล้วก็มันทำให้ เป็นแหล่งหมักหมมซึ่งทำให้เกิดยุง รัง เชื้ออะไรต่างๆพวกนั้น หรือสัตว์ร้าย เราก็ประสานกับ อบจ แล้วก็ทหาร เข้ามาร่วมกันดำเนินการเพื่อจะจัดการให้มันเตียนโล่งซึ่งบริเวณตรงนั้นที่ก็ไม่ใช่ที่สาธารณมันเป็นพื้นที่ของเอกชน นะครับเราก็ประสานกับเจ้าของที่แล้วเราก็ดำเนินการจนเรียบร้อยนะครับเรื่องตรงนี้เราพยายามดูในสิ่งมัน เหมือนเราเริ่มช่วยโดยชุมชนเป็นคนแจ้งนะครับ โดยแต่ละกลุ่มแต่ละชุมชนเนี่ยแจ้งเรามาแล้วเราก็เข้าไป เราจะไปดำเนินการตามถนน หน ทาง ต่างๆ นะครับแม้กระทั่งในเรื่องไฟแสงสว่างต่างๆตอนนี้เริ่มสว่างทั่วถึง นะครับเราเริ่มปรับตรงนี้ให้สว่างทั่วถึงและในเรื่องของการจราจรเราก็เริ่มมีการปรับเปลี่ยนเริ่มจะเห็นขาวแดง ชัดเจนขึ้นตามหัวมุมแยกต่างๆนะครับเราเริ่มเข้ามาอันนี้เริ่มช่วยเราจะไม่ทำอะไรที่เร็วและแรงมากนักเพราะ เราก็กลัวปัญหาเหมือนกันว่ากลัวท่านตกใจนะครับกลัวพวกชุมชนตกใจเพราะว่ามันมีอยู่วันหนึ่งผมไปตัด ต้นมะขามตรงเมรุพรมทัก นะครับต้นมะขามใหญ่เห็นไหมครับที่มันยื่นออกมาตามถนน เราไปตัดเนื่องจาก อุทยานก็สังเกตอยู่เหมือนกันว่ามันลึ่ม มันพุ แล้ว จริงๆแล้วมันพุ่มันเกะกะ มันบดบังและมันก็ยื่นออกมาใน ถนนเราก็ไปตัดสิ่งนี้ที่มีผู้ที่เขาเป็นห่วงมาค่าน่าอย่าตัดเลยได้ไหมอะไรแบบนี้ะครับเราก็อธิบายจริงๆแล้ว มันเป็นต้นมะขามเนี่ยคือบางเรื่องถ้ามันอยู่ผิดที่ผิดทางมันก็ไม่หน้าดูไม่หน้ามองเพราะตัวมันเองก็ได้บดบัง โบราณสถานตรงเนี่ยเราต้องตัดแต่งทำให้มันดูดีขึ้นหลายๆเรื่องเทศบาลได้วางแผนแล้วนะครับเพื่อจะปรับปรุง เมืองปรับภูมิทัศน์แม้กระทั่งเราจะเตรียมการในเรื่องของระบบป้องกันน้ำของเมืองนะครับเราเริ่มและก็เริ่มให้ ผู้ใหญ่อีกโซนอยู่หมู่ ๑๗ มั่งให้ สธ เข้าไปประสานกับเจ้าของที่ที่เราจะที่เขาว่าจะให้ที่ให้ขนาดไหนอย่างไร

เพราะว่าถ้าให้ครบให้ตามที่พอมหาพาควรเราก็จะพัฒนาที่จะทำถนนโดยรอบเขตเทศบาลและถนนแนวนี้จากทางกฤษฎิ์เข้าไปทางชุมชนทุ่งเปรมไปถึงบ้านสวยตรงนี้ละครับที่จะเป็นแนวป้องกันน้ำท่วมของเมืองแล้วเราก็จะขุดลอกวางแผนที่จะขุดลอกลำน้ำที่มันเลอะไปตามถนนเส้นนี้นะครับตรงนี้นะละครับที่จะเป็นการระบายน้ำจากลำจักราชผ่านโรงเรียนพิมาย ผ่านตลาดแปะแล้วก็วิ่งออกไปเพื่อจะออกที่ลำกาตรงนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะเป็นการระบายน้ำ เป็นการเร่งเพื่อให้น้ำไปเร็วขึ้นเราก็กำลังวางแผนแล้วก็ไปติดอยู่ตรงนี้นะครับคือสิ่งเหล่านี้เทศบาลเริ่มรองรับแล้วทำตามแผนที่เราได้หาเสียงไว้แล้วเราได้คิดกันว่าเราจะทำเมืองเพื่อให้เป็นเมืองที่มีรูปแบบว่าของการอนุรักษ์และทำให้คน นักท่องเที่ยวต่างๆที่มาเที่ยว เที่ยวได้ทั้งเมืองไม่ใช่เที่ยวได้เฉพาะหน้าปราสาทและไปเที่ยงถามผมถามว่าสิ่งหนึ่งที่ผมก่อนหน้านี้อีกก็คิดว่าคนพิมายไม่ได้ทำอะไรกับกับการที่มีนักท่องเที่ยวมาเยอะแต่ทำให้คนพิมายได้รับผลกระทบกับที่คนมาเที่ยวเยอะเนื่องจากว่า ๑.เทศบาลต้องรองรับขยะมาก ๒.ทำให้การจราจรติดขัดมากขึ้น แล้วก็ ๓.คนมาแปะๆมากขึ้น แล้วก็รถวิ่งผ่านไปผ่านมาเสียงดังมากขึ้น คนพิมายไม่ได้ทำอะไรเลยแล้วที่ผ่านมามีคนก็ลองคิดดูนะครับว่าคนพิมายมีส่วนร่วมอะไรกับโบราณสถานบ้าง ท่านเคยคิดไหมครับว่าท่านมีความผูกพันกับปราสาทแคไหนท่านมีความผูกพันกับลานเมรุพรมทศแคไหน ตอนนี้เขาบูรณะประตูฝึกับประตูหิน ส่วนประตูหินบ่นว่าได้รับผลกระทบจากการบูรณะเมื่อไหร่จะเสร็จแล้วคนประตูหินย่านนั้นก็ยังมองไม่ออกว่าเขาจะเปลี่ยนอย่างไรแล้วเขาจะได้ทำอะไรกับที่คนมาบูรณะประตูหินนะครับ แล้วเขาจะได้ทำอะไรจากประตูฝึที่บูรณะแล้วนะครับเนี่ยสิ่งตรงนี้เรากำลังจะเคลือบลานและกำลังและจะคุยกับชุมชนมากขึ้นแล้วอยากจะให้ชุมชนนี้ละครับมีบทบาทเรื่องตรงนี้ชุมชนนี้ละครับสำคัญเพราะกรมศิลปเองก็ทำอะไรกับโบราณสถานแล้วโบราณสถานที่จะขยายออกไปถ้ามีผลกระทบกับชุมชนแล้วชุมชนไม่ยอมเขาก็ทำยาก แผนแม่บทที่เขาทำมาแล้วเขามีประวัติวิจารณ์ก่อนหน้านี้คนส่วนกลางเขามาประวัติวิจารณ์แล้วบอกว่าต้องรื้อจำได้ไหมครับที่ผ่านมามีคนหน้าปราสาทคนพิมายนอนไม่หลับเมื่อกรมศิลปมาเขาก็มีความรู้สึกลัวว่าจะเวนคืน ไปตรงนั้นก็จะเวนคืน ไปตรงนี้ก็เวนคืนชาวลือมาตลอดแต่ก็ไม่มี ๑๐ปีแล้วครับชาวลือแต่อุทยานทำไมได้ครับเรื่องพวกนี้แต่เมื่อ ๒-๓ ปีที่แล้วเขาทำแผนแม่บทออกมาเขาก็ทำประวัติวิจารณ์หน้าอุทยานผมไม่แน่ใจว่าชุมชนได้เข้าร่วมไหมแต่นั้นผมถือว่าผมเป็นตัวแทนของคนพิมายผมก็คัดค้านการรื้อ ลื้อรื้อ สิ่งหนึ่งที่ผมให้ความคิดตรงนั้นไปว่าคุณทำสิ่งที่คุณมีให้ดีกว่าก่อนและคุณทำอะไรก็ได้ให้ชุมชนมีความคิดว่าสิ่งที่你做กับเขานี้อยู่ร่วมกันได้แล้วทำอะไรก็ได้ให้ชุมชนเขามีสวนร่วมแทนคุณได้ทุกวันนี้สระแก้วถ้าไม่มีกรมศิลปไปดูแลก็ไม่มีชาวบ้านดูแลเพราะชาวบ้านขับรถผ่านแล้วก็มองไปชาวบ้านโดยรอบซึ่งหันหลังเข้ามาที่ทิ้งขยะทิ้งน้ำอยู่ตรงนี้นะครับผมถามว่าคุณรู้ไหมว่านั่นคือโบราณสถานแล้วสระโบสถ์ก็ไม่มีคนไปดูแลมันชุมชนสระโบสถ์ผมถามว่าชุมชนสระโบสถ์ ชื่อของสระโบสถ์มันเป็นเรื่องของท่าน ท่านมีความคิดใหม่ว่าเราจะเขาไปดูยังไงให้เราไปใช้ประโยชน์จากสระโบสถ์ได้มากที่สุดนี้ละครับแต่เดี๋ยวเทศบาลจะทำงานร่วมกับท่านและเทศบาลจะเข้ามาพัฒนามันเพราะเราเห็นใจอุทยานเพราะอุทยานเองก็ใช้งบประมาณของหลวงเขาหายากมากทุกวันนี้เขาแค่ดูแลตัดต้นหญ้า ตัดต้นไม้งบประมาณเขาก็สาหัสพอแล้วครับแค่จะสูบน้ำแรงควานออกเขาก็ยากนะครับเขาดูแลยากสิ่งหนึ่งที่เขาถูกจำกัดอยู่เรื่อยคืองบประมาณแต่สิ่งหนึ่งที่ทำให้เขาลำบากขึ้นก็คือชุมชนโดยรอบแล้วก็สิ่งที่มีนรร้างเขาดูแลไม่ทันแต่เทศบาลจะเข้ามาครับและจะชวนชุมชนเข้ามาร่วมนะครับยังงี้ก็ฝากชุมชนนะครับตรงนี้นะเพราะยังงี้เทศบาลก็จะเข้ามาร่วมกับท่านยังงี้ก็ขอฝากตรงนี้ด้วยครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ครับเป็นยังไงครับหัวข้อเทศบาลตอนแรกก็บอกว่าทำอะไรๆอยู่นะท้ายๆ ฟังแล้วชักมาว่าชุมชน ว่าชาวบ้านไม่สนใจอันนี้เป็นเรื่องที่น่าคิดตั้งคำถามที่น่าคิดว่าเราไม่ได้ทำรีเปลา หรือไม่มีโอกาสจะทำ หรือเรามีข้ออะไรอุทยานเขาก็ติด เทศบาลเขาก็ติด ติดขัดแต่เรายังไม่เคยฟังเลยว่าชุมชน เขาติดขัดรีเปลาอยากจะทำเต็มที่เลยแต่อาจจะทำไม่ได้หรือมีปัญหาหรือข้อติดขัดอะไรตอน นี้เชิญแสดงความ คิดเห็นได้ทุกรูปแบบจะโต้แย้ง จะต่อว่า เมื่อกี้ผมคุยกับท่านแต่ว่ากติกาคืออย่าพูดนานเดี่ยวคนอื่นจะไม่ได้พูด จะต้องมีคนพูดหลากหลายเชิญเลยครับ

อาจารย์อนุศักดิ์ หินพิมาย : ครับ ผมอนุศักดิ์ หินพิมาย จากโรงเรียนพิมายวิทยากร็บ ก็เป็นหน่วยงานรับเรื่อง สิ่งแวดล้อม จากที่เรามีลำน้ำโดยรอบนะครับอาจจะเห็นสภาพแวดล้อมที่ไม่หน้าดูหลายอย่างนะครับเช่นการ ปล่อยของเสียลงไปแหล่งน้ำใช้ใหม่ครับแล้วก็ปัญหาวัชพืชอะไรต่างๆเนี่ย ผมยังไม่เคยเห็นเทศบาลหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมทำงานกับชุมชนในการแก้ปัญหาตรงนี้นะครับ ถ้ายังไงขอฟังจากท่านเลขาเลยนะ ครับ ว่าท่านมีนโยบายยังไง เพราะว่าเมืองพิมายจำความสวยงามไม่ได้ถูกจำกัดอยู่แต่แค่ปราสาทนะครับ ผมว่า สิ่งสำคัญที่สุดก็คือลำน้ำนี้ละทำไมถึง เราจะทำยังไงให้ชุมชนได้มีโอกาสใช้ลำน้ำให้มากๆแล้วมีส่วนช่วยให้ลำน้ำ ชื้นมาเป็นเรียกว่าเป็นแหล่งหล่อเลี้ยงจิตวิญญาณของบรรพบุรุษจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ให้มีความสวยงามและใช้ ประโยชน์ให้มันหลากหลายกว่านี้ ให้มันเต็มที่กว่านี้ ขออนุญาตฟังสักเล็กน้อยนะครับขอบคุณครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ครับ ขอขอบคุณมากครับคำถามดีมากเปิดต้นเลย เริ่มต้นก่อนที่จะให้ตอบถาม ความเห็นอาจารย์ก่อนอาจารย์คิดว่าเราทำอะไรได้มั้งเรื่องนี้ ผมว่าอาจารย์เก็บไว้แล้วละแต่อาจารย์ไม่บอก บอกมาก่อนเลยว่าอาจารย์คิดว่าเราควรอะไรทำมั้งเพื่อเข้าทางไม่ต้องคิดทำเลยแบบนี้ใช้ใหม่ครับ

อาจารย์อนุศักดิ์ หินพิมาย : คือตอนนี้ผมยังไม่เห็นนโยบายของท่านเอาพูดตรงๆเลยนะครับผมยังจินตนาการเลย นะครับท่านผู้บริหารที่ท่านประจักษ์ ธีรพงศธร ผมสังเกตุคุณะครับการทิ้งขยะของภาวโรงนะครับบางครั้งก็ทิ้ง ที่ลำน้ำ ตรงนี้ อันนี้ ผม กล้าพูดเลย นะ ครับ ว่า ท่าน ผู้บริหาร เคย สนใจ ปัญหา เหล่านี้ไหม

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : เพื่อความปลอดภัย ความปลอดภัยของอาจารย์เอง

คุณอนุศักดิ์ หินพิมาย : ผมไม่กลัว

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : อาจารย์แนะนำ คำถามผมอาจารย์มีวิธี เสนอวิธีอะไร เสนอวิธีเลย

คุณอนุศักดิ์ หินพิมาย : มันก็ขึ้นอยู่กับนโยบายว่าควรจะให้องค์กรของคุณทำอะไรบ้างตัวผมคนเดียวจะทำ อะไรได้ละครับ เหมือนกับชุมชนคุณหาเครือข่ายที่จะอนุรักษ์ลำน้ำบ้านเราคุณเคยมีคนคิดใหม่ทำยังไงให้ลำน้ำ สวยงามไปถึงหมู่บ้านเดิมของนางอรพินนั่นเคยคิดกันไหมครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : นี้นะครับแกนนำหนึ่งคนแล้วเชิญท่านเลขาครับ ดีนะครับดีครับ

เลขาเทศบาล : ตอนนะครับที่อาจารย์บอกว่าเหมือนชวนที่จริงไม่ใช่ชนะครับที่พูดมาเมื่อกี้เทศบาลต้องการสิ่งที่ ชุมชนเราต้องการร่วมกับชุมชนเพื่อ ที่ยกตัวอย่างสระโบสถ์ต่างๆเนี่ยเดี่ยวเทศบาลกับชุมชนเราก็จะคุยกับ ชุมชนสระโบสถ์ เราจะพัฒนายังไงและเราจะมีแผนอย่างไรแล้วเราจะขึ้นให้เห็นเลยว่าจากที่ก่อนเราทำมันจะ เป็นอย่างไรและช่วงที่เราจะทำอย่างไรแล้วทำเสร็จแล้วมันจะได้อะไรอันนั้นเราจะมี อันนั้นตอบอาจารย์ที่

พูดเมื่อก็ว่าเหมือนต่อว่าไม่ใช่ชนะครับแล้วก็ที่จะตอบของอาจารย์จริงๆแล้วเราทำแผนตอนนี้เรากำลังเรามีนโยบายอยู่แล้วครับ นโยบายเรามี ๘ ข้อเรื่องสิ่งแวดล้อมอยู่แล้วตอนนี้เราสำรวจทางออกของน้ำเสียทั้งเมืองมีอยู่หลายจุดชนะครับและตอนนี้เราเริ่มไปปรับตรงสระเพลงชนะครับเพื่อปรับเบื้องต้นเราก็พยายามจะเอาสิ่งที่กำจัดกลิ่นเหม็นชนะครับแจกชาวบ้านซึ่งอันนี้สาธารณสุขเขาทำชนะครับแล้วเราก็ไปเอาพวก em อะไรวกนี้มาลงท่อลงอะไรแล้วก็น้ำเสียเราก็พยายามจะเติมอากาศ ตรงสระเพลง ต่อไปที่สระเพลงในอนาคตเราจะปลูกบัวให้สวยงามได้แล้วเราจะเดินแม้กระทั่งคิดว่าเป็นแหล่งเดินเที่ยวได้ชนะครับเพราะเราจะทำระบบบำบัดน้ำเสียโดยมวลรวมไม่ใช่อย่างใดอย่างหนึ่งชนะครับเราจะเอาแม้กระทั่งการอัดอากาศ การเติมอากาศ การไล่ค้ออากาศ และก็ชีวมวล ใช้ต้นไม้บำบัดด้วยชนะครับเราไม่เอาอย่างใดอย่างหนึ่งสิ่งหนึ่งที่เขาทำแผนให้เทศบาลที่ผ่านมาจะมาลงที่ประตูชัยจำได้ไหมครับก็จะเอาหว่ามาลงซึ่งเขาก็จะใช้ต้นไม้บำบัดอย่างเดียวซึ่งอันนี้มันไม่ได้เพราะสิ่งหนึ่งที่พยายามคิดกันมาคือใช้พื้นที่ที่เร่ๆถามว่าเทศบาลพินายเอาที่ตรงไหนชนะครับเราไม่มีที่และเราก็จะทำหลายวิธีที่เขาคิดกันมาแล้วแต่เอามารวมกันเป็นหนึ่งในตรงสระเพลงเราจะทำแบบนั้น เพราะเราจะฝังไว้ใต้ดินข้างบนก็ยังเป็นต้นไม้ เป็นหญ้า เป็นลานกิจกรรมเหมือนเดิมเราจะฝังลงใต้ดินไม่เกี่ยวกับพื้นถนนชนะครับแล้วก็วิ่งไปวิ่งกลับแล้วถึงจะไหลลงก่อนที่จะลงลำน้ำชนะครับแล้วส่วนตรงกุนโน(๒๘.๓๔)เราก็จะทำเรื่องบำบัดเหมือนกันวิ่งไปแล้วก็วิ่งมาแล้วเราจะใช้กระบวนการต้นไม้บำบัดอีกทีหนึ่งอันนี้เราสำรวจแล้วเราวัดแล้วแล้วก็ตรงบริเวณทางลงที่เป็นทางลงไปวัดบวรที่มีน้ำจะมีคูเมืองระยะสั้นๆอันนั้นเราจะใช้เติมอากาศโดยฟองอากาศเคยเห็นไหมครับที่เหมือนตู้ปลาเราจะตีไซร์ออกมาแล้วให้ติดเหมือนตู้ปลานะครับแล้วไปแล้วมีต้นไม้รอบริมลำน้ำชนะครับแล้วก็ตรงกลางคือตรงนี้เราเริ่มตีไซร์เราเริ่มวัดแล้วครับตรงหน้าประตูชัยตรงนี้นะครับที่เขาจอตลอดชนะครับเดี๋ยวมันจะรองรับกับสิ่งที่เราจะทำศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ที่จอตลอดซึ่งเราจะตักน้ำมาจากลำจักราชทะเลเข้ามาซึ่งมันเป็นลำน้ำมันเป็นคล้ายๆเหมือนคูเมืองเดิมเราจะทำตรงนี้แล้วออกไปทางบ้านผู้ใหญ่ฝนซึ่งผู้ใหญ่นั่นไปทำถนนไว้แต่ไม่เป็นไรเดี๋ยวเราจะทำสะพานเพราะว่าในอนาคตเราต้องการให้มีเรืออีโปงวิ่งผ่านทะเลไปออกนุ่นได้เขาไม่ต้องขี่จักรยานหรือกรับเวลาจะหาปลาพายเรืออีโปงจากบ้านผู้ใหญ่นะมันเป็นแบบนั้นชนะครับและในส่วนตรงแถวประปาเราก็เริ่มระบบตัวนี้อีกเหมือนกันแล้วก็ในส่วนของริมน้ำจากสะพานเขาเรียกถนนชายชนมันมีจุดลงน้ำอยู่ ๓ - ๔ จุด เราจะรวมแล้วจะรื้อทางเท้าออกแล้วทางเราจะทำระบบบำบัดน้ำที่ทางเท้าตรงนั้นแล้วปิดเป็นทางเท้าเหมือนเดิมชนะครับแล้วเราจะทำลานอะไรตรงนั้นแล้วพวกนี้มันจะมีเติมอากาศด้วยไฟฟ้าพลังงานของตัวเองมีแสงอาทิตย์เพราะเราจะพยายามไม่ใช่ไฟฟ้าที่ต้องมาตั้งตีตีตีตีเพราะการลงทุนของรัฐมันจะลงทุนได้เท่าไรก็ได้แต่ทำยังไงก็ได้ที่เราไม่ต้องมาเสียเงินรายเดือนเราเริ่มวัด เราเริ่มสำรวจแล้วครับเพียงแต่ที่เราเพิ่งเข้ามาได้ ๓ เดือนกว่าๆเองมันก็มาติดในเรื่องขบวนการทำเทศบัญญัติซึ่งก็ประชุมกันอยู่เนี่ยเพื่อให้เสร็จวันที่ ๒๔ พุธนี้ประชุมแล้วมะรินเพื่อให้มันจบขบวนการทุกอย่างเราก็มีว่แต่เนี่ยเราก็ออกแบบปรากฏว่าเราก็ท่านต้องเห็นใจเทศบาลนิดนึงชนะครับเพราะว่าช่างของเราเองก็เวียนหน้าอยู่คนออกแบบออกไม่ทันหรือกรับพวกผมเองต้องออกแบบให้ก่อนด้วยซ้ำผมออกแบบให้ก่อนแล้วให้เขาตรวจอย่างเดียวแล้วเราก็ออกแบบสำนักงานเราด้วยเพราะเราจะสร้างสำนักงานเทศบาลเราจะทำทุกอย่างรวมศูนย์อยู่ที่นี้แล้วเราจะมีห้องประชุมของเราเองเราจะมีลานของเราเองชนะครับแล้วตรงนั้นเดี๋ยวเราจะมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวศูนย์วัฒนธรรมเมือง ลานจอตลอดมีลานกิจกรรมตรงบริเวณที่เมื่อเช้าอาจารย์ ผอ. อะไรบอกนั้นนะ

ครับว่าจะอนุรักษ์ไว้แต่อย่าอนุรักษ์เลยนะครับตรงนั้นมันเป็นที่น้ำทิ้งนะครับแล้วก็ใครทำอะไรก็ได้เพราะมัน
 ลิกนะครับแล้วต้นไม้ที่มันเป็นปม(๒.๑.๓๖)ต้นไม้ที่มันเป็นธรรมชาติไม่มีใครมาเรียนรู้ผมมาอยู่พินัย ๒๐กว่าปี
 ไม่มีใครไปเรียนรู้เรื่องมันตรงนี้อ่ามันเป็นที่ชุ่มน้ำอย่าพึ่งไปอนุรักษ์มันเลยนะครับเราไปอนุรักษ์อย่างอื่นก่อนก็
 ได้นะครับเดี๋ยวจะไปข้างอีกอะไรแบบนี้เพราะเราจะทำตรงนี้เพราะเมืองต่อไปในอนาคตเราจะบล็อกรถ
 นักท่องเที่ยวให้วิ่งมาตรงนี้นะครับต่อไปรถนักท่องเที่ยวจะไม่วิ่งมาตุ๋มเมืองแล้ว เห็นตุ๋มเมืองใหม่ครับทุกวันนี้
 เขามาข้างหลังบ้านนะครับนักท่องเที่ยวเขาหลังบ้านเรานะครับเข้ามาทางสะพานพอสงกรานต์เนี่ยหลังบ้านเรา
 นะครับเจาะหลังบ้านเราทุกวันเลยถ้าถามว่ามันเป็นในเรื่องของเขาบอกว่า ฮวงจุ้ยมันผิดใจทำไมพินัยมันถึงไม่
 รุ่งเรืองละก็มันเข้าหลังบ้านตลอดถูกเจาะหมดเลยเราจะเปลี่ยนครับเราจะให้เขาเข้าหน้าเมืองแล้วเราจะให้เขา
 มาหยุดที่นี้เพราะเมื่อไหร่ที่เขาหยุดที่นี้เราจะขายของได้ขายของที่ระลึก ขายของกิน ขายทุกอย่างได้เลยแล้วก็
 จะมีรถคุณจะไปคุณมาถึงที่แล้วคุณต้องเดินแล้วถนนจอมสุรางค์เสด็จเขาก็เสด็จพอเขาเสด็จเมื่อไหร่มันก็
 ขายของได้แล้วการท่องเที่ยวมันจะไปทั้งเมืองครับพอมันไปทั้งเมืองมันจะขายได้ คนพินัยจะขายได้คนชุมชน
 บ้านสวยอยู่ไหมครับ สวยในครับสวยในเพราะเรากำลังจะจ้างมหาลัยให้มาทำแผนพัฒนาบ้านสวยให้ทำ
 แผนพัฒนาบ้านสวยทำอะไรคนบ้านสวยจะเป็นโฮมสเตย์ เรามีความคิดแต่เราไม่มีปัญญาไปทำขนาดนั้นเรา
 ถึงต้องจ้างเขาทำทำแผนพัฒนาเหมือนที่เขาทำแผนแม่บทอะไรพวกนี้และครับเราจะจ้างเขาทำทำอย่างไรให้
 คนเดินเข้าไปเพราะที่นั่นมีโครงการกระดูกที่กรมศิลป์ขุดเจอเอาไว้วันหลังเราจะฟื้นเขาขึ้นมาเหมือนบ้านธาร
 ปราสาท บ้านธารปราสาทเมื่อสมันที่กรมศิลป์ยังไม่เข้าไปพอสตทหน้านี้รออีแต่นยังเข้าไม่ได้เลยครับเพราะผม
 ไปทำงานที่ม ปีแรกๆ รถหกล้อยังติด รถน้ำปลายังติดเลยก็เลิกเราแล้วกันนะครับแต่ทุกวันนี้ลาดยางมีคนเข้าไป
 เที่ยวได้ตลอดน่ากลับฟื้นคืนขึ้นมาจนครบแล้วที่มันจะขยายเมืองนะครับก็เนี่ยนนะครับโจทย์ที่อาจารย์ให้ไว้เรา
 คิดเราเตรียมแล้วละครับแต่เดี๋ยวเราคิดได้เราจะประชาสัมพันธ์นะครับว่าอะไรจะเป็นอะไรแล้วเราจะทำอะไร
 ทำอย่างไรชุมชนท่านจะต้องปรับเป็นอะไรเราจะให้ท่านแล้วเราจะคุยกับท่านก่อนที่เราจะขึ้นเพราะเราจะ
 ประชาคมประชาสัมพันธ์ด้วยว่าสิ่งที่เราทำอย่างนี้นั้นเป็นแบบนี้ท่านเอาไหมแล้วท่านจะได้รับผลอย่างไรท่าน
 จะได้อย่างไรไม่ใช่ว่าไรก็ได้คุยกันหารือกันงวดนี้ไม่ต้องกลัวนะครับชุมชนนะครับผมคิดว่าท่านกับเราจะ
 ร่วมกันบ่อยมากท่านอย่าพึ่งเบือนะครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ครับขอบคุณครับจัดเต็มเลยนะเต็มเหยียดเลยเล่ามาไม่รู้จะเสร็จทันครบ
 วาระรีเปล่า ๔ปี ทำให้เสร็จนะ ๒ปีหรือ ๒ปีก็เสร็จแล้วคุณดุสิตจะเพิ่มเติมอะไรไหมครับ
คุณดุสิต(หัวหน้าอุทยานพินัย) : คือโดยภารกิจผมก็เรื่องดูแลของโบราณ ของเก่าโบราณสถานต่างๆก็ในส่วน
 ตอนนี่ก็คืออาจจะเรียนเพิ่มในส่วนของคุณเมืองทางด้านทิศตะวันตกของวัดเดิมนะครับช่วงนี้จะมีร้านค้าบางร้าน
 อาจจะล้ำอาณาเขตริมคูน้ำก็อยากขอความร่วมมือจากฝ่ายชุมชนตัวตึกเดิมช่วยชี้แจงนิดนึงผมเข้าไปคุย
 กับเขาอบนึ่งแล้วนะครับและเดี๋ยวจะเขาไปดูอีกที่หนึ่งคืนพื้นที่แถวนั้นเราสงวนไว้เป็นที่สาธารณประโยชน์พวก
 เรา รวมไปถึงประโยชน์ได้นะครับจอตลอดลาได้แต่ไม่ยากให้มีการสร้างเป็นร้านค้านะครับมีอยู่ร้านหนึ่งไม่ทราบ
 ว่าชื่ออะไรแล้วก็อีกที่หนึ่งตรงสี่แยกของโรงเรียนกุนโนเริ่มจะมีเสาชิ้นเป็นร้านค้าขายส้มตำที่อยู่ติดแต่อันนี้ผมก็
 มองว่าไม่ใช่ปัญหาใหญ่แต่ก็อยากขอความร่วมมือนะครับเพราะว่าเป็นที่ของเราทุกคนก็ไม่อยากจะทำให้มีการ
 สร้างสิ่งถาวรเกิดขึ้นเพราะว่ามี ๑ แล้วก็มี ๒ มี ๓ มี ๔ มี ๕ สุดท้ายพื้นที่ ที่เราที่เคยเป็นของเมืองก็จะหมดไปอีก

ส่วนหนึ่งคือส่วนที่ลานพรมทศซึ่งผมว่ากำลังจะดำเนินการกับร้านค้าที่อยู่บนลานก็มีอยู่ ๒ - ๓ ร้านแล้วก็ในส่วน
 ของโชนต้นจามจรี ต้นฉำฉาส่วนนี้ก็มีคนมาติดใจผมอยู่พวกกรรมศิลป์ด้วยกันเองก็มาบนกับผมว่าปล่อยให้ขึ้นมา
 ได้ตั้งแต่ปัญหานี้ก็คิดว่าในเมื่อเรามองว่าลานพรมทศเป็นลานของเมืองเราณะครับผมเลยดูอยู่ห่างๆการใช้
 ประโยชน์ต่างๆมีชุมชนมาต่อว่าผมเหมือนกันว่าทำไมให้เขามาปิดวิกขายของบ่อยทำให้แม่ค้าขายของไม่ได้เขา
 ก็มาคุยกับผมผมก็รับฟังแต่ต้องเห็นใจผมชนิดหนึ่งว่าพอมันเป็นลานกลางหน่วยงานต่างๆอย่าง เช่น เทศบาล
 จังหวัดเขาขอมมาเรื่อยแล้วเขาขอมมาโดยราชการนะครับเราก็ต้องให้เขา หน่วยราชการก็ต้องให้หน่วยราชการ
 ถ้าจำเป็นมันก็จะมีการอยู่บ้างดังนั้นผมจึงขอความร่วมมือว่าในส่วนร้านค้าที่อยู่ข้างบนอาจจะมีการ
 ระยะเวลาที่ผมจะเข้าไปคุยแล้วก็อาจจะเชิญทางเทศบาลร่วมคุยด้วยเพื่อหาทางออกว่าในส่วนที่ทำมาหากินอยู่
 ขนาดนี้จะไม่กระทบกันอย่างไรเพื่อจะได้ประโยชน์ทั้งฝ่ายในการใช้ประโยชน์ร่วมกันในเมืองโดยเฉพาะลานคน
 เมืองซึ่งในอนาคตผมคิดว่ามันต้องปรับนะครับเพราะพื้นที่มันโสมมากลานพรมทศผมว่าค่อนข้างโสมมาก ใน
 อนาคตผมอยากทำเป็นปอดของเมืองเพราะว่าให้มีพื้นที่สีเขียวทำรั้วต้นไม้และรั้วเหล็กคู่กันไปแล้วมีประตูเปิด
 เปิดเข้าออกชุมชนก็สามารถเข้าได้มันจะลดทอนการเขามาใช้พื้นที่อย่างไม่ถูกต้อง เช่น ร้านค้า คนจร อะไร
 พวกนี้ซึ่งผมทำแผนไว้แล้วนะครับว่าจะทำกันส่วนที่อื่นนะครับก็จะมีส่วนของที่ยังมีอยู่ในโชนของทางที่ทาน
 เลขาจะสร้างสำนักงานจะมีชุมชนที่เขาอาจจะอยู่ในเขตของทับซ้อนในเขตของที่สาธารณสุขอยู่บ้างซึ่งอันนี้คง
 จะต้องคุยกันระยะยาวนะครับเพราะว่ามันมีอะไรเกิดขึ้นแล้วคือที่ผมเรียนท่านไป ๒ - ๓ จุด เริ่มจะมีบ้างแต่
 ผมก็ยังมองว่าไม่ใช่ปัญหาใหญ่แต่ผมคงต้องคุยเพราะไม่อยากให้เกิดมี ๒ มี ๓ อีก ซึ่งมันดูแลรักษายากนะครับ
 แล้วก็พื้นที่ตรงคูเมืองตรงสระน้ำเรายอมรับว่ายังไม่ได้สวยงามนักเพราะว่าเราทำแบบนะครับแต่เราก็ส่งใบ
 ขอเสนองบประมาณไปแต่เราก็ไม่ค่อยได้รับการตอบรับจากงบประมาณมาเราก็มาสามารถจะทำได้อย่างที่เร
 ตั้งใจจริงๆผมเข้ามาใหม่จะทำสระน้ำก่อนเพราะว่าสระแก้ว สระโบสถ์ สระปทุม นี่โทรมาแล้ว ถึงตอนนี้ผมยังแค่
 ประทับคือตัดหญ้า ดูแลสภาพไปก่อนนะครับเพราะปี ๕๓ เราเจอน้ำท่วมเราได้งบประมาณมาทำประตูฝัดตอนนี้ประตู
 หิน ประตูฝัดเสร็จแล้ว ประตูหินประตูหินเนี่ยผมคิดว่าจะทำสนามหญ้าให้เขียวตลอดปีนะครับและส่งคนไปดูแล
 ให้ดีแล้วก็ ประตูหินหรือประตูฝัดที่มีทางทะลุไปถึงปากน้ำแต่ประตูหินทางมันยังไม่ทะลุผมก็กะว่าผมจะคุยกับ
 ทางเทศบาลว่าเราอาจจะทำถนนเชื่อมต่อจากประตูหินด้านทิศตะวันตก ออกไปหาทางทำสนามแข่งเรือนะ
 ครับสามารถเดินไปหากันได้เลยแต่รถวิ่งไม่ได้นะครับมันมีตรงของโบราณมันมีก่อนหินขวางอยู่นะครับแต่เรา
 สามารถที่จะให้คนเดินจากปราสาทหินพิมายเดินผ่านประตูหินทะลุเข้าไปจนถึงสนามแข่งเรือได้เลยนะครับ
 เราจะทำแบบนั้นซึ่งตอนนี้บรูณะเสร็จแล้ว วันก่อนผมยังคุยกับ ผู้เช่าที่ดิน เพราะที่ตรงนั้นเป็นที่กรมธนารักษ์
 อยู่นะครับก็ไปคุยกับเขาเบื้องต้นว่าเนี่ยอีกไม่นานพอเสร็จปุ๊บผมก็จะขอรื้อรั้วนะแล้วก็อาจจะถ้าทางเทศบาล
 อนุมัติก็จะทำถนนแค่นั้นๆแค่นั้นไม่เกิน ๕ เมตร กว้าง ๓ เมตร ยาว ๕ เมตร ก็จะเชื่อมต่อได้หมดคุณสมารถเดินทะลุ
 ที่นี้เมืองพิมายของเราจะสามารถดูเมืองเราก็จะดีคือในเมืองทางไม่ตัน มีต้นทางเดียวคือทางทิศตะวันออก
 เดียวเหตุที่ว่ามันทำลายฐานไม่หมดด้านประตูชัยก็ทะลุแล้ว ประตูฝัดก็ทะลุ ประตูหินก็ทะลุแล้ว คูเมืองก็จะดูดี
 ขึ้นนะครับส่วนเรื่องของในอนาคตนั้นเราก็คิดว่าสิ่งที่เราอยากจะทำก็คือคิดว่าทางเทศบาลจะช่วยให้เราได้มาก
 ในเรื่องของลานจอดรถแล้วก็ห้องสุขานะครับซึ่งตอนนี้เราคิดว่าสุขามีความจำเป็นมากซึ่งผมก็ขอไป
 ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากทางจังหวัดนะครับ กะจำทำให้มัน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท อาจจะไม่พอนะครับผมจะขอ

งบเพิ่มคือผมจะทำสุขาให้ตีมาตรฐานเหมือน ปตท นะครับให้มันดูสะอาดใครมาใครไปจะได้ไม่ว่าเราซึ่งมันเป็นหน้าตาอย่างนึงเหมือนกันกับป้ายนะครับเร่งด่วนนะครับเราทำให้ก็คงสัก ๕ - ๖ นะครับหน้าจะเสร็จแล้วอีกส่วนนึงคือเรื่องของถนน ถนนทางนะครับในเขตเมืองของเราจริงๆเป็นถนนโบราณเกือบ ๕๐% เลยนะครับเยอะมากเป็นถนนเก่าทั้งนั้นเลยซึ่งต่อไปเราจะทำยังไงให้คนเข้าใจว่านี่คือถนนโบราณอาจจะต้องมีการจัดระเบียบของชุมชน เช่น บ้าน หรือป้ายที่อยู่ริมถนน สมมุติถนนจอมสุรางค์เสด็จถนนหลักของเมืองเรานะครับมันคือเส้น ทำนางสระผม ประตูดุ๊ย ปราสาท แล้วก็ไปประตูผีนี่คือถนนหลักของเรานะครับถนนหลักเส้นนี้เริ่มจากพิมายไปจบที่เมืองพระนครที่กัมพูชานะครับถนนเส้นนี้นี่คือถนนแกนหลักของเราซึ่งเราจะทำยังไงกันดีให้มันมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเช่นการ สมมุติร้านขายทอง ร้านขายของเนี่ยอาจจะทำป้ายที่มันเหมาะสมได้ไหมให้มันไม่รุงรังเหมือนปัจจุบันได้ไหม คือไม่ต้องทำอะไรมากแค่แต่งหน้าร้านนิดหน่อย ลดขนาดป้ายก็พอสายไฟจะทำยังไงให้ไม่เกะกะขวางภูมิทัศน์ของการมองของคนนะครับแล้วก็ถนนด้านขวางคือถนนอนันตจินดา ด้านหน้าเส้นหลักอีกเส้นนึงที่เราต้องจัดระเบียบ ความเป็นระเบียบของเมืองของเรานะครับไม่ต้องลงทุนมาก เพียงแต่ทำให้ผู้ประกอบการร้านค้าเนี่ยให้ความร่วมมือกับทางเทศบาลและอุทยานเรามาคุยกันแล้วก็จะทำยังไงให้มันไม่รุงรังให้มันดูดีแล้วก็มาตรฐานเหมือนกับเมืองท่องเที่ยวทั่วไปเราทำแค่๒เส้นนี้ก่อนเป็นตัวอย่างผมว่ามันจะเปลี่ยนไปเมืองเราจะเปลี่ยนเลยมันจะเห็นเลยคนอยากจะมาซื้อของมากขึ้นผมเชื่อแบบนั้นนะทำให้มันสะอาดทำให้มันเรียบร้อยแค่นี้ก็เป็นประโยชน์มหาศาลแล้วแล้วบางที่ถ้าถึงขนาดทำกิจกรรมก็อาจจะทำเป็นถนนคนเดินก็ได้ในช่วงเย็นอาจจะในวันอาทิตย์สักวันหรือวันไหนก็ได้อาทิตย์ละครั้งเหมือนเชียงใหม่เขาทำเรามีถนนคนเดินถนนโบราณเราก็บอกว่าเนี่ยเส้นทางของเราไปถึงเขมรเลยเนี่ยต้นทางอยู่ที่นี่เราก็ทำเป็นถนนคนเดินก็ได้ ขายของสมมุติถ้าเทศบาลเป็นคนจัดก็ได้ ๑๖.๐๐น. - ๒๒.๐๐น.ก็ได้เหมือนที่เชียงใหม่เขาทำนะครับ ขายของทั่วไปขายบ้านมาขายก็ได้ขายศิลปะกรรมมีฝีมือ มีหมี่ มีเสื้อผ้า มีง่ายช่างก็เอามาขายอะไรแบบนี้ นะครับมันจะเป็นบรรยากาศของเมืองศิลปวัฒนธรรมนะอย่างหนึ่งคือต้องบอกว่าวัฒนธรรมขอมเราเด่นมากเราก็ทำตรงนี้ขึ้นมาเหมือนเชียงใหม่วัฒนธรรมล้านนาเขาก็ทำคนก็ไปขายไปซื้อคือต้องมีเวลาให้นักท่องเที่ยวไปซื้อไปซื้อของซึ่งสิ่งนี้ผมคิดว่าในอนาคตเราต้องทำนะครับเพียงแต่ว่าเมื่อไหร่เท่านั้นถ้าเราไม่ทำตรงนี้เราก็ไม่มีรายได้ชุมชนก็ไม่มีคนขายของ คนขายของก็ได้แค่หน้าปราสาทมีก็ร้าน ไม่เกิดมวล ไม่กระจายรายได้ เงินต้องหมุนไปให้ทุกคนได้รับทราบแล้วก็คนอยากมา มีที่ซื้อ ที่กิน ที่เที่ยวดีนี่คือสิ่งที่ผมฝันไว้สำหรับเมืองพิมายใน ๔-๕ ปีข้างหน้าก็คือในสิ่งที่ผมพูดส่วนตัวโบราณสถานนั้นไม่ต้องห่วงครับผมก็พยายามทำไปเรื่อยๆตอนนี้เราได้ประตูแล้วต่อไปก็จะไปพัฒนาภูมิทัศน์ และประตูชัยให้มีภูมิทัศน์ที่ดีแล้วก็ถนนตั้งแต่ประตูชัย ไปจนถึงทำนางสระผมซึ่งมันรก เลอะเทอะเนี่ยผมก็จะคุยกับกรมทางหลวงอยู่ว่าจะเอายังไงเพราะผมเคยไปขอ ไปคุยกับเขานะครับเขาก็ยังไม่ตอบรับ กรมทางหลวงชนบทนะครับมันเป็นถนนเขาแต่กฎหมายตัวนี้ผมคุมด้วยเพราะกฎหมายของโบราณสถานมันคุมเพราะเป็นถนนโบราณนะครับแต่เขาเป็นผู้ดูแลผมก็จะคุยกับเขาว่าขอดูแลเองได้ไหมหมายความว่าท่านดูแลผิวถนนผมจะดูแลข้างถนนให้เพราะว่ามีกฎหมายของผมส่วน นึงคุมถึงเหมือนกันถ้าผมตัดหญ้าให้มันเตียน จัดระเบียบกองหิน กองทรายข้างๆให้มันหายไปหรือลดลงไปมันจะทำให้เมืองเราส่งามองจากทำนางสระผมมาเห็นยอดปราสาทลิบๆเลยจะสวยมากเมืองเราจะเป็นเมืองโบราณสมบูรณ์แบบเลยเพียงแต่เราทำภาพถนนเส้นนี้เอาให้มันชัดแค่นั้นพอนะครับถ้าเราทำเป็นตัวอย่างแล้วได้ผลมันก็จะ

ขยายผลไปเองถนนเส้นอื่นก็จะทำตามแล้วเมื่อเราก็จะเป็นเมืองที่ตั้งตามตามสภาพนะครับนี่คือความเท็จจริง และจินตนาการของผมนะครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ครับคุณดุสิต รู้สึกจะมีอะไรดีๆเยอะเลยนะครับเจ้าของบ้านบุรีเปลาหรือฟุ้งูร์วันนี้ว่าฝั่งผู้รับผิดชอบเข้าคิดอะไรไปขนาดนี้แล้ว ขอฟังเสียง ขอฟังความคิดเห็น หรือฟังคำถามอะไรก็ได้เรื่องที่เราคุยกัน พอตียกมือก่อนกำลังจะบอกว่าขอเสียงผู้หญิงแต่ผู้ชายยกมือก่อนต้องให้ผู้ชายเชิญครับ

นายชอบ มาลาทัตมณีกร : สวัสดีครับผมนายชอบ มาลาทัตมณีกร ชุมชนตะวันออกโรงเรียนพิมายพิทยากราบเรียนท่านวิทยากรทั้ง ๓ ท่านเบื้องต้นผมอยากจะขอเสนอแนะเกี่ยวกับประชาชนนะครับอยากเห็นย่านท่าชัยเหนือของเรานะครับมันใกล้จะถึงหน้าเทศบาลเข้ามาผมก็เลยอยากขอเสนอแนะเรื่องนี้ก่อนเอาเป็นว่าเรื่องความสะอาดของถนนชายชนตลอดแนวนะครับไม่ว่าขยะ ขวด หรือเศษขวดหรือขวดทิ้งใบที่จิงใจโดยเยาวชนของเรา หรือผู้ที่ไปใช้ที่นะครับบางคนใช้มือเหยียดลงไปในลำน้ำแล้วขวดมันก็ไปตกอยู่ในน้ำนั่นละครับนี่คือข้ออันตรายมากสำหรับการใช้ลำน้ำเป็นสนามแข่งเรือของเราซึ่งเป็นหน้าเป็นตาระดับประเทศอีกอย่างนึงก็อัศจรรย์นี่ละครับ อัศจรรย์ที่เราไปนั่งดูเรือกันตลอดแม่น้ำที่เพิ่งสร้างเสร็จมาในงานได้ไม่นานแต่บังเอิญมีรอยแตกร้า เป็นหลุมเป็นบ่อพอที่จะคนที่ชี้แจงเอาขยะไปลงทิ้งขยะแห้งลงไปใรรู้นั้นมันเป็นแบบนี้ครับที่นี้ผมอยากทราบทางเทศบาลมีนโยบายที่จะไปแก้ไขตรงนี้ยังไงโดยที่จะใช้กำลังของเจ้าหน้าที่เทศกิจของเทศบาลไปดูแลได้ไหมผมอยากแนะนำให้มีเจ้าหน้าที่ไปดูแล ผมอยากแนะนำให้ไปดูแลช่วงที่เขาซ้อมเรือนะครับมันจะได้ดูเป็นคือมีการแนะนำตักเตือนกันก่อนแล้วต่อไปเราค่อยใช้มาตรการปรับ ส่วนที่๒ครับผมอยากเห็นการกำจัดวัชพืชคือผักตบชวาในสนามแข่งเรือออกให้หมดก่อนจะมีการซ้อมแข่งเรือเสร็จผมอยากให้เห็นเสร็จก่อนซ้อมเรือแข่งพอถึงหน้าเทศบาลจริงๆเราจะได้เห็นสนามอันสวยงามพอให้มันสมกับคำว่าสนามชั้น ๑ของประเทศนะครับขอบคุณมากครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ครับ ขอขอบคุณครับเดี๋ยวจะตอบที่เดียนะครับเชิญครับขอฟังเสียงผู้นำผู้หญิงบ้างครับไหนก็มาเยอะกว่าเขาแล้วไหนอาจารย์สุชาติอยู่ข้างหน้า

นางสมสุข อยู่สุข : สวัสดีค่ะท่านผู้ดำเนินรายการดิฉัน นางสมสุข อยู่สุขจาก เทศบาลตำบลพิมายคืออันนี้เป็นเรื่องที่ได้รับคำถามจากประชาชนคือบริเวณสระเพลงเป็นบริเวณที่เป็นสวนสุขภาพนะค่ะแต่ก่อนสมัยแฉ่งนี้ก็เป็นถนนยังไม่มีใครบูรณะก็โดนถามตลอดว่าเมื่อไรจะทำตอนนี้เราทำไปแล้วแต่ยังไม่สมบูรณ์มันยังเหลืออยู่อีก ๔๐๐เมตรเหมือนท่านนายกพูดเมื่อเข้านี้ะครับแต่ตอนนี้คำถามก็ได้คำตอบแล้วคือได้งบประมาณมาเพิ่มแล้ว จึงมีคำถามอีกคำถามหนึ่งนะค่ะอันนี้อยากจะถามท่านดุสิตโดยตรงคือบริเวณสระเพลงจะมีถนนอยู่๒ส่วนใช้ไหมคะคือภายในที่เราถมด้วยหินแล้วก็ถนนที่เราใช้ออกกำลังมีคนถามว่าทางอุทยานจะมีโครงการปรับปรุงทัศนียภาพด้านในบ้างไหมคะที่เอาหินปูเตียนี่มันทรุดแล้วมันเป็นคลื่นมันเดินไม่สะดวกนะค่ะเท่านี้ละค่ะขอบคุณค่ะ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ครับเดี๋ยวจะค่อยๆตอบไปนะครับฟังท่านอื่นๆ ความเห็นอื่นบ้างนะครับร้องทุกข์อย่างเดียวย่าฟังนะครับรู้สึกเหมือนจะเริ่มร้องทุกข์เยอะแล้ว

ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่๑๗ : สวัสดิ์ค่ะเรียนคณะท่านผู้บริหารทั้ง๓ท่านนะค่ะดิฉันนางน้ำ หนูศิริวรรณเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๗ นะค่ะก็จะถามเรื่องโครงการที่ท่านเลขาบอกวันนะค่ะเรื่องที่จะลอกคลองตรงถนนเทศบาล ๑นะค่ะก็เห็นด้วยนะค่ะมันจะตรงกับถนนท่านางสระผมนะค่ะกฎูขี้นะค่ะถ้าตัดต้นไม้แถบนั้นได้ ลอกคลองจะสวยงามมากเลยนะค่ะเวลานักท่องเที่ยวมาเที่ยวที่ท่านางสระผมเนี่ยคลองเส้นนั้นนะค่ะอยากพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวต่อนะค่ะให้มาเดินเที่ยวเลียบบคลองได้เลยนะค่ะและคลองหนองจอกหนูเคยของบประมาณถมทางเทศบาลบอกถมไม่ได้ก็อยากให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเหมือนสระเพลงนะค่ะให้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเหมือนสระเพลงนะค่ะแล้วก็อีกอย่างหนึ่งนะค่ะตลาดแบบนะค่ะเรื่องทั้งขยะนะค่ะยังทั้งอยู่นะค่ะแล้วก็ริมคลองก็ยังมีขยะลงไปถึงเทศบาล๑คลองใหญ่นะค่ะเยอะมาก ๆ นะค่ะยังไงฝากเทศบาลด้วยนะค่ะคะขอบคุณคะ

อาจารย์ทวิ วัชระเกียรติศักดิ์ : ฝากเจ้าของไว้ด้วยนะค่ะรับว่าทำเองบ้างก็ได้นะค่ะรับ ฝากเทศบาลหมดเลยให้เจ้าของทำเองก่อนผมอยากฟังเรื่องถนนตรงท่านางสระผมอยากฟังว่าเมื่อผู้ใหญ่บอกว่าตัดต้นไม้ก็ตัดต้นไม้ก็ตัดใหม่แถบนั้น อยากฟังคนแถวนั้นในชุมชนอื่นผู้ใหญ่พอแนะนำได้ไหมว่าใครจะให้ความเห็นอยากฟังมากกว่าเสียงผู้ใหญ่แถวนั้นมีใครมั่งเพื่อเจ้าของเขาบอกไม่อยากให้ตัดจะได้คุยกันตรงนี้เลย

ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่๑๗ : ไม่ค่ะมันเป็นต้นไม้ที่ขึ้นริมคลองนะค่ะ

อาจารย์ทวิ วัชระเกียรติศักดิ์ : เอาน่าผู้ใหญ่ไม่เอา เอาคนอื่น

ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่๑๗ : เอาใครละ

อาจารย์ทวิ วัชระเกียรติศักดิ์ : ผู้ใหญ่ชี้เลยใครอยู่แถวๆเดียวกันมีส่วนได้เสียใครก็ได้นะค่ะรับที่นี้ภาพออกคือผมนี้ภาพไม่ออกใครจะช่วยสนับสนุนหรือให้ความคิดเห็น ให้ความเห็นได้ เพราะตอนนี้มีความเห็นของผู้ใหญ่ของท่านเลขา ของอาจารย์ดุสิต ด้วยมีไหมครับมีใครนี้ภาพออกว่าตัดแล้วแต่งแล้วควรจะทำอย่างไรเชิญเลยครับ...อ้าวไม่ใช่คนแถวนี้หมดเลยนะค่ะรับนี่ออกใหม่ผู้ใหญ่

ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่๑๗ : มีคะ ๒ท่านคะ

อ.ทวิ วัชระเกียรติศักดิ์ : คนไหนละ

ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่๑๗ : ผู้หญิงที่นั่งข้างๆนี้ละคะ

อ.ทวิ วัชระเกียรติศักดิ์ : ผู้หญิงนั่งข้างๆ พุดไม่ได้ ...เออได้ครับเชิญผู้ใหญ่ครับห้ามไม่ฟังก็ว่าเลยครับ

ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่๑๗ : อยากให้พัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวให้เดินรอบคลองยาวไปได้เลยนะค่ะมันจะดูสวยถ้ามองจากท่านางสระผมไปถึงปราสาทนะค่ะจะสวยงามมากเลยคะถ้าทำได้นะค่ะ

อ.ทวิ วัชระเกียรติศักดิ์ : มีไหมมีใครเห็นภาพอยากจะเสนอเพิ่มเติมอะไรเชิญได้เลยนะค่ะรับมีไหมครับเพราะเดี๋ยวฝั่งนี้เขาต้องตออยู่แล้วครับอยากฟังเสียงผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลเชิญอาจารย์ครับ

อาจารย์อนุศักดิ์ หินพิมาย : ขออีกรอบนะค่ะรับไม่มีใครแสดงความคิดเห็นคือพื้นที่บริเวณท่านางสระผมมาถึงประตูชัยผมต้องผ่านทุกวันเนื่องจากต้องเดินทางมาทำงานทุกวันเห็นปัญหาต่างๆมากมายเรื่องขยะนะค่ะรับ

ชาวบ้านไม่มีความรับผิดชอบอันนี้เป็นเรื่องความคิดก็ได้ันะครับ ความคิดที่ว่าเวลาเราทิ้งพวกศาลพระภูมิ มัน เป็นความคิดหรือความมั่งงายกันแน่ ลองคิดดูนะครับมีศาลพระภูมิมีพวกสิ่งของที่เป็นขยะอันตรายมากมายใน บริเวณนั้นความจริงถ้าเรานินทาพระได้สักหน่อยนะครับพระวัดใหม่ พุดง่าย ๆ วัดใหม่วัดเก่า นะครับคือถึงหลัง เทศกาลเทียน หรือเข้าพรรษานะครับจะมีวัสดุเหลือใช้เป็นจำนวนมากที่หลงไปเอาไปทิ้งตรงนั้นนะครับตรงที่ มันเป็นมุมลับนะครับผมไม่เข้าใจว่าเทศบาลมีหน้าที่เก็บขยะแล้วทำไมพระต้องเอาขยะไปทิ้งเองในที่ ที่ไม่ เหมาะไม่ครในขณะที่ยานะครับป้ายตรงวัดที่จะเข้ามาตรงประตูชัยนะครับเขียนว่าขอขอบคุณชาวพิมาย ทุกท่านที่ช่วยกันรักษาความสะอาดให้หน้าอยู่หน้ามองเบ่อเริ่มเลยครับนี่ละครับผมว่าอย่างที่ท่านผู้ใหญ่บ้านว่า อยากให้มีการพัฒนาเป็นถนนคนเดินหรือถนนสวยงามนะครับผมถือว่าตรงนี้เป็นจุดที่เป็นหน้าเป็นตาของเมือง เราได้เลยนะ ครับ ขาดแต่ตรงที่ว่า ความรับผิดชอบ แม้แต่สมณะ ลองถามตัวเองดู นะ ครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ครับ ขอขอบคุณครับเริ่มต้นอาจารย์ก็นินทา ผอ. พอเสร็จแล้วมาลงพระรอบ ต่อไปอาจารย์เข้ามาผมจะกลับบ้านยังง้อ อาจารย์อยู่นี่สบายผมกลับบ้าน จะลองแลกเปลี่ยนกันก่อนไหมเชิญ เลยครับ ๓ - ท่านจะสลับแลกเปลี่ยนกันเชิญครับ

เลขาเทศบาล : ในส่วนถนนชายชนที่รับผิดชอบนะครับก็คือก่อนช่วงแข่งเรือนะครับเพราะว่าช่วงนี้ น้ำมาเราก็ ต้องการให้ผักตบชวานะครับเพราะว่ามันมามากซึ่งเดิมทีเนียเขาเอาไม่ไผ่ไปขวางสะพานไว้เพื่อไม่ให้ผักตบชวา ข้ามฝั่งลอดได้สะพานไปซึ่งจริงๆแล้วถ้าเป็นปกติไม่มีน้ำมาไม่เป็นไรแต่ปรากฏว่าตอนนี้มีน้ำมาเพราะว่าหน้าฝน น้ำจะมาแรงพอน้ำมาแรงแล้วเราเอาอะไรไปขวางไว้ผักตบชวานี้ละครับจะทำให้สะพานเคลื่อน แล้วสะพานเรา เก้าเพราะผมเลยลอดเข้าไปดูเห็นแล้วไม่หน้าวิ้งเลยหน้ากลัวเพราะข้างใต้ท้องเหล็กเต็มเลย เห็นเหล็กหมดแล้ว ครับ ตัวนี้เตี้ยวเดือนหน้าเราเริ่มแล้วครัยเพราะงานเทศกาลเที่ยวพิมายเราจะเริ่มจนหมดแล้วเราจะเอา ผักตบชวาออกซึ่งตรงนี้ปรากฏว่าที่เราไม่มาเอาไม่รับผิดชอบออกคือว่ารถแม็กโครเราเสียครับเราก็อ้อมจะเสร็จ แล้วครับซ่อมเสร็จที่เสียวันนั้นเราไปลุยที่ทุ่งเลนแรงไปหน่อยล่อล่อฟังหมดเลยครับซุยไปหมดเราเลยต้องเอา ไปซ่อมที่นี้เตี้ยวเราซ่อมเสร็จเราจะมาเคลียตรงนี้นะครับเพื่อเตรียมแล้วเรื่องขยะเตี้ยวเราจะไล่เราจะประสาน แล้วก็ในช่วงที่เขามาซ่อมเรือเตี้ยวมาคุยกันนะครับว่าปกติมันจะมีไฟฟ้าแสงสว่างอยู่แล้วนะครับมันมีอยู่แล้วถ้า เราไปติดเพิ่มเราต้องไปติดพิเศษเพราะว่าถ้าเราขอขยายเขตก็จะไปเกี่ยวกับไฟฟ้าอีกเตี้ยวเราจะลองดูว่ามีไฟ อะไรช่วยตรงนั้นไหมเพื่อให้มันสว่างหน่อยเขาซ่อมเรือนะครับแล้วในเรื่องของการเก็บขยะเตี้ยวเราก็จะให้ พวกเฉพาะกิจไปดูในรอบมิตินิดนึงว่าคุณช่วยไปดูนิดนึง ช่วยกันวิ้งหน่อยนะครับ แล้วตรงนี้เราก็มจะมีชุดเฉพาะ กิจ ชุดป้องกัน เข้าวิ้งตรวจตราเด็กนักเรียนเหมือนกันเพราะว่าทางเราร่วมกับโรงเรียน ฝ่ายปกครอง ว่าให้ช่วยดู เด็กนักเรียนหน่อยในเวลาที่เขาเรียนกันก็ชอบไปปะๆอะไรแบบนี้ นะครับก็ไปช่วยกัน หรือเลิกเรียนแล้วไปนั่ง ทำอะไรกันแปลกๆเราก็ตะแวนอยู่แล้วก็ประสานมาทางโรงเรียน ประสานกับตำรวจด้วยอะไรแบบนี้ นะครับเรา ก็ประสานกันแล้วในส่วนที่ผู้ใหญ่พุดเมื่อกี้นะครับเราจะลองไปประสานกับชาวบ้านดูว่า ตกลงไหมถ้าเขา ยอมอันนี้เราก็มืดเลยไม่เป็นไรครับอันนี้เรายังตัดได้เพราะว่ามันจะมีตรงบริเวณป้ายทางจุดเชื่อมต่อระหว่างที่เข้า เมืองกับออกเมืองนะครับตรงสามเหลี่ยมตรงนั้นป้ายมันจะส่งปรกมากแล้วก็การทิ้งขยะตรงนี้นะครับเราก็มกำลัง ดูอยู่นะครับว่าจะเอาป้ายใครออกได้บ้างจะรื้อยังง้อเพราะกลัวว่าถ้าไปรื้อแล้วเขาจะมาด่าเลยเราก็มกำลังดูกันอยู่ ครับแล้วก็เรื่องขยะเตี้ยวเราจะเคลียแล้วก็ตลาดแปะเราคุยกับเขาอยู่แล้วเริ่มคุยกันครับ คุยกับคนที่มาจาก

ตลาดแป่ว่าชยะของคุณทำยังไงมันเป็นตลาดเอกชนแล้วเขาก็จะจ้างคนมาเก็บต่างหากไม่เกี่ยวกับเทศบาลแต่เทศบาลเรียกมาว่าคุณจะเอาอย่างไรเพราะว่ามีคนร้องเรียนมากในเรื่องตรงนี้เขาก็บอกว่กันเขาจะดูแลให้มากกว่านี้ ก็ตกลง หรือคุณไม่ได้คุณก็มาให้เราเก็บแล้วคุณก็มาเสียค่าบริการเก็บชยะเพิ่มแบบนี้แต่ถ้าคุณยังไม่ยอมเราก้จะมีมาตรการกับคุณต้องคุยกันนะครับเรียกมาคุยแล้วนะครับกำลังคุยกันอยู่เพราะมันอยู่ในส่วนเอกชนนะครับแล้วก็สระที่ผู้ใหญ่ฟันว่าเมื่อก้อะครับนายกเองก็มีตำรียู่แล้วว่อย่าถมเพราะเคยมีประชาคมให้ถมซึ่งเราไม่ถมหรือถมแล้วเราวางมติประชาคมเราไม่ถมรู้สึกเหมือนเป็นสระโบราณรีเปล่าไม่รู้ผมไม่แน่ใจต้องถามอีกทีเพราะว่าสมัยก่อนเขาปลูกต้นไม้ไว้แล้วเตี่ยวเราจะกลับเข้าไปพื้นที่ใหม่ ครับ

อาจารย์ทวี วัชระเกียรติศักดิ์ : ครับก็ทำความเข้าใจกันแล้วนะครับฝากเทศบาลของอาจารย์ด้วยเนอะไปเจรจากับพระอย่าลืมพระของอาจารย์ครับส่วนเรื่องเกี่ยวกับโบราณสถานเชิญคุณดุสิตครับเชิญครับ

คุณดุสิต(หัวหน้าอุทยานพิมาย) : ครับ ขอขอบคุณครับหลักๆคือเรื่องของสระเพลงนะครับคือช่วงตั้งแต่๕๓ที่ผ่านมาทำให้แผนเราเปลี่ยนไปเยอะเลยจริงๆผมจะทำสระเพลงก่อนแต่ว่าบังเอิญน้ำท่วมมาเลยได้เงินมา๒๐กว่าล้านก็เลยทำประตูเมือง กำแพงเมืองอยู่ตอนนี้เรากำลังเขียนแบบอยู่นะครับเรื่องสระเพลง สระ๔สระคือ สระโบสถ์ สระขวัญอะไรพวกนี้เขียนแบบอยู่นะครับแต่ว่าสระเพลงตรงกลางเราคิดว่าจะรื้อออกนะครับเราจะไม่ซ่อมนะครับจะรื้อออกเลยแล้วก้ศาลาด้วยในความคิดของเราจะให้เป็นสนามหญ้าคือคันดินนี้เขี้ยวเลยครับจะลดต้นไม้ลงคือตัดต้นไม้ออกไปสัก ๖๐% - ๗๐% เหลือเฉพาะต้นไม้หลักๆไว้แล้วก้ให้หมันเขี้ยวทั้งปีแล้วก้มีทางลงบรรด๔ทิศพอครับจะไม่มีศาลาไม่มีอะไรให้กรูกรังนะครับแต่ตอนนี้ต้องขอย้ายต้องปล่อยกรไปก่อนผมก้ปิดกวาดตามสภาพเพราะเรายังไม่มีงบประมาณถ้าแบบเราเสร็จเราเสนอขบไปอาจเสนอผ่านเทศบาลก้ได้ถ้าบไม่เยอะถ้าเทศบาลมีเงินก้ให้เทศบาลดำเนินการ แช่ว่านเลขานายก ทำนายกน้อย ก้สิ่งที่ฝั้นนะครับคือผมเน้นความเขี้ยวนะครับโบราณสถานผมจะปลูกหญ้าเขี้ยวๆแล้วก้มีป้ายและโบราณสถานแค่นั้นพอครับแล้วก้ส่วนของของชุมชนโดยรอบนะครับก้จะได้รับการร้องเรียนมาเหมือนกันเช่นชุมชนที่อยู่ทางด้านทิศตะวันออกนะครับที่เป็นชุมชนที่เรากรมศิลป์นี้ละย้ายให้เขาไปตั้งตรงนั้นแล้วเราก้ยอมรับว่าเราไม่สามารถควบคุมได้ยอมรับความเป็นจริงเลยว่เราควบคุมไม่ได้ก้คงต้องขอความร่วมมือกับทางเทศบาลและตำรวจอาจจะช่วยนะครับชุมชนช่วยกันหมู่บ้าน ผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่หมู่ ๒ ผู้ใหญ่ติมต้องช่วยกันรวมทั้งตัวผมด้วยนะครับต้องช่วยกันการดูแลชุมชนผมไม่ค่อยถนดหรือครับต้องทางผู้นำ หรือ ทางเทศบาลจะช่วยให้ได้มากส่วนผมก้เป็นกองทุนพออะไรก้ช่วยกันก้มีคนร้องเรียนพอไปที่คนนั่งติมสุราอะไรแบบนี้แต่เราก้เห็นว่ายังไม่ใช่เรื่องใหญ่ก้คือบอกกันไปบางคนก้เอาว้วมาเลี้ยงเขาก้ร่วมมือผมคิดว่าอีกไม่นานคงทำได้เสร็จอย่างที่ผมบอกคือจะรื้อออกเลยจะไม่เอาไว้แล้วมันไม่ใช่ของดั้งเดิมเป็นของใหม่ใช่ไหมครับจริงๆมันต้องเป็นสันดินธนมตานี้ละครับบารายนะครับก้รับกวนเท่านี้ก่อนครับ

อาจารย์ทวี วัชระเกียรติศักดิ์ : เชิญครับ เชิญชุมชนต่างๆให้ความคิดเห็นหรือคำถามมาตั้งเอยะแยะเมื่อกี้เห็นคุยกันเสียงแจ้วๆก่อนจะให้นักเรียนถามนะครับให้ผู้นำชุมชนได้แสดงความเห็นเชิญด้านหลังเลยครับคือคิดเรื่องคำถามเกี่ยวกับเมืองพิมายได้ทุกอย่งครับเชิญครับ

ชาวบ้าน : เรียนผู้ดำเนินการอภิปรายและคณะพี่น้องผู้ร่วมสัมมนาผมมีความรู้สึกอยากได้บารายของโบราณกลับมาคืนเพราะว่าพินัยจะไม่มีน้ำดื่มต่อไปในอนาคตเวลาสภาพอากาศที่พินัยที่โรงครุฑที่ไม่อยากมารวมสภาพอากาศคือเพราะว่าจะถูกถามว่าทำไมน้ำดำ ทำไมน้ำไม่ไหลก็น้ำไม่มียิ่งเชื่อนพินัยกันน้ำอยู่ที่เดียวไม่มีแก้มลิงนะครับถ้าเราได้บารายที่โบราณทำไว้ให้กลับมาคืนถ้าพอเป็นไปได้เราทำบารายของเราคืนแล้วบารายจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มหัศจรรย์ที่สุดในประเทศไทยคนจะมาอย่างหลายนเลยขอขอบคุณครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ผากเรื่องบารายด้วยนะครับเชิญครับ

คุณดุสิต(หัวหน้าอุทยานพินัย) : มีคำถามใหม่ครับตอนนี้ถามได้เลยนะครับจะถามคำถามเมื่อเช้า ถามได้ทุกเรื่องเลยครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ได้หมดนะครับคำถามที่ติดใจท่านไหนนี่ก็ออกแล้วถามได้เลยครับ

ชาวบ้าน : สวัสดีครับ คือเมื่อเช้าผมจะถามหัวหน้าว่าหินที่เขาเอามาสร้างปราสาทนะครับที่มาที่ไปเป็นยังไงผมจะได้ตอบเพื่อนผมเขาบอกว่าหินนี้เขาเอามาจากไหน ผมก็ตอบเขาไม่ได้ว่าหินนี้มาจากไหนก่อนจะสร้างต้องมีวัสดุก่อนนะครับอีกอย่างหนึ่งนะครับเป็นไปได้ไหมที่เมืองพินัยเราจะเป็นเส้นทางของ อีก ๑ - ๒ ปี จะเป็นสมาคมอาเซียน จะเป็นจุดศูนย์กลางได้ไหมครับ

คุณดุสิต(หัวหน้าอุทยานพินัย) : เป็นคำถามที่ดีนะครับ ผมเรียนท่าน ผอ ก่อนนะครับเรื่องบารายนะครับ ความฝันผมที่พินัยเนี่ยผมเรียนโบราณคดีผมบอกตรงๆที่เรียนโบราณคดีเพราะพินัยผมอยากมาทำงานที่นี้ นี่คือการฝันสูงสุดที่ผมเลือกเรียนโบราณคดี ทำไมไม่เลือกเรียน ครู เรียนหมอ อาชีพที่มีเงินเยอะๆ แปลกนะแต่ไม่เลือกเรียนนะครับผมก็เรียนไซ้ได้สมัยผมเรียนเด็กๆติดที่ขอบเห็นของโรงเรียนนะครับสมัยเรียนมัธยมก็มีสิทธิ์ที่ผมจะสมัครแต่ผมก็แปลกใจผมเลือกโบราณคดีอันดับ ๑ ผมมีความฝันที่พินัยซึ่งพอผมมาเห็นเมืองพินัยจริงๆทั้งที่ผมเป็นคนหัวแยแถลงนะเป็นเด็กจนโตมาถึงอายุ ๑๐ ขวบจนไปเรียนกรุงเทพผมไม่เคยเข้ามาดูปราสาทหินพินัย ผมมาครั้งเดียวแม่ของผมพามาหาหมอแถงหน้าปราสาทแต่ผมเห็นแค่หน้าประตูหิน ด้ายประตูชัยด้ายเม็ดๆอยู่ๆผมไม่มีความรู้เรื่องพินัยแต่ยายผมเป็นคนทางพุทธไทสงแถกลับกลับบ้านเก่าแถแถกลับมากแถมาเก็บหอมพินัยไปซัดถั่วที่บ้าน ถามยายเอาหินมาจากไหน ยายบอกว่ามาจากปราสาทหินพินัยผมก็ถามยายว่ามีปราสาทด้วยหรือ ยายบอกว่ามีของโบราณผมก็รู้แถนั้นเองพอผมเรียนที่กรุงเทพผมก็เลือกเรียนโบราณคดีผมก็อยากกลับมาทำงานพินัย อยากกลับมาดูแลพ่อแม่ผมซึ่งอยู่ห้วยแถงห่างจากพินัย ๒๐ กิโลเมตร ผมไปกลับได้ตลอด มาเห็นเมืองพินัย และบารายเป็นสิ่งมหัศจรรย์อย่างที่ท่าน ผอ ว่าไว้จริงๆ เพราะมันใหญ่มากแถก็มีอะไรที่หน้าทำเยอะแถปัญหาอย่างเดียวนะครับ แบบเรารู้แถแล้ว อะไรก็รู้แถแล้ว ประมาณราคาพร้อมเงินก็มีแต่ปัญหาอย่างเดียวนะครับ ประชาพินัย การยอมรับของเจ้าของที่ดินซึ่งเขาครอบครองโดยที่ ทั้งที่ถูกกฎหมายก็คือมี นส ๓ ทั้งที่ครอบครองกรรมสิทธิ์ เป็นเรื่องอธิบายได้ยากมาก อันนี้ละครับคือสิ่งที่เราปวดหัวกันอยู่สมมุติว่าเราเจอเงินอย่างเดียวเงินมากก็ทำอะไรไม่ได้ก็ลำบากอีกอันนี้ผมคิดว่าระยะต่อไปผมต้องเข้าไปคุยกับชุมชนเองที่เป็นผู้ครอบครองที่ดินทั้งโดยพฤตินัย และ นิติฉัย ขอคุยกับเขาแล้วก็หาทางออกร่วมกัน อันนี้ก็เป็นเรื่องทั้งที่เงินเราก็มินะครับ แบบเรารู้แถแล้ว อธิบติก็อนุมัติแล้วแต่ติดเรื่องเดียวคือประชาพินัยซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญทุกวันนี้ใช้ใหม่ครับถ้าเราทำโดยปุมบ่ามก็เรียบร้อยเลยนะครับแต่ถ้าเราทำได้นะครับมัน

จะเป็นอะไรที่พิเศษพิมายได้รับผลประโยชน์มหาศาลทุกคน ทุกครัวเรือนจะได้แหล่งน้ำที่สมบูรณ์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจเป็นปอดของคนพิมายด้วยไม่ต้องไปวิ่งสระเพลงวิ่งบารายใหญ่ก็ได้แถมยังคุยกับแขกได้ด้วยว่าเป็นยังไงอีกเรื่องหนึ่งคือหินที่สร้างปราสาท ปราสาทหินพิมายของเราสร้างด้วยหิน ๔ ชนิด ๑. ร้อยละ๗๐คือหินทรายสีชมพู หินทรายสีชมพูมันกร่อนมากทุกวันนี้ท่านจะเห็นว่าโถมมากท่านไปดูในปราสาทได้เลยมันจะแตกน้ำที่สมซักแล้วก็แตก แดดร้อนก็แตก ลมแรงก็แตก ตอนนี่แตกเยอะผกก็เป็นห่วงอยู่ หินพวกนี้มาจากไหน จริงๆแล้วแหล่งหินทรายสีชมพู ในห้วงแกลงก็มี แลวบ้านผมก็มี มันเป็นหินอยู่ใต้ดินต้องเปิดหน้าดินขึ้นมาก่อนจึงจะเห็นหินทรายพวกนี้แล้วเขาก็ทำเหมือง ทำเหมืองก็คือขุดตัดออกมาใช้ใช้ขี้ขี้สเก็ด เอาเชือกมัดแบ่งเป็นก้อนๆเหมือนขนมชั้นแล้วก็ใช้เครื่องมือลากขึ้นมาผมสันนิษฐานว่าแหล่งใหญ่หน้าจะอยู่ที่สูงเนินนะครับเพราะทุกวันนี้ก็ยังใช้หินทรายสีชมพูอยู่หินทรายแบบที่สร้างปราสาทแล้วก็แหล่งรองหน้าจะอยู่แถบห้วยแกลง แถบนิคมนี้ละครับ อย่างที่๒ก็คือศิลาแลงประมาณร้อยละ๑๐ ก็จะมีที่นิคมเยอะ ที่ลูกวังบ่อลูกวังในพวกนี้ละครับอยู่แถวๆนี้ละไม่ไกล อีกประเภทหนึ่งคืออิฐ อิฐนี้เล็กน้อยนะครับมีบ้างตรงฐานอาคารจะว่าไม่มีก็ไม่ใช่มืออยู่นะครับแต่ใช้ไม่มาก ส่วนที่ใช้อีกส่วนหนึ่งเป็นส่วนสำคัญคือหินทรายสีขาวซึ่งเป็นส่วนที่แข็งแรงมากและก็สร้างในส่วนปราสาทสถานที่สวยงามของเรา นำมาจากแถวสี่คิ้วนะครับ แถว มอจะบกนะครับมานไปกรุงเทพจะผ่านปีกซ้ายเห็นใหม่ครับเราจะเจอเรือแจวสำสีคิ้วนั้นละครับแหล่งใหญ่เขาเลยเป็นหินทรายสีขาวคุณภาพดีเดิมแต่ก่อนโคราชยังไม่มีถนนมิตรภาพผ่านฝั่งหนึ่งของเขาถูกนี้จะติดลำตะคองเห็นใหม่ครับเขาจะเลทอกแหล่งหินที่อยู่ใกล้ลำน้ำเพราะเขาสามารถลากลงไปยังแพล่องจากลำตะคองลงมาผ่านตัวเมืองโคราช เข้าจักราช เข้ามาพิมาย ขึ้นฝั่งแถวด้านตะวันตกวัดเดิม ลำตลาดย่านนั้นละครับแล้วก็ลากขึ้นสู่พิมายในหน้าน้ำนะครับ ในหน้าแล้งก็ใช้ทางบกแต่โอกาสที่ใช้ทางบกน่าจะยากเพราะมันหนักใจครับ การขนและเราก็มีภาพจำหลักชัดเจนว่าเขานิยมขนหินทางแพทางน้ำเพราะมันสะดวกกว่า เมื่อขนหินมารวมๆกันเขาก็เริ่มก่อสร้างปราสาท วิศกร ช่างก็มาออกแบบเขาก็เอาหินเรียงกันแล้วก็แกะสลักแล้วก็ทำพิธีกรรมนะครับ นี้คือวัสดุหลักตั้งนั้นปราสาทหินพิมายนะครับซึ่งมีขนาดใหญ่ สร้างด้วยคนด้วยเงินมหาศาลแหล่งหินที่ใช้จึงต้องมีมากมหาศาล มันจึงใช้กระจายหลายแหล่งก็อย่างที่ผมอธิบายว่าอย่างน้อยมีอยู่ ๔ ชนิด มีศิลาแลง หินทรายสีชมพู หินทรายสีขาว และอิฐ ๔ ประเภท ส่วนอีกเรื่องคือศูนย์กลางทางด้านท่องเที่ยวก็เป็นไปได้ครับผมคิดว่าจุดของเมืองพิมายเมื่อเราเอาแผนที่ของประเทศไทย กับกัมพูชา และก๊าลาวมาวาง นะครับพิมายอยู่ตรงกลางพอดีเลย ปีกใต้ทางด้านใต้ของเราคือเมืองพระนคร ปีนเหนือคือทางสุโขทัย อยุธยา พิมายจะอยู่ตรงกลางพอดีถ้าดูแผนที่โบราณนะครับตั้งนั้นผมจึงบอกว่าในอดีตเราก็เคยเป็นศูนย์กลางหลักมาแล้วในปัจจุบันถ้าเราจะทำเมืองเราให้ดีก็แล้วก็อย่าลืมการท่องเที่ยววัฒนธรรมขอมโดยเฉพาะที่อยู่นอกเมืองพระนครนะครับคือที่อยู่นอกเมืองกัมพูชาเราก็สามารถเอาจุดเด่นของเราไปขายกับใครๆเขาก็ได้ที่เขามาดูเมืองเราก็บอกเขาเลยว่าเราเป็นเมืองคู่แฝดของเสียมเรียบนะครับซึ่งต่อไปเราอาจจะมีการจับมือเป็นพันธมิตรกันก็ได้นะครับกับเสียมเรียบว่าเราเป็นบ้านพี่เมืองน้องกันนะว่าเรามีเชื้อสายเชื่อมโยงกันผู้สร้างนครอันยิ่งใหญ่ก็ไปจากเรานี้ละแต่เราก็ยอมรับอำนาจเขาอยู่ว่ามีความเชื่อมโยงกันถ้าไม่เชื่อที่ตั้งคณะกรรมการการศึกษาวิเคราะห์ก็ได้อย่าพึ่งเชื่อผมเลยที่เดียวก็ศึกษากันว่า ศึกษากันอย่างเป็นธรรมไม่ต้องอิงด้านการเมือง เราก็จะให้เห็นแบบนี้ว่า มีถนนเชื่อมกัน มีถนนเส้นเดียวกัน มีปราสาทเหมือนกันอะไรแบบนี้ครับ เป็นไปได้ครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ผมเสริมเรื่องจะเป็นศูนย์กลางอาเซียนอะไรก็ตามขึ้นอยู่กับคนที่นั่นนะครับว่าทำไม่ยากแต่ถ้าคนที่นั่นไม่คิดทำไว้ก่อนไม่รวมกลุ่มไม่ทำเครือข่ายภายในนะยังงั้นก็ทำไม่ได้เราก็คิดกันไว้แล้วคุยกับคุณดุสิตไว้ ๒-๓ ปีแล้วว่าถ้ามีโอกาส เดี่ยวเราจะทำเรื่องนี้ของงบประมาณทำเรื่องแหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอมโดยใช้พิมายเป็นศูนย์กลางเพราะว่าโคราชเรามีคนมาวิจัยแล้วว่าเป็นจุดกำเนิดของวัฒนธรรมนครวัดนครธมคนที่นี่เกิดแล้วไปสร้างนครวัดนครธม ผมว่าขึ้นอยู่กับทุกคนที่นั่นนะครับอีกสัก ๓-๔ เดือนกลับมาคุยกับเลขา กับคุณดุสิต แกนำ ผู้นำ ผู้แทนชุมชน เข้มแข็งพอ อันนั้นเดี่ยวเรามาทำงานกันได้ไม่ยากครับยากแต่พวกท่านนี้ละครับว่าจะให้ความเห็น หรือคำแนะนำอะไรกันเชิญเลยนะครับ

อาจารย์อภิรม ศิลจุม : เรียนผู้อำนวยการพิมายนะครับ ผมอภิรม ศิลจุม จากนิคมพิมายศึกษา จากการที่ได้ฟังการแรกเปลี่ยนสร้างเครือข่ายที่ดีในการสร้างความรู้ก็คิดว่าเรื่องทรัพยากรในดินเรื่องเกลือ เรื่องทราย คิดว่าหน้าจะเป็นปัญหาในประเด็นหนึ่งในการอนุรักษ์เมืองเก่าพิมายเพราะว่าเกลือกับทรายเมื่อกี้เอามาตอบในส่วนหนึ่งแต่ตอนนี้อุตสาหกรรมจังหวัดยังไม่มาผมคิดว่าหน้าจะซับซ้อนตรงนี้ด้วยประเด็นหนึ่งนะครับส่วนอีกเรื่องที่สองที่ยังค้างคาใจอยู่คือเรื่องขยะผมคิดว่าเรื่องขยะมันเป็นเรื่องของจิตสาธารณะทุกประเทศนะครับในทั่วประเทศของไทยผมเคยนั่งรถไฟ รถไฟเก็บขยะทุกครั้งการรดของรถไฟคนทำความสะอาดกว่าลงตรงไหนก็ได้ครับไม่ได้ดูแลไม่ได้สนใจเลยว่ามันจะรถตรงไหนแล้วก็สังเกตนะครับประชาชนโดยทั่วไปพอนั่งหลังรถแล้วก็ทิ้งขยะเลยครับผมเห็นบ่อยครั้งโดยทั่วไปที่ประชาชนทิ้งขยะในตรงนี้ผมคิดว่าผู้นำชุมชน ผู้นำหมู่บ้านหอกระจายข่าวนะครับฝากประชาสัมพันธ์ชี้แจงให้ประชาชนทราบว่าตรงนี้จะดำเนินการอย่างไรในส่วนของเด็กๆผู้บริหารโรงเรียนก็ควรจะแนะนำชี้แจงให้ถูกต้องส่วนอีกเรื่องหนึ่งก็คือฝ่ายที่จะดูแลนะครับอย่างเช่นเรื่องตลาดแปะเนี่ยผมคิดว่าในตรงนี้เทศบาลหน้าจะช่วยได้ฝากเทศบาลนะครับช่วยดูแลเพิ่มเติมนะครับในตรงนี้ก็อาจจะต้องมีประชาสัมพันธ์เพราะทราบว่าในบางพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นมาเลเซียนะครับทราบว่าเขาไม่มีการทิ้งขยะเลยการบ้วนน้ำลายก็ไม่ได้แบบนี้เป็นต้นผมคิดว่าหน้าจะเป็นข้อที่ดีในประเด็นหนึ่งนะครับส่วนเรื่องที่ทำหน้าหน้าดุสิตได้พูดถึงเรื่องภูมิทัศน์ของพิมายในส่วนของการไม่ให้มีสายไฟผมคิดว่าถ้าท่านไปดูงานที่ประเทศมาเลเซียหน้าจะสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้เพราะเขาเอาลงพื้นดินแต่ว่ามันก็คงเป็นภาพฝันที่อีกไกลมากนะครับเพราะว่าต้องลงทุนเยอะนะครับนี้แสดงว่าองค์กรของเรามีการแลกเปลี่ยนและแบ่งปันความรู้นะครับผมคิดว่าทางเทศบาลนะครับก็คงจะได้มีการทำโครงการนะครับเพื่อรองรับการทำเครือข่ายให้เข้มแข็งต่อไปในการที่จะอนุรักษ์เมืองพิมายเพราะตามเป้าหมายของท่านนั้นก็จะต้องเป็น๑ใน๗ใช้ไหมครับท่านเฉพาะตรงนี้ที่ผมคิดว่าองค์กร เทศบาล หรือกรมศิลปากรมีทิศทางและกลยุทธ์ที่ชัดเจนยิ่งขึ้นนะครับเพราะฟังจากที่ท่านเล่าเมื่อสักครูนี่นะครับทราบว่าท่านนิพนธ์ท่านได้ชี้แจงภาพวิสัยทัศน์ข้างหน้าแม้กระทั่งท่านบอกว่าจะดำรงตำแหน่ง ๔ ปีนะครับผมคิดว่าภาวนาให้เห็นใน ๔ปี นะครับและตรงนี้ผมคิดว่าขอชื่นชมนะครับที่จัดเวทีนี้เป็นเวทีที่เราได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และก็ได้เห็นวิสัยทัศน์ของท่านว่าท่านเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ยาวไกลมากการดำเนินงานของท่านนะครับผมถือว่าเป็นเชิงรุกที่ดีก็จะเป็นโอกาสที่ได้แสดงถึงการพัฒนาและการอนุรักษ์ พัฒนาเมืองพิมายให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ต่อไป ขอขอบคุณครับ

อาจารย์ทวี วัชระเกียรติศักดิ์ : ขอบคุณครับ ขอนุญาตขอบคุณที่ชื่นชมผู้ร่วมอภิปรายด้วยนะครับชื่นชมแล้ว อาจารย์ช่วยสนับสนุนด้วยนะครับเวลาเราทำกิจกรรมเครือข่ายหวังว่าจะได้พบหน้ากันเชิญนะครับจะฝากคำถามที่เรื่องของพิมายไม่ใช่ของคนในเขตเทศบาล ไม่ใช่ชุมชนแค่นี้ละ ผมยังเจรรจนาท่านที่อยู่นอกเขตเข้ามาร่วม เรื่องของพิมายก็คือเรื่องของคนโคราชทั้งโคราชเพราะว่าเวลาใครมาพิมายก็ไปแวะโคราช คนโคราชได้ประโยชน์เยอะบางครั้งคนโคราชได้ประโยชน์มากกว่าคนพิมายอีกเพราะเข้าไปนอนโคราชจ่ายตังในโคราชแล้วมาแวะพิมายซื้อน้ำ ๑๐บาทแล้วกลับ บางทีมาถึงขอหัวหัวหน้าดูสิตเขาฟรีอีกแล้วขอทิ้งขยะเสร็จเรียบร้อยกลับคนโคราชได้ตังนะครับคนพิมายเลยไม่สนใจ เชิญอาจารย์ครับ

อาจารย์อนุศักดิ์ หินพิมาย : บังเอิญไม่ค่อยเห็นคนอื่นแสดงความคิดเห็นผมก็เลยถือโอกาสใช้เวลาสละนะครับผมเห็นมีการอนุรักษ์ บูรณะประตูหิน และประตูผี ไข่ใหม่ครับผมก็คิดว่าเป็นการใช้งบประมาณที่เหมาะสมอยู่แต่หลังจากที่ผมเปรียบเทียบดูก่อนกับหลังบูรณะโดยเฉพาะประตูผีนะครับผมเห็นว่าของเก่าสวยมากจริงๆ นะครับมีชุมชนแถวประตูผีแถววัดเดิมอยู่ใหม่ครับผมอยากฟังความคิดเห็นผมสังเกตหลังการซ่อมแซมสีของศิลาแลงมันจะเป็นสีแบบสวยงามมากนะครับสวนที่ยังสมบูรณ์อยู่นะครับที่นี้ผมพาเด็กไปดูช่วงไม่กี่สัปดาห์ที่ผ่านมาผมพาเด็กเดินเลอะไปตามวันเดิม ชมคูเมือง ดูอะไรโดยรอบตอบสนองโครงการของท่านละครับผมไปดูแล้วตกใจเพราะความสวยงามหลังจากการบูรณะมันหายไปครับและส่วนที่เอาออกไปเอาไปไว้ที่ไหนส่วนปีชายนะครับสวยมากแต่ส่วนตรงกลางผมก็เห็นด้วยที่จะเอาออกก็เลยอยากจะฟังว่าหลักการบูรณะจะเป็นยังไงเอาความสวยงามหรือความแข็งแรงไว้ก่อน ขอบคุณครับ

อาจารย์ทวี วัชระเกียรติศักดิ์ : วณมาหาคุณดูสิตแล้วครับคราวนี้ รอบต่อไปอาจารย์จะว่าใครปรึกษาผมด้วยนะครับ

นายชอบ มาลาทัตมณีกร : สวัสดีครับผมนายชอบ มาลาทัตมณีกร ชุมชนตะวันออกโรงเรียนพิมายพิทยา ขอกราบเรียนท่านวิทยากรทั้ง๓ท่านอีกนิดนึงครับรบกวนเวลาเล็กน้อยคือผมจะขอเสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องถนนคนเดิน ฝั่งถนนชายชนท่าแข่งเรือเคยมีชุมชนของเราเสนอไปแล้วว่าอยากให้เป็นถนนคนเดินที่นี้ผมมาคิดตามสัดส่วนที่พัฒนาไปแล้วมันมาสอยคล้องกันเลยกับถนนคนเดินเราเป็นถนนคนเดินได้ตามที่เราหวังไว้และมันก็มาสมดุลกับสถานที่เป็นสนามแข่งเรือที่เราพัฒนาไว้แล้วมันหน้าทังมากครับคือมีแม่น้ำและพื้นที่ ที่เราปรับปรุงไว้แล้วมันหน้าทำถนนคนเดินมากที่สุดโดยการเสนอจากหลายชุมชนเมื่อปีที่แล้ว ครับขอบคุณครับ

อาจารย์ทวี วัชระเกียรติศักดิ์ : มีอะไรเพิ่มเติมไหมครับ นักเรียนจะถามไข่ใหม่ครับ ไหนออกมาข้างหน้าสิครับ ปรบมือให้ด้วยครับ

นักเรียน : ผมอยากถามว่าการดูถนนโบราณต้องดูยังไงครับ

อาจารย์ทวี วัชระเกียรติศักดิ์ : ออกมารับรางวัลเลยครับ เชิญคุณลุงตอบได้เลยครับ ตอบได้ทั้ง ๓ เรื่องเลย

คุณดูสิต(หัวหน้าอุทยานพิมาย) : ยอมรับเหมือนกันครับว่าเราทำอะไรไปยอมมีการเปลี่ยนแปลงแน่นอนอันนี้ ยอมรับความเป็นจริงความสวยงามมันสู้ของเก่าไม่ได้อยู่แล้วแต่เราจำเป็นต้องทำ๑คือเพื่อความคงทนแข็งแรง๒คือ

จริงๆมันสูงขึ้นไปกว่าเดิมหนึ่งเพราะว่าเราต้องเสริมฐานไม่ทันเวลาน้ำมาจะลำบากครับยอมรับครับเวลาเรือติลาแลงปั่นมากมายประตูดึงหนักกว่าเพื่อนประตูดึงด้วย แตกเยาะครับด้วยความเก่าเป็น ๑๐๐ ปีก็เหมือนเราดูแลคนแก่ครับเราก็ต้องเสริมของใหม่เข้าไปแต่ท่านไม่ต้องห่วงครับสักระยะก็จะได้รับความเก่ากลับมาเหมือนอายุขัยของมันมันก็จะกลับคืนสู่สภาพแต่ระยะนี้ผมยอมรับเหมือนที่ท่านพูดผมก็คิดเหมือนกันแต่ผมต้องเลือกเพื่อความทนแข็งแรงและเราจะชดเชยด้วยการทำภูมิทัศน์ให้ดูดีขึ้นเราได้ประโยชน์อีกอย่างคือเหล็กค้ำยันเราเอาออกหมดแล้วทำให้เมืองเรามีทิศทางที่ทะลุกันตลอดตั้งแต่ประตูชัยถึงประตูผีไม่มีอะไรขวางเลยทะเลสาบพราสาทมหามคธอันนี้ยอมรับปรูหินเหมือนกันมันไม่สวยเท่าเดิมหรือครับมันเปลี่ยนแปลงแน่สักระยะเวลานึงมันจะเก่าคืนแล้วก็จะดูเป็นอีกมิติหนึ่งจริงๆแล้วมันมีแนวคิด ๒ อย่าง ๑. คือสุดโต่งไม่ยอมทำอะไรเลย เก่ายังไงก็แบบนั้นไม่ต้องไปทำอะไรเลย ไม่ต้องแต่งผมมีตัวอย่างหนึ่งที่เป็นปัญหาคือที่ปราสาทพิมายมีนักวิทยาศาสตร์เป็นคนของกรมศิลปากรรับมาดูแลว่าปราสาทหินพิมายถูก โไลเคน (สาหร่าย+เชื้อรา) กำกร่อนหินปูนทำให้รวดเร็วหายไป ลบเรื่อนรางเขาก็มีไอเดียบรรเจิดเลยมาขัดมาแต่ง ก็เจอนักวิทยาศาสตร์อีกกลุ่มหนึ่งค้านว่าทำแบบนี้ได้ยังไงทำให้หินทรายสึกกร่อน โไลเคนมีประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ทะเลาะกันตกลงไม่มีใครชนะคนขัดก็ขัดได้ครึ่งเดียวอีกครั้งก็ไม่ได้ขัดนี่ละครับแนวคิดแบบสุดโต่งไม่ทำอะไรเราจึงเลือกทางสางกลางๆก็ยอมรับครับว่าการบูรณะย่อมมีการเปลี่ยนแปลงเสมอครับอาจารย์แต่เป็นข้อสังเกตที่ดีเราจะได้พัฒนาเทคนิคต่อไปสำหรับวิถีคุณนโบราณนะครับดูยากมากครับหลักๆก็คือถ้าเรามีข้อสังเกตจากประตูความกว้างของถนนโบราณจะกว้างมากประมาณ ๓ เมตร สมมุติจากประตูผีมายังโคปุระทิศเหนือของพิมายให้ไปอยู่ตรงโคปุระแล้วก็มองไปความกว้างของถนนจะมีแค่แนวประตูกับส่วนขยายไม่เกิน ๓ เมตรตรงไปเลยล่าสุดตอนชุดแต่งบูรณะประตูผีเราพบเลยนะว่าถนนโบราณจากประตูผี ประตูหิน ประตูชัยที่มายังปราสาทเขาปู่ด้วยหินทรายไม่ใช่ถนนธรรมดาเขาจะมีหินทรายสีชมพูเข้าใจว่าเลือกจากที่สร้างปราสาทคงจะขมมาเยอะแล้วไม่รู้จะทำอะไรก็เอาที่ทำถนนสะกว่าไม่เกิน ๓ เมตรมุ่งเข้าหาปราสาทเข้าใจว่าจากประตูชัยไปเขมร จากประตูหินไปพนมวันไปลพบุรีเป็นถนนดินธรรมดาและการค้าขายก็อาจจะมีการเกยมาและพักนอกเมืองมีบารายใหญ่พวกนี้จะเป็นจุดพักของคาราวานให้สัตว์ต็มน้ำ ตั้งที่พักและเข้ามาค้าขายในเมืองมาไหว้พระเสร็จแล้วก็กลับนี่คือภาพโบราณของเมืองขอมนะครับหรือจะดูจากภาพถ่ายทางอากาศก็ได้ไปถามผู้รู้หน่อยมันจะเห็นชัดกว่าที่เรามองจากผิวดินมันดูยากนะครับเพราะถูกทำลายไปหมดหลักการคร่าวๆนี้แค่นี้ครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ทางเทศบาลต่อเรื่องถนนคนเดินได้

เลขาเทศบาล : ผมขอชี้แจงอาจารย์นิดหนึ่งนะครับเรื่องสายไฟลงดินตอนนี้เทศบาลประสานกับองค์การโทรศัพท์แล้วก็ อบจ. โดยผ่านท่าน สส และมีความเป็นไปได้ที่จะทำเพราะเริ่มสำรวจแล้วเขาให้เทศบาลกำหนดเส้นทางว่าจะเอาเส้นไหนเราก็เลือกจ้อมสุรางค์เสด็จและอนันท์จินดา ถ้าเหลือขอเป็นบุษายันตรงนี้ก็ก่อนเขาก็ไปดำเนินการเห็นว่างบได้แล้วองค์การโทรศัพท์จริงๆแล้วมาตอนที่เรารับเสียงแล้วเขาประสานมาจริงๆบตัวนี้จะอยู่ที่เทศบาลโคราช เทศบาลโคราชออกเงินส่วนหนึ่งองค์การโทรศัพท์ออกเงินส่วนหนึ่งปรากฏว่าองค์การโทรศัพท์ค้างเต็งจะเดินหน้าก็ไม่ได้ถอยหลังก็ไม่ได้เพราะเทศบาลเราไปทำขยายถนนเส้นเส้นเสียค่าจากบุงตาทลัวทะเลไปซึ่งพลเอกเปรม องคมนตรีท่านขอเพื่อขยายและบังเอิญทหารขอทหารก็เลยขยายถนน

เทศบาลเองบตัวันนี้ไปตัวนี้ก็เลยค้างไปทางบมาทำถนนไม่ได้แต่เรื่องระบบสายไฟเรียบร้อยหมดแล้ว เป็นเรื่องของการไฟฟ้าจะรับไม่ใช่องค์การโทรศัพท์ สส ก็เลยประมาณเรามาเราก็เลยเป็นแต่ผู้ชี้แนวแต่เทศบาลไม่มีตั้งก็เลยขอไปทาง อบจ ให้เขาไปคุยกันเองเห็นว่าสำเร็จอาจารย์มาบ่อยๆเดียวได้เห็นครับแล้วเรื่องถนนคนเดินที่ถนนชายชนเมื่อวันอังคารผมไปดูงานที่โรงคาสัตว์ที่หนองคายมาเนื่องจากเราจะทำโรงฆ่าสัตว์ของเทศบาลให้ถูกข้อบังคับของกระทรวงสาธารณสุขเราก็แวะที่ตลาดต้นตาลที่ขอนแก่นเป็นของเอกชนจะไม่เหมือนถนนคนเดินของเขาจะเป็นลาน มีลานจัดกิจกรรมดนตรีต่างๆ มีคนมาเล่นง่ายๆมีคนมานั่งฟังมีร้านขายของก็เวกนะครับ เพราะเรามีท่านปลัดและนายช่างโยธาไปด้วยก็คุยกันแล้วเราจะมาปรับทำตรงนี้แล้วเราก็จะทำตามแผนที่ชุมชนเสนอมาเพราะเราก็เห็นสอดคล้องกันและเราก็จะเอาข้อมูลที่ได้ไปดูมาปรับให้เป็นของเรา สิ่งเหล่านี้พวกเรากำลังคุยและดำเนินการอยู่ครับ

อาจารย์ทวี วัชระเกียรติศักดิ์ : คำถามสุดท้ายเป็นนักเรียนเชิญครับ

เด็กหญิงพรพิมล ชิมกลาง : สวัสดีค่ะหนูชื่อเด็กหญิงพรพิมล ชิมกลาง มาจากโรงเรียนบ้านท่าแดงที่ปรึกษาท่าน ผอ อนุรักษ์ พันธุ์รักษา หนูต้องขอขอบพระคุณที่ให้ความรู้หนูในวันนี้หนูจะนำไปนำเสนอเพื่อนๆและคุณครูเพื่อไปทำโครงการการอนุรักษ์เมืองพิมายหนูจะนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาเมืองพิมายต่อไปขอบคุณค่ะ

อาจารย์ทวี วัชระเกียรติศักดิ์ : ตกลงท่านประธานมากล่าวปิดแล้วนะครับ หนูออกมารับรางวัล เลยครับ อาจารย์สุชาติมีนักเรียนออกมาเล่าอะไรอีกไหมครับ ออกมาเลยครับออกมาเล่าเรื่องการอนุรักษ์เมืองพิมายมีโครงการอะไรออกมาเล่า

เด็กชายณรงศักดิ์ หมายสุข : การอนุรักษ์เมืองพิมายเราต้องดูแลรักษาไม่ให้เมืองเก่าของพิมายชำรุดสิ่งที่ชำรุดแล้วเราควรปรับปรุงและห้ามทิ้งขยะตรงบริเวณอุทยานประวัติศาสตร์พิมายเพราะจะทำให้บริเวณนั้นสกปรกและไม่มีนักท่องเที่ยวเข้าไปชมอุทยานประวัติศาสตร์พิมายผมชื่อเด็กชายณรงศักดิ์ หมายสุข มาจากโรงเรียนบ้านท่าแดง

อาจารย์ทวี วัชระเกียรติศักดิ์ : คงใช้เวลาเท่านี้ละครับ เรื่องที่เราคุยกัน เรื่องถนนเรื่องพื้นที่ที่เราจินตนาการกันไปเราดูหนังกันคนละม้วนนะครับบางคนดูบางคนไม่ได้ดูบางคนเป็นเจ้าของบ้านยังไม่รู้ว่าไอ้ตรงนี้เรียกว่าอะไรเมื่อก็พูดเรื่องบรรยายหลายคนคง งงๆ อยู่ว่าบรรยายคืออะไร ฟรุ้งนี้มีโปรแกรมพา เวลาเพื่อมาต้องแสดงความเป็นเจ้าของที่มีคสวามรู้ตอนนี้มีความรู้แล้วฟรุ้งนี้เป็นเรื่องที่คุณพิมายต้องรู้เป็นเรื่องของคนพิมายที่ต้องอธิบายได้ที่จริงเรื่องของพิมายไม่ได้มีแค่ปราสาทหิน ยังมีมวยพิมาย หมี่พิมาย เรื่องของโปรแกรมฟรุ้งนี้คุณดุสิตจะสรุปให้ฟังนะครับ

คุณดุสิต(หัวหน้าอุทยานพิมาย) : โปรแกรมฟรุ้งนี้ผมติดไปราชการที่กรมศิลป์ได้มอบหมายให้คุณสุภาวดีเป็นนักโบราณคดีผู้ช่วยผมนะครับจะพานั่งรถชมรอบๆเมืองพิมาย ถ้าท่านได้สนใจให้ยกมือเลยครับถ้าท่านใดจะสะดวกไป

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : พรุ้งนี้๐๙.๐๐น.หน้าปราสาทใช้เวลาครึ่งวันก็เสร็จมีชาวเที่ยงเลี้ยงน่ะครับเป็นเรื่องที่คนพินัยต้องรู้เลขาเทศบาล : แต่ละชุมชนลองประสานกันน่ะครับเพราะต้องเตรียมน้ำ อาหารไว้รองรับท่าน จะไปเส้นทางโบราณตามขอบประตูเมืองต่างๆน่ะครับท่านลองไปดูน่ะครับประตูตีตรงนั้นน้ำมาแล้วจะดูดีขึ้น ตรงนั้นเทศบาลได้ขุดลอกคลองแล้วน่ะครับตกลงมีใครไปข้างครับเจ้าหน้าที่นับเลยครับ

คุณดุสิต(หัวหน้าอุทยานพินัย) : พรุ้งนี้ชมแล้วมีอะไรที่อยากให้กรมศิลป์ทำก็จดๆไว้แล้วแจ้งผ่านท่านเขาได้เลยน่ะครับผมจะได้นำไปทำ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : พวกผม๓คนก็หมดวาระแล้วน่ะครับที่จะคุยกันอยู่ตรงนี้แต่เรายังมีกิจกรรมที่ต้องทำต่อไปอีกเรื่อยๆน่ะครับหวังว่าคงได้ทำงานร่วมกันต้องขอขอบคุณทุกท่านแล้วก็ขอเชิญอาจารย์สุชาติครับ

อาจารย์สุชาติ พิมพันธ์ : ขอเสียงปรบมือให้กับทั้ง ๓ ท่านน่ะครับ วันนี้เราก็ได้รับความรู้มากมายพรุ้งน้อยยามี้มน่ะครับ ๕๘คนที่นัดไว้ ต้องขอขอบพระคุณทุกท่านที่เข้าร่วมโครงการนี้ เรียนเชิญท่าน ผอ สำนักศิลปะและวัฒนธรรมกล่าวสรุปการประชุมในครั้งนี้ครับ

อาจารย์วิลาวัล วัชรเกียรติศักดิ์ : ต้องขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในโครงการนี้ กิจกรรมที่เราทำวันนี้เป็นกิจกรรมของส่วนกลางที่เขาให้ราชภัฏช่วยจัดเป็นเรื่องของการให้ความรู้เกี่ยวกับเมืองเก่าพินัยและก็มีกิจกรรมต่อเนื่องคือโครงการของนักเรียนเราตัดสินเสร็จก็จะให้นักเรียนมานำเสนอโครงการคงจะได้พบกันอีกครั้งแล้วก็ขอขอบคุณอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือพรุ้งนี้พบกันค่ะขอบคุณค่ะสวัสดิ์ค่ะ

อาจารย์สุชาติ พิมพันธ์ : ขอให้ทุกท่านเดินทางกลับบ้านด้วยความปลอดภัย สวัสดิ์ครับ

ถอดเทปบทสนทนา

แนวคิดการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าพิมาย
ระหว่างวันที่ ๒๐ -๒๑ กันยายน ๒๕๕๕ โรงเรียนพิมายวิทยา

วิทยากรโดย

นายทวี วัชรเกียรติศักดิ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
นายदनัย ตั้งเจ็ดจ้ำ นายกเทศมนตรี เทศบาลพิมาย
นายดุสิต ทูมมากร หัวหน้าอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย

อาจารย์.ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : สวัสดีครับ พิมายนี้หาผู้ชายไม่ค่อยได้เนอะผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงผู้ชายไปไหนหมด

ชาวบ้าน : ผู้หญิงมีเยอะกว่าค่ะ

อาจารย์.ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ครั้งนี้ไม่มีครับ...เลยเนอะ ท่านแรกที่จะเชิญขึ้นมาก็ฟังได้เห็นหน้ากันแต่ว่ามาแทนท่านนายก ท่านนายกติดภารกิจเดี๋ยวจะกลับมาไปเจรจาความหาเงินให้กับเทศบาลเห็นว่าจะจัดเทศกาลเที่ยวพิมายจะมีสปอนเซอร์มาคุยเพราะฉะนั้นเรื่องนี้มีอบเลขาและเดี๋ยวท่านนายกจะมาช่วยคุยพวกเราก็ให้กำลังใจนายกฝั่งนี้ะครับว่า นั่งภาวนาว่าให้แกได้สัก ๓ ล้านจะได้ทำงานง่าย

ชาวบ้าน : เอา ๒๐ ล้านเลยจ้ะ

อาจารย์.ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : เอา ๒๐ ล้านเลยนะครับ

ชาวบ้าน : จ้าจะได้เอามาพัฒนา

อาจารย์.ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : คนพิมายนี้ไม่เก่งเลยนะครับ คนหน้านี้ผู้เก่งเนอะ เดี่ยวเราจะกลับกัน เอะแบบที่ประเมินเนี่ยผมยังไม่ได้ทำอะไรเลยไม่ต้องประเมินจนเสร็จก่อนนะครับเห็นบางคนประเมินส่งแล้วยังไม่ทำอะไรเสร็จแล้วอันดับแรกต้องขอเชิญท่านเลขานายกใช้ไหมครับผู้แทนของคุณदनัย ขอเชิญนั่งด้วยกันเลยขอเก้าอี้สักตัว คุณสรารุฒิไม่อยู่ ต่อมาก็ขอเชิญท่านหัวหน้าอุทยาน ขึ้นพูดอีกครั้ง ข้างบนนี้มานั่งคุยกันเพื่อตอบคำถาม พูดคุยกันใช้เวลาไม่มากในการพูดคุย และจะให้พวกท่านช่วยคิด เติร์มไม่เค้ไว้ แล้วก็ให้ความเห็นว่าเรื่องของพิมายเราจะทำยังไงกับมันดี เรื่องเมืองเก่า เรื่องการอนุรักษ์ เมื่อก่อนนี้ได้ข่าวว่าถ้าจะคุยกันเรื่องนี้มีปัญหาแน่ ทะเลาะกันทุกเวทีใช้ไหมครับ เวทีนี้เชิญได้เต็มทีนะครับ ใครอยากทะเลาะ อยากบ่นอยากว่าอะไรได้เต็มที่เลย เอาตัวออกไปให้ได้ก็แล้วกัน เพราะพวกเราเยอะกว่าและจะทำอะไรก็ต้องเกรงใจนักเรียนที่นั่งข้างหลังด้วยนะครับ เวลาจะพูดอะไรไม่เพราะ หรือพูดว่ากล่าวอะไรที่ทีมงานนักเรียนข้างหลังเขาดูเป็นแบบอย่างนะครับ ต้องเกรงใจลูกหลานไว้ อันดับแรกผมอยากใช้เวลาสักท่านละ ๕ นาทีคุยให้ฟังก่อนว่าเรื่องของบ้านเรา เมืองเราพิมายเนี่ยเป็นยังไงตอนนี้เห็นว่าเป็นอย่างไร สถานะการณ์ในการดูแลบ้านเมืองดูแลอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเมืองเก่าพิมายมันเป็นยังไงกันบ้าน เอะคนที่เป็นฝ่ายราชการก่อนแล้วเดี๋ยวค่อยมาดูฝ่ายท้องถิ่นเห็นอะไรเกิดขึ้น มีความเปลี่ยนแปลง เห็นเรื่องที่ดี เห็นเรื่องที่ยังกังวล คิดว่าเป็นอย่างไร และเดี๋ยวเราจะเปิดเวทีให้พี่น้องและผู้นำชุมชนได้สะท้อนว่าเรามองผิดหรือมองผิดหรือเห็นคล้ายกันยังไงเบื้องต้นขอเรียนเชิญท่านดุสิตครับ

คุณดุสิต(หัวหน้าอุทยานพิมาย) : ครับ สวัสดีทุกท่านครับในส่วนของผมเองก็เท่าที่ดูตอนนี้ก็คือเป็นเรื่องของการใช้ประโยชน์พื้นที่นะครับอาจจะมีการรุกล้ำบ้างตามสมควรมีอยู่ ก็จะมีอยู่จุดหรือสองจุดนะครับเท่าที่ดู ก็คงต้องค่อยๆคุยกันแล้วก็บอกเพราะว่าผมไม่ค่อยใช้มาตรการทางกฎหมายกับพวกเรานะครับคุยกันก่อนผมคิดว่าชุมชนกับผมคุยกันได้เพราะชุมชนบ้านเมืองเดียวกันนะครับก็ผมคิดว่าก็ไม่ใช่ปัญหาหลักไม่ใช่ปัญหาใหญ่ในมุมมองผมก็ยังคิดว่ายังในสภาพทั่วไปชาวพิมายก็ยังให้ความร่วมมือดีในการดูแลเมืองนะครับเพียงแต่ว่าเราอาจจะยังไม่สามารถคิดค้นวิธีการได้ที่เราจะทำให้มันเดินหน้ามากกว่าที่เป็นอยู่นะครับส่วนผมก็เน้นดูแลตัวโบราณสถานตัวปราสาทเป็นหลักส่วนสภาพแวดล้อมนั้นบางที่ผมอาจจะยังไม่ได้มองความรู้สึกนะครับเพราะกฎหมายที่ผมทางของผมเองขีดเขตพื้นที่ของผมยังไม่ประกาศขึ้นทะเบียนร้อยเปอร์เซ็นต์ซึ่งเป็นกฎหมายที่ชัดเจนแต่ถ้ากฎหมายออกมาเมื่อไหร่การดูแลพื้นที่จะมีน้ำหนักมากขึ้นแต่ก็ไม่ใช่เรื่องที่จะต้องกังวลอะไรนะครับฝากทุกท่านที่เคารพไม่ต้องกังวลอะไรมันเป็นการทำงานตามกฎหมายแล้วก็ระเบียบซึ่งผมคิดว่าเราก็คำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชนอยู่เหมือนกันก็เพราะว่าเมืองจะมีสงาราศรีได้ก็ด้วยชุมชน ด้วยคนด้วยมันเป็นส่วนประกอบสำคัญน้ำหนักของโบราณสถานกับคนต้องอยู่เท่าๆกันผมคิดว่าคนสำคัญด้วยเข้าไปโดยภาพรวมแล้วในมุมมองผมส่วนตัวนะครับก็คือยังรับได้ยังมองในแง่ดีอยู่สำหรับพิมายเรานะครับเพียงแต่ว่าในอนาคตข้างหน้าเราจะเดินไปในทางใดก็แค่นั้นเองจะร่วมมือกันหรือจะอย่างไรก็มันตั้งแต่บัดนี้ไปเราต้องดูกันให้ชัดยาวๆส่วนผมก็จะพยายามดูแลโบราณสถานชักชวนคนมาท่องเที่ยวให้เยอะๆนะครับจะได้ชาวพิมายจะได้มีการค้าขายจะได้มีรายได้จากการขายสินค้าเพราะว่าถ้าตราบโดที่โบราณสถานยังไม่สามารถที่จะนำความกินดีอยู่ดี นำความสุขนำอะไรมาให้กับเจ้าของที่ผมว่าการอนุรักษ์การพัฒนาที่เป็นเรื่องยากที่จะมีการตอบรับนี้คือเป้าหมายผมคือตอนนี้ผมได้มุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาตัวแหล่งแล้วก็ให้คนมาเที่ยวเยอะๆและอยู่นานๆนะครับก็จะทำเงินจากนักท่องเที่ยวจากทางเทศบาลนำรายได้มาสู่คนพิมายนี่คือสิ่งที่ผมตั้งใจไว้เมื่อทำจุดนี้บูบได้เรื่องการอนุรักษ์ที่มันหนักๆเราค่อยๆคุยกันหลังจากที่เราได้รับประโยชน์ได้รับผลดีจากทางโบราณสถานมากกว่าก็จะคุยกันง่ายขึ้นนี่คือความคิดของผมนะครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : คุณดุสิตเริ่มต้นให้ความสบายใจให้เกิดแนวคิดกันก่อนว่าที่ผ่านมาก็อาจจะคิดว่าทางศิลปากรมาก็เป็นเรื่องที่ต้องตกใจศิลปากรไปทางไหนก็ได้แจ้งความกันละไม่มีแล้วแนวคิดแบบนี้คือเราทำงานร่วมกันอะไรที่เคยเกิดขึ้นแล้วเนียนไม่ได้เกิดความผิดพลาดจากคนใดคนหนึ่งมันเกิดจากระบบมันพาไปแต่มันถึงเวลาที่ต้องมาช่วยกันดูแลเรื่องกฎหมายก็ไม่ใช่เรื่องที่จะต้องเอามาพูดกันถ้าสังคมเราคุยกันได้โดยเฉพาะวันนี้เราคุยกับแกนนำ ผู้แทน ผู้นำชุมชน เยอะแยะเลยเขาก็คงจะสบายใจขึ้นเรื่องของฝ่ายเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วก็ชัดเจนว่าจะมองในเรื่องทำอะไรให้ใช้ประโยชน์จากการเป็นเมืองเก่าใช้ไหมครับกลายเป็นแหล่งโบราณคดี เป็นแหล่งสถานที่ทางประวัติศาสตร์ที่มีคนนิยมมานานผมก็ยังดีใจว่าทางคุณดุสิตเจอกันที่ไรก็มีความก้าวหน้า ความคืบหน้าของการดูแลเฉพาะเรื่อง พิมายอยู่ตลอดเวลาครั้งนี้ก็เห็นบอกว่ากำลังจะทำป้ายที่พูดกันตั้งแต่เมื่อเช้านี้แล้วก็คงจะได้ทำกิจกรรมอะไรที่ยิ่งใหญ่แล้วพวกที่นั่งคุยกันอยู่ก็เพราะว่าหลายเรื่องที่เรา นั่งถามกันอยู่เนี่ยหน่วยงานในพื้นที่ทำไว้แล้วแต่ยังไม่ทันได้พูดสักทีไอที่ไม่ได้พูดก็เลยโดนตำหนิหรือโดนซักถามก่อนว่าทำไม ทำไม่ไม่ทำแบบนั้น ทำไม่ไม่ทำแบบนี้ ทำไว้แล้วแต่จำทำอย่างไร หรือเป็นยังไงบ้างแนวคิดหรือกำลังมีสภาพยังก่อนที่จะให้ท่านได้พูดคุยกันขอเชิญท่านเรชาเทศบาลได้พูดคุยให้ฟังก่อนเชิญครับ

ผู้ใหญ่อีกโชนอยู่หมู่ ๑๗ มั้งให้ สธ เข้าไปประสานกับเจ้าของที่ว่าเราจะที่เขาวางจะให้ที่ให้ขนาดไหนอย่างไร เพราะว่าถ้าให้ครบให้ตามที่พอมหาพาครเราก็จะพัฒนาที่จะทำถนนโดยรอบเขตเทศบาลและถนนแนวนี้จากทางกฤษฎีกุณี เข้าไปทางชุมชนทุ่งเปรมไปถึงบ้านสวยตรงนี้จะครบที่จะเป็นแนวป้องกันน้ำท่วมของเมืองแล้วเราก็จะขุดลอกวางแผนที่จะขุดลอกลำน้ำที่มันเลอะไปตามถนนเส้นนี้ครบตรงนี้จะครบที่จะเป็นการระบายน้ำจากลำจักราชผ่านโรงเรียนพิมาย ผ่านตลาดแปะแล้วก็วิ่งออกไปเพื่อจะออกที่ลำกาตรงนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะเป็นการระบายน้ำ เป็นการเร่งเพื่อให้น้ำไปเร็วขึ้นเราก็กำลังวางแผนแล้วก็ไปติดอยู่ตรงนั้นครบคือสิ่งเหล่านี้เทศบาลเริ่มรองรับแล้วทำตามแผนที่เราได้หาเสียงไว้แล้วเราได้คิดกันว่าเราจะทำเมืองเพื่อให้เป็นเมืองที่มีรูปแบบว่าของการอนุรักษ์และทำให้คน นักท่องเที่ยวต่างๆที่มาเที่ยว เที่ยวได้ทั้งเมืองไม่ใช่เที่ยวได้เฉพาะหน้าปราสาทและไปไทรงามผมถามว่าสิ่งหนึ่งที่ผมก่อนหน้านี้ก็คิดถึงมาตลอดว่าคนพิมายไม่ได้ทำอะไรกับกับการที่มีนักท่องเที่ยวมาเยอะแต่ทำให้คนพิมายได้รับผลกระทบกับที่คนมาเที่ยวเยอะเนื่องจากว่า ๑.เทศบาลต้องรองรับขยะมาก ๒.ทำให้การจราจรติดขัดมากขึ้น แล้วก็๓.คนมาแปะๆมากขึ้น แล้วก็รถวิ่งผ่านไปผ่านมาเสียงดังมากขึ้น คนพิมายไม่ได้ทำอะไรเลยแล้วที่ผ่านมามีคนก็ลองคิดดูนะครบว่าคนพิมายมีส่วนร่วมอะไรกับโบราณสถานบ้าง ท่านเคยคิดไหมครบว่าท่านมีความผูกพันกับปราสาทแคไหนท่านมีความผูกพันกับลานเมรุพรมทัตแคไหน ตอนนี้เขาบูรณะประตูดุกับประตูหิน ส่วนประตูหินบนว่าได้รับผลกระทบจากการบูรณะเมื่อไหร่จะเสร็จแล้วคนประตูหินยันนั้นก็ยังไม่มองไม่ออกว่าเขาจะเปลี่ยนอย่างไรแล้วเขาจะได้ทำอะไรกับที่คนมาบูรณะประตูหินนะครบแล้วเขาจะได้ทำอะไรจากประตูที่บูรณะแล้วนะครบเนี่ยสิ่งตรงนี้เรากำลังจะคลี่คลานและกำลังและจะคุยกับชุมชนมากขึ้นแล้วอยากจะให้ชุมชนนี้ครบมีบทบาทเรื่องตรงนี้ชุมชนนี้ครบสำคัญเพราะ กรมศิลปเองก็ทำอะไรกับโบราณสถานแล้วโบราณสถานที่จะขยายออกไปถ้ามีผลกระทบกับชุมชนแล้วชุมชนไม่ยอมเขาก็ทำยาก แผนแม่บทที่เขาทำมาแล้วเขามีประชาวิจารย์ก่อนหน้านี้คนส่วนกลางเขามาประชาวิจารย์แล้วบอกว่าต้องรื้อจำได้ไหมครบที่ผ่านมามีคนหน้าปราสาทคนพิมายนอนไม่หลับเมื่อกรมศิลปมาเขาก็มีความรู้สึกลัวว่าจะเวนคืน ไปตรงนั้นก็เวนคืน ไปตรงนี้ก็เวนคืนข่าวลือมาตลอดแต่ก็ไม่มี ๑๐ปีแล้วครบข่าวลือแต่อุทยานทำไม่ได้ครบเรื่องพวกนี้แต่เมื่อ๒-๓ปีที่แล้วเขาทำแผนแม่บทออกมาเขาก็ทำประชาวิจารย์หน้าอุทยานผมไม่แน่ใจว่าชุมชนได้เข้าร่วมไหมแต่วันทันนั้นผมถือว่าผมเป็นตัวแทนของคนพิมายผมก็คัดค้านการรื้อ ไล่รื้อ สิ่งหนึ่งที่ผมให้ความคิดตรงนั้นไปว่าคุณทำสิ่งที่คุณมีให้ดีกว่าก่อนและคุณทำอะไรก็ได้ให้ชุมชนมีความคิดว่าสิ่งที่你做กับเขานี้อยู่ร่วมกันได้แล้วทำอะไรก็ได้ให้ชุมชนเขามีสวนร่วมแทนคุณได้ทุกวันนี้สระแก้วถ้าไม่มีกรมศิลปไปดูแลก็ไม่มีชาวบ้านดูแลเพราะชาวบ้านขับรถผ่านแล้วก็มองไปชาวบ้านโดยรอบซึ่งหันหลังเข้ามาที่ทิ้งขยะทิ้งน้ำอยู่ตรงนั้นครบผมถามว่าคุณรู้ไหมว่านั่นคือโบราณสถานแล้วสระโบสถ์ก็ไม่มีคนไปดูแลมันชุมชนสระโบสถ์ผมถามว่าชุมชนสระโบสถ์ ชื่อของสระโบสถ์มันเป็นสระของท่าน ท่านมีความคิดไหมเราจะเขาไปดูแลยังไงให้เราไปใช้ประโยชน์จากสระโบสถ์ได้มากที่สุดนี้ครบแต่เดี๋ยวเทศบาลจะทำงานร่วมกับท่านและเทศบาลจะเข้ามาพัฒนามันเพราะเราเห็นใจอุทยานเพราะอุทยานเองก็ใช้งบประมาณของหลวงเขาหายากมากทุกวันนี้เขาแค่ดูแลตัดต้นหญ้า ตัดต้นไม้งบประมาณเขาก็สาหัสพอแล้วครบแค่จะสูบน้ำแรงดันออกเขาก็ยากนะครบเขาดูแลยากสิ่งหนึ่งที่เขาถูกจำกัดอยู่เรื่อยคืองบประมาณแต่สิ่งหนึ่งที่ทำให้เขาลำบากขึ้นก็คือชุมชนโดยรอบแล้วก็สิ่งที่มี

รกร้างเขาดูแลไม่ทันแต่เทศบาลจะเข้ามาครับและจะชวนชุมชนเข้ามาร่วมนะครับยังงี้ก็ฝากชุมชนนะครับตรง
นี้เพราะยังงี้เทศบาลก็จะเข้ามาร่วมกับท่านยังงี้ก็ขอฝากตรงนี้ด้วยครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ครับเป็นยังงี้ครับหัวอกเทศบาลตอนแรกก็บอกว่าทำอะไรๆอยู่นะท้ายๆ
ฟังแล้วชักมาว่าชุมชน ว่าชาวบ้านไม่สนใจอันนี้เป็นเรื่องที่น่าคิดตั้งคำถามที่น่าคิดว่าเราไม่ได้ทำรีเปลา
หรือไม่มีโอกาสจะทำ หรือเรามีข้ออะไรอุทยานเขาก็ติด เทศบาลเขาก็ติด ติดขัดแต่เรายังไม่เคยฟังเลยว่าชุมชน
เขาติดขัดรีเปลาอยากจะทำเต็มที่เลยแต่อาจจะทำไม่ได้หรือมีปัญหาหรือข้อติดขัดอะไรตอนนี้เชิญแสดงความ
คิดเห็นได้ทุกรูปแบบจะโต้แย้ง จะต่อว่า เมื่อกี้ผมคุยกับท่านแต่ว่ากติกาคืออย่าพูดนานเดี่ยวคนอื่นจะไม่ได้พูด
จะได้มีคนพูดหลากหลายเชิญเลยครับ

อาจารย์อนุศักดิ์ หินพิมาย : ครับ ผมอนุศักดิ์ หินพิมาย จากโรงเรียนพิมายวิทยาคารครับ ก็เป็นห่วงนะครับเรื่อง
สิ่งแวดล้อม จากที่เรามีลำน้ำโดยรอบนะครับอาจจะเห็นสภาพแวดล้อมที่ไม่หน้าดูหลายอย่างนะครับเช่นการ
ปล่อยของเสียลงในแหล่งน้ำใช้ใหม่ครับแล้วก็ปัญหาวัชพืชอะไรต่างๆเนี่ย ผมยังไม่เคยเห็นเทศบาลหรือ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมทำงานกับชุมชนในการแก้ปัญหาตรงนี้นะครับ ถ้ายังงี้ขอฟังจากท่านเลขาเลยนะ
ครับ ว่าท่านมีนโยบายยังงี้ เพราะว่าเมืองพิมายจำความสวยงามไม่ได้ถูกจำกัดอยู่แต่แค่ปราสาทนะครับ ผมว่า
สิ่งสำคัญที่สุดก็คือลำน้ำนี่ละทำไมถึง เราจะทำยังงี้ให้ชุมชนได้มีโอกาสใช้ลำน้ำให้มากๆแล้วมีส่วนช่วยให้ลำมูล
ขึ้นมาเป็นเรียกว่าเป็นแหล่งหล่อเลี้ยงจิตวิญญาณของบรรพบุรุษจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ให้มีความสวยงามและใช้
ประโยชน์ให้มันหลากหลายกว่านี้ ให้มันเต็มทีกว่านี้ ขออนุญาตฟังสักเล็กน้อยนะครับขอบคุณครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ครับ ขอขอบคุณมากครับคำถามดีมากเปิดต้นเลย เริ่มต้นก่อนที่จะให้ตอบถาม
ความเห็นอาจารย์ก่อนอาจารย์คิดว่าเราทำอะไรได้มั้งเรื่องนี้ ผมว่าอาจารย์เก็บไว้แล้วละแต่อาจารย์ไม่บอก
บอกมาก่อนเลยว่าอาจารย์คิดว่าเราควรอะไรทำมั้งเพื่อเข้าทางไม่ต้องคิดทำเลยแบบนี้ใช้ใหม่ครับ

อาจารย์อนุศักดิ์ หินพิมาย : คือตอนนี้ผมยังไม่เห็นนโยบายของท่านเอาพูดตรงๆเลยนะครับผมยังจินตนาการ
นะครับท่านผู้บริหารที่ท่านประจักษ์ อีรพงศธร ผมสังเกตดูนะครับการทิ้งขยะของภาครองนะครับบางครั้งก็ทิ้ง
ที่ลำน้ำตรงนี้อันนี้ผมกล้าพูดเลยนะ ครับว่าท่านผู้บริหารเคยสนใจปัญหาเหล่านี้ไหม

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : เพื่อความปลอดภัย ความปลอดภัยของอาจารย์เอง
คุณอนุศักดิ์ หินพิมาย : ผมไม่กลัว

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : อาจารย์แนะนำ คำถามผมอาจารย์มีวิธี เสนอวิธีอะไร เสนอวิธีเลย

คุณอนุศักดิ์ หินพิมาย : มันก็ขึ้นอยู่กับนโยบายว่าควรจะให้องค์กรของคุณทำอะไรบ้างตัวผมคนเดียวจะทำ
อะไรได้ละครับ เหมือนกับชุมชนคุณหาเครือข่ายที่จะอนุรักษ์ลำน้ำบ้านเราคุณเคยมีคนคิดใหม่ทำยังงี้ให้ลำน้ำ
สวยงามไปถึงหมู่บ้านเดิมของนางอรพิมันเคยคิดกันไหมครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : นี้นะครับแกนนำหนึ่งคนแล้วเชิญท่านเลขาครับ ดีนะครับดีครับ

เลขาเทศบาล : ต่อนะครับที่อาจารย์บอกว่าเหมือนชวนที่จริงไม่ใช่ชวนที่พูดมาเมื่อกี้เทศบาลต้องการสิ่งที่
ชุมชนเราต้องการร่วมกับชุมชนเพื่อ ที่ยกตัวอย่างสระโบสถ์ต่างๆเนี่ยเดี่ยวเทศบาลกับชุมชนเราก็จะคุยกับ

ชุมชนสระโบสถ์ เราจะพัฒนายังไงและเราจะมีแผนอย่างไรแล้วเราจะขึ้นให้เห็นเลยว่าจากที่ก่อนเราทำมันจะเป็นอย่างไรและช่วงที่เราทำอะไรจะทำอย่างไรแล้วทำเสร็จแล้วมันจะได้อะไรอันนั้นเราจะมี อันนั้นตอบอาจารย์ที่พูดเมื่อก็ว่าเหมือนต่อว่าไม่ใช่ชนะครับแล้วก็ที่จบของอาจารย์จริงๆแล้วเราทำแผนตอนนี้เรากำลังเรามีนโยบายอยู่แล้วครับ นโยบายเรามี ๘ ข้อเรื่องสิ่งแวดล้อมอยู่แล้วตอนนี้เราสำรวจทางออกของน้ำเสียทั้งเมืองมีอยู่หลายจุดนะครับและตอนนี้เราเริ่มไปปรับตรงสระเพลงนะครับเพื่อปรับเบื้องต้นเราก็พยายามจะเอาสิ่งที่กำจัดกลิ่นเหม็นนะครับแจกชาวบ้านซึ่งอันนี้สาธารณสุขเขาทำนะครับแล้วเราก็ไปเอาพวก em อะไรวงนี้มาลงท่อลงอะไรแล้วก็น้ำเสียเราก็พยายามจะเติมอากาศ ตรงสระเพลง ต่อไปที่สระเพลงในอนาคตเราจะปลูกบัวให้สวยงามได้แล้วเราจะเดินแม้กระทั่งคิดว่าเป็นแหล่งเดินเที่ยวได้นะครับเพราะเราจะทำระบบบำบัดน้ำเสียโดยมวลรวมไม่ใช่อย่างใดอย่างหนึ่งนะครับเราจะเอาแม้กระทั่งการอัดอากาศ การเติมอากาศ การไล่อากาศ และก็ชีวมวล ไซ้ต้นไม้บำบัดด้วยนะครับเราไม่เอาอย่างใดอย่างหนึ่งสิ่งหนึ่งที่เขาทำแผนให้เทศบาลที่ผ่านมามาลงที่ประตูดักน้ำได้ไหมครับก็จะเอาหว่ามาลงซึ่งเขาก็จะใช้ต้นไม้บำบัดอย่างเดียวซึ่งอันนี้มันไม่ได้เพราะสิ่งหนึ่งที่พยายามคิดกันมาคือใช้พื้นที่ที่เรารู้กันว่าเทศบาลพยายามเอาที่ตรงไหนนะครับเราไม่มีที่และเราก็จะทำหลายวิธีที่เขาคิดกันมาแล้วแต่เอามารวมกันเป็นหนึ่งในตรงสระเพลงเราจะทำแบบนั้น เพราะเราจะฝังไว้ใต้ดินข้างบนก็ยังเป็นต้นไม้ เป็นหญ้า เป็นลานกิจกรรมเหมือนเดิมเราจะฝังลงใต้ดินไม่เกี่ยวกับพื้นถนนนะครับแล้วก็วิ่งไปวิ่งกลับแล้วถึงจะไหลลงก่อนที่จะลงน้ำนั้นแล้วส่วนตรงกุนโน(๒๘.๓๔)เราก็จะทำเรื่องบำบัดเหมือนกันวิ่งไปแล้วก็วิ่งมาแล้วเราจะใช้กระบวนการต้นไม้บำบัดอีกทีหนึ่งอันนี้เราสำรวจแล้วเราวัดแล้วแล้วก็ตรงบริเวณทางลงที่เป็นทางลงไปวัดบुरुที่มีน้ำจะมีคูเมืองระยะสั้นๆอันนั้นเราจะใช้เติมอากาศโดยฟองอากาศเคยเห็นไหมครับที่เหมือนตู้ปลาเราจะตีไซร์ออกมาแล้วให้ติดเหมือนตู้ปลานะครับแล้วไปแล้วมีต้นไม้รอบริมลำน้ำนั้นครับแล้วก็ตรงกลางคือตรงนี้เราเริ่มตีไซร์เราเริ่มวัดแล้วครับตรงหน้าประตูดักน้ำนั้นนะครับที่เขาจอตลอดนะครับเดี๋ยวมันจะรองรับกับสิ่งที่เราจะทำศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ที่จอตลอดซึ่งเราจะตีน้ำมาจากลำจักราชทะเลเข้ามาซึ่งมันเป็นลำน้ำมันเป็นคล้ายๆเหมือนคูเมืองเดิมเราจะทำตรงนี้แล้วออกไปทางบ้านผู้ใหญ่ฝนซึ่งผู้ใหญ่ฝนไปทำถนนไว้แต่ไม่เป็นที่เดียวเราจะทำสะพานเพราะว่าในอนาคตเราต้องการให้มีเรืออีโปงวิ่งผ่านทะเลไปออกนูนได้เขาไม่ต้องขี้จักยานหรือครีบเวลาจะหาปลาพายเรืออีโปงจากบ้านผู้ใหญ่ฝนนะมันเป็นแบบนั้นนะครับและในส่วนตรงแถวประปาเราก็เริ่มระบบตัวนี้อีกเหมือนกันแล้วก็ในส่วนของริมน้ำจากสะพานเขาเรียกถนนชายชนมันมีจุดลงน้ำอยู่ ๓ - ๔ จุด เราจะรวมแล้วจะรื้อทางทำออกแล้วทางเราจะทำระบบบำบัดน้ำที่ทางทำตรงนั้นแล้วปิดเป็นทางทำเหมือนเดิมนะครับแล้วเราจะทำลานอะไรตรงนั้นแล้วพวกนี้มันจะมีเติมอากาศด้วยไฟฟ้าพลังงานของมันเองมีแสงอาทิตย์เพราะเราจะพยายามไม่ใช่ไฟฟ้าที่ต้องมาตั้งติดมิเตอร์เพราะการลงทุนของรัฐมันจะลงทุนได้เท่าไรก็ได้แต่ทำยังไงก็ได้ที่เราไม่ต้องมาเสียเงินรายเดือนเราเริ่มวัด เราเริ่มสำรวจแล้วครับเพียงแต่ว่าเราฟังเขามาได้ ๓ เดือนกว่าๆเองมันก็มาติดในเรื่องขบวนการทำเทศบาลปฏิบัติซึ่งก็ประชุมกันอยู่เนี่ยเพื่อให้เสร็จวันที่ ๒๔ พุธนี้ประชุมแล้วมะรินเพื่อให้มันจบขบวนการทุกอย่างเราก็มีแต่เนี่ยเราก็ออกแบบปรากฏว่าเราก็ท่านต้องเห็นใจเทศบาลนิดนึงนะครับเพราะว่าช่างของเราเองก็เวียนหน้าอยู่คนออกแบบออกไม่ทันหรือครับพวกผมเองต้องออกแบบให้ก่อนด้วยซ้ำผมออกแบบให้ก่อนแล้วให้เขาตรวจอย่างเดียวแล้วเราก็ออกแบบสำนักงานเราด้วยเพราะเราจะสร้างสำนักงานเทศบาลเราจะทำทุกอย่างรวมศูนย์

มองว่าไม่ใช่ปัญหาใหญ่แต่ก็อยากขอความร่วมมือนะครับเพราะว่าเป็นที่ของเราทุกคนก็ไม่อยากจะทำให้มีการสร้างสิ่งถาวรเกิดขึ้นเพราะว่ามี ๑ แล้วก็มี ๒ มี ๓ มี ๔ มี ๕ สูดท้ายพื้นที่ ที่เราที่เคยเป็นของเมืองก็จะหมดไปอีกส่วนหนึ่งคือส่วนที่ลานพรมที่ซึ่งผมว่ากำลังจะดำเนินการกับร้านค้าที่อยู่บนลานก็มีอยู่ ๒ - ๓ ร้านแล้วก็ในส่วนของโชนตันจามจรี ต้นฉำฉาส่วนนี้ก็มีคนมาติดผมอยู่พวกกรรมศิลป์ด้วยกันเองก็มาบ่นกับผมว่าปล่อยให้ขึ้นมาได้ตั้งแต่ปัญหานี้ก็คิดว่าในเมื่อเรามองว่าลานพรมที่ซึ่งเป็นลานของเมืองเราเนครับผมเลยดูอยู่ห่างๆการใช้ประโยชน์ต่างๆมีชุมชนมาต่อว่าผมเหมือนกันว่าทำไมไม่ให้เขามาปิดวิกขายของบ่อยทำให้แม่ค้าขายของไม่ได้เขาก็มาคุยกับผมผมก็รับฟังแต่ต้องเห็นใจผมชนิดที่ว่าพอมันเป็นลานกลางหน่วยงานต่างๆอย่าง เช่น เทศบาลจังหวัดเขาขอมมาเรื่อยแล้วเขาขอมมาโดยราชการเนครับเราก็ต้องให้เขา หน่วยราชการก็ต้องให้หน่วยราชการ ถ้าจำเป็นมันก็มีกิจกรรมอยู่บ้างดังนั้นผมจึงขอความร่วมมือว่าในส่วนจามจรีร้านค้าที่อยู่ข้างบนอาจจะมีการยกระดับหนึ่งที่ผมจะเข้าไปคุยแล้วก็อาจจะเชิญทางเทศบาลร่วมคุยด้วยเพื่อหาทางออกกว่าในส่วนที่ทำมาหากินอยู่ขนาดนี้จะแก้ไขกันอย่างไรเพื่อให้ได้ประโยชน์ทั้ง ๒ ฝ่ายในการใช้ประโยชน์ร่วมกันในเมืองโดยเฉพาะลานคนเมืองซึ่งในอนาคตผมคิดว่ามันต้องปรับเนครับเพราะพื้นที่มันโชนมากลานพรมที่ผมคิดว่าค่อนข้างโชนมาก ในอนาคตผมอยากทำเป็นปอดของเมืองเพราะว่าให้มีพื้นที่สีเขียวทำรั้วต้นไม้และรั้วเหล็กคู่กันไปแล้วมีประตูเปิดเข้าออกชุมชนก็สามารถเข้าได้มันจะลดทอนการเข้ามาใช้พื้นที่อย่างไม่ถูกต้อง เช่น ร้านค้า คนจร อะไรพวกนี้ซึ่งผมทำแผนไว้แล้วเนครับว่าจะทำกันส่วนที่อื่นเนครับก็จะมีส่วนของที่ยังมีอยู่ในโชนของทางที่ทานเลขาจะสร้างสำนักงานจะมีชุมชนที่ที่เขาอาจจะอยู่ในเขตของทับซ้อนในเขตของที่สาธารณสุขอยู่บ้างซึ่งอันนี้คงจะต้องคุยกันระยะยาวเนครับเพราะว่ามันมีอะไรเกิดขึ้นแล้วคือที่ผมเรียนท่านไป ๒ - ๓ จุด เริ่มจะมีบ้างแต่ผมก็ยังมองว่าไม่ใช่ปัญหาใหญ่แต่ผมคงต้องคุยเพราะไม่อยากให้เกิดมี ๒ มี ๓ อีก ซึ่งมันดูแล้วรักษาอยากเนครับแล้วก็พื้นที่ตรงคูเมืองตรงสระน้ำเรายอมรับครับว่ายังไม่ได้สวยงามนักเพราะว่าเราทำแบบเนครับแต่เราก็ส่งใบขอเสนองบประมาณไปแต่เราก็ไม่ค่อยได้รับการตอบรับจากงบประมาณมาเราก็มาสามารถจะทำได้อย่างที่เรที่ตั้งใจจริงๆผมเข้ามาใหม่จะทำสระน้ำก่อนเพราะว่าสระแก้ว สระโบสถ์ สระปทุม นี่โถมแล้ว ถึงตอนนี้ผมยังแค่ประทังคือตัดหญ้า ดูแลสภาพไปก่อนเนครับเพราะปี ๕๓ เราเจอน้ำท่วมเราได้งบมาทำประตูดินนี่นี่ประตูหิน ประตูผีเสร็จแล้ว ประตูหิน ประตูหินเนครับผมคิดว่าจะทำสนามหญ้าให้เขียวตลอดปีเนครับและส่งคนไปดูแลให้ตัดแล้วก็ ประตูหินหรือประตูผีที่มีทางทะลุไปถึงปากน้ำแต่ว่าประตูหินทางมันยังไม่ทะลุผมก็กะว่าผมจะคุยกับทางเทศบาลว่าเราอาจจะทำถนนเชื่อมต่อจากประตูหินด้านทิศตะวันตก ออกไปหาทางทำสนามแข่งเรือเนครับสามารถเดินไปหากันได้เลยแต่รถวิ่งไม่ได้เนครับมันมีตรงของโบราณมันมีก่อนหินขวางอยู่เนครับแต่เราสามารถที่จะให้คนเดินจากปราสาทหินพิมายเดินผ่านประตูหินทะลุเข้าไปจนถึงสะพานแข่งเรือได้เลยเนครับเราจะทำแบบนั้นซึ่งตอนนี้บรูณะเสร็จแล้ว วันก่อนผมยังคุยกับ ผู้เช่าที่ดิน เพราะที่ตรงนั้นเป็นที่กรมธนารักษ์อยู่เนครับก็ไปคุยกับเขาเบื้องต้นว่าเนครับอีกไม่นานพอเสร็จบรูณะผมก็จะขอรื้อรั้วแล้วก็จะถ้าทางเทศบาลอนุมัติก็จะทำถนนแค่นั่นๆแค่นี้ไม่เกิน ๕ เมตร กว้าง ๓ เมตร ยาว ๕ เมตร ก็จะเชื่อมต่อได้หมดคุณสมารถเดินทะลุที่นี้เมืองพิมายของเราจะสามารถดูเมืองเราก็จะดีคือในเมืองทางไม่ตัน มีต้นทางเดียวคือทางทิศตะวันออกเดียวเหตุที่ว่ามันทำลายฐานไม่หมดด้านประตูชัยก็ทะลุแล้ว ประตูผีก็ทะลุ ประตูหินก็ทะลุแล้ว คูเมืองก็จะดูดีขึ้นเนครับส่วนเรื่องของในอนาคตนั้นเราก็คาดว่าสิ่งที่เราอยากจะทำก็คือคิดว่าทางเทศบาลจะช่วยให้เราได้มาก

ในเรื่องของลานจอดรถแล้วก็ห้องสุขา นะครับ ซึ่งตอนนี้เราคิดว่าสุขามีความจำเป็นมากซึ่งผมก็ของบไป ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากทางจังหวัดนะครับ กะจำทำให้มัน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท อาจจะไม่พอ นะครับผมจะขอผู้บเพิ่มคือผมจะทำสุขาให้ดีมาตรฐานเหมือน ปตท นะครับให้มันดูสะอาดใครมาใครไปจะได้ไม่ว่าเราซึ่งมันเป็นหน้าตาอย่างนึงเหมือนกันกับป้ายนะครับเร่งด่วนนะครับเราทำให้ก็คงสัก ๕ - ๖ นะครับหน้าจะเสร็จแล้วก็อีกส่วนนึงคือเรื่องของคน หนทางนะครับในเขตเมืองของเราจริงๆเป็นถนนโบราณเกือบ ๕๐% เลยนะครับเยอะมากเป็นถนนเก่าทั้งนั้นเลยซึ่งต่อไปเราจะทำยังไงให้คนเข้าใจว่านี่คือถนนโบราณอาจจะต้องมีการจัดระเบียบของชุมชน เช่น บ้าน หรือป้ายที่อยู่ริมถนน สมมุติถนนจอมสุรางค์เสด็จถนนหลักของเมืองเรานะครับมันคือเส้น ทำนางสระผม ประตูดุ้ย ปราสาท แล้วก็ไปประตูผีนี่คือถนนหลักของเรานะครับถนนหลักเส้นนี้เริ่มจากพิมายไปจบที่เมืองพระนครที่กัมพูชานะครับถนนเส้นนี้นี่คือถนนแกนหลักของเราซึ่งเราจะทำยังไงกันดีให้มันมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเช่นการ สมมุติร้านขายทอง ร้านขายของเนี่ยอาจจะทำป้ายที่มันเหมาะสมได้ไหมให้มันไม่รุงรังเหมือนปัจจุบันได้ไหม คือไม่ต้องทำอะไรมากแค่แต่งหน้าร้านนิดหน่อย ลดขนาดป้ายก็พอสายไฟจะทำยังไงให้ไม่เกะกะขวางภูมิทัศน์ของการมองของคนนะครับแล้วก็ถนนด้านข้างคือถนนอนันท์จินดา ด้านหน้าเส้นหลักอีกเส้นนึงที่เราต้องจัดระเบียบ ความเป็นระเบียบของเมืองของเรานะครับไม่ต้องลงทุนมากเพียงแต่ทำให้ผู้ประกอบการร้านค้าเนี่ยให้ความร่วมมือกับทางเทศบาลและอุทยานเรามาคุยกันแล้วก็จะทำยังไงให้มันไม่รุงรังให้มันดูดีแล้วก็มีความมาตรฐานเหมือนกับเมืองท่องเที่ยวทั่วไปเราทำแค่๒เส้นนี้ก่อนเป็นตัวอย่างผมว่ามันจะเปลี่ยนไปเมืองเราจะเปลี่ยนเลยมันจะเห็นเลยคนอยากจะมาซื้อของมากขึ้นผมเชื่อแบบนั้นนะทำให้มันสะอาดทำให้มันเรียบร้อยแค่นี้ก็เป็นประโยชน์มหาศาลแล้วแล้วบางที่ถ้าถึงขนาดทำกิจกรรมก็อาจจะทำเป็นถนนคนเดินก็ได้ในช่วงเย็นอาจจะเป็นวันอาทิตย์สักวันหรือวันไหนก็ได้อาทิตย์ละครั้งเหมือนเชียงใหม่เขาทำเรามีถนนคนเดินถนนโบราณเราก็บอกว่าเนี่ยเส้นทางของเราไปถึงเขมรเลยเนี่ยต้นทางอยู่ที่นี่เราก็ทำเป็นถนนคนเดินก็ได้ ขายเป็นสมมุติถ้าเทศบาลเป็นคนจัดก็ได้ ๑๖.๐๐น. - ๒๒.๐๐น.ก็ได้เหมือนที่เชียงใหม่เขาทำนะครับ ขายเป็นทั่วไปขายบ้านมาขายก็ได้ขายศิลปะกรรมมีฝีมือ มีหมี่ มีเสื้อผ้า มีจ่ายช่างก็เอามาขายอะไรแบบนี้ นะครับมันจะเป็นบรรยากาศของเมืองศิลปวัฒนธรรมนะอย่างหนึ่งคือต้องบอกว่าวัฒนธรรมขอมเราเด่นมากเราก็ทำตรงนี้ขึ้นมาเหมือนเชียงใหม่วัฒนธรรมล้านนาเขาก็ทำคนก็ไปขายไปซื้อคือต้องมีเวลาให้นักท่องเที่ยวไปซื้อไปซื้อของซึ่งสิ่งนี้ผมคิดว่าในอนาคตเราต้องทำนะครับเพียงแต่ว่าเมื่อไหร่เท่านั้นถ้าเราไม่ทำตรงนี้เราก็ไม่มีรายได้ชุมชนก็ไม่มีคนขายของ คนขายของก็ได้แค่หน้าปราสาทมีก็ร้าน ไม่เกิดมวล ไม่กระจายรายได้ เงินต้องหมุนไปให้ทุกคนได้รับทราบแล้วก็คนอยากมา มีที่ซื้อ ที่กิน ที่เที่ยวดี ๆนี่คือสิ่งที่ผมฝันไว้สำหรับเมืองพิมายใน ๔-๕ ปีข้างหน้าก็คือในสิ่งที่ผมพูดส่วนตัวโบราณสถานนั้นไม่ต้องห่วงครับผมก็พยายามทำไปเรื่อยๆตอนนี้เราได้ประตูแล้วต่อไปก็จะไปพัฒนาภูมิทัศน์ และประตูชัยให้มีภูมิทัศน์ที่ดีแล้วก็ถนนตั้งแต่ประตูชัย ไปจนถึงทำนางสระผมซึ่งมันรัก เลอะเทอะเนี่ยผมก็จะคุยกับกรมทางหลวงอยู่ว่าจะเอาอย่างไรเพราะผมเคยไปขอ ไปคุยกับเขานะครับเขาก็ยังไม่ตอบรับ กรมทางหลวงชนบทนะครับมันเป็นถนนเขาแต่กฎหมายตัวนี้ผมคุมด้วยเพราะกฎหมายของโบราณสถานมันคุมเพราะเป็นถนนโบราณนะครับแต่เขาเป็นผู้ดูแลผมก็จะคุยกับเขาว่าขอดูแลเองได้ไหมหมายความว่าท่านดูแลผมนะผมจะดูแลข้างถนนให้เพราะว่ามีกฎหมายของผมส่วน นึงคุมถึงเหมือนกันถ้าผมตัดหญ้าให้มันเตียน จัดระเบียบกองหิน กองทรายข้างๆให้มันหายไปหรือลดลงไปมันจะทำให้

เมืองเราส่งมองจากทำางสระผมมาเห็นยอดปราสาทลิบๆเลยจะสวยมากเมืองเราจะเป็นเมืองโบราณสมบูรณ์แบบเลยเพียงแต่เราทำาภาพถนนเส้นนี้เอาให้มันชัดแค่นั้นพอนะครับถ้าเราทำาเป็นตัวอย่างแล้วได้ผลมันก็จะขยายผลไปเองถนนเส้นอื่นก็จะทำตามแล้วเมื่อเราก็จะเป็นเมืองที่ตรงตามสภาพนะครับนี่คือความเท็จจริงและจินตนาการของผมนะครับ

อาจารย์ทวี วัชระเกียรติศักดิ์ : ครับคุณดุสิต รู้สึกจะมีอะไรดีๆเยอะเลยนะครับเจ้าของบ้านรูรีเปล่าหรือฟังรู้วันนี้ว่าฝั่งผู้รับผิดชอบเข้าคิดอะไรไปขนาดนี้แล้ว ขอฟังเสียง ขอฟังความคิดเห็น หรือฟังคำถามอะไรก็ได้เรื่องที่เราคุยกัน พอดียกมือก่อนกำลังจะบอกว่าขอเสียงผู้หญิงแต่ผู้ชายยกมือก่อนต้องให้ผู้ชายเชิญครับ

นายชอบ มาลาทัตมณีกร : สวัสดีครับผมนายชอบ มาลาทัตมณีกร ชุมชนตะวันออกโรงเรียนพิมายพิทยากราบเรียนท่านวิทยากรทั้ง ๓ ท่านเบื้องต้นผมอยากจะขอเสนอแนะเกี่ยวกับประชาชนนะครับอยากเห็นย่านท่าชัยเหนือของเรานะครับมันใกล้จะถึงหน้าเทศบาลเข้ามาผมก็เลยอยากขอเสนอแนะเรื่องนี้ก่อนเอาเป็นว่าเรื่องความสะอาดของถนนชายชนตลอดแนวนะครับไม่ว่าขยะ ขวด หรือเศษขวดหรือขวดทิ้งใบที่จิงใจโดยเยาวชนของเรา หรือผู้ที่ไปใช้ที่นะครับบางคนใช้มือเหยียงลงไปในลำน้ำแล้วขวดมันก็ไปแตกอยู่ในน้ำนั่นละครับนี่คือข้ออันตรายมากสำหรับการใช้ลำน้ำเป็นสนามแข่งเรือของเราซึ่งเป็นหน้าเป็นตาระดับประเทศอีกอย่างหนึ่งก็อัศจรรย์นี่ละครับ อัศจรรย์ที่เราไปนั่งดูเรือกันตลอดแม่น้ำที่เพิ่งสร้างเสร็จมาใช้งานได้ไม่นานแต่บังเอิญมีรอยแตกร้า เป็นหลมเป็นบ่อพอที่จะคนที่ชี้เก็ยเอาขยะไปลงทิ้งขยะแห่ลงไปในรูนั้นมันแบบ นี่ครับที่นี้ผมอยากทราบทางเทศบาลมีนโยบายที่จะไปแก้ไขตรงนี้ยังงโดยที่จะใช้กำลังของเจ้าหน้าที่เทศกิจของเทศบาลไปดูแลได้ไหมผมอยากแนะนำให้มีเจ้าหน้าที่ไปดูแล ผมอยากแนะนำให้ไปดูแลช่วงที่เขาซ่อมเรือนะครับมันจะได้ดูเป็นคือมีการแนะนำตักเตือนกันก่อนแล้วต่อไปเราค่อยใช้มาตรการปรับ ส่วนที่๒ครับผมอยากเห็นการกำจัดวัชพืชคือผักตบชวาในสนามแข่งเรือออกให้หมดก่อนจะมีการซ่อมแข่งเรือเสร็จผมอยากให้เสร็จก่อนซ่อมเรือแข่งพอถึงหน้าเทศบาลจริงๆเราจะได้เห็นสนามอันสวยงามพอให้มันสมกับคำว่าสนามชั้น ๑ของประเทศนะครับขอบคุณมากครับ

อาจารย์ทวี วัชระเกียรติศักดิ์ : ครับ ขอขอบคุณครับเดี๋ยวจะตอบที่เดียวนะครับเชิญครับขอฟังเสียงผู้นำผู้หญิงบ้างครับไหนก็มาเยอะกว่าเขาแล้วไหนอาจารย์สุชาติอยู่ข้างหน้า

นางสมสุข อยู่สุข : สวัสดีค่ะท่านผู้ดำเนินรายการดิฉัน นางสมสุข อยู่สุขจาก เทศบาลตำบลพิมายคืออันนี้เป็นเรื่องที่ได้รับคำถามจากประชาชนคือบริเวณสระเพลงเป็นบริเวณที่เป็นสวนสุขภาพนะค่ะแต่ก่อนสมัยแดงนี้ก็เป็นถนนยังไม่มีใครบูรณะก็โดนถามตลอดว่าเมื่อไรจะทำาตอนนี้เราทำาไปแล้วแต่ยังไม่สมบูรณ์มันยังเหลืออยู่อีก ๔๐๐เมตรเหมือนท่านนายกพูดเมื่อก่อนนี้ครับแต่ตอนนี้อคำถามก็ได้คำตอบแล้วคือได้งบประมาณมาเพิ่มแล้ว จึงมีคำถามอีกคำถามหนึ่งนะค่ะอันนี้อยากจะถามท่านดุสิตโดยตรงคือบริเวณสระเพลงจะมีถนนอยู่๒ส่วนใช้ใหม่ค่ะคือภายในที่เรากมด้วยหินแล้วก็ถนนที่เราใช้ออกกำลังมีคนถามว่าทางอุทยานจะมีโครงการปรับปรุงมีทัศนถนนด้านในบ้างไหมค่ะที่เอาหินปูเต็ยวันนี้มันทรุดแล้วมันเป็นคลื่นมันเดินไม่สะดวกนะค่ะเท่านี้ละค่ะขอบคุณค่ะ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ครั้นเดี๋ยวจะค่อยๆตอบไปนะครับฟังท่านอื่นๆ ความเห็นอื่นบ้างนะครับร้องทุกข้ออย่างเดียวย่าฟังนะครับรู้สึกเหมือนจะเริ่มร้องทุกข้อเยอะแล้ว

ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่๑๗ : สวัสดิ์คะเรียนคณะท่านผู้บริหารทั้ง๓ท่านนะคะดิฉันนางน้ำ หนูศิริวรรณเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๗ นะคะก็จะถามเรื่องโครงการที่ท่านเลขาบอกวันนะคะเรื่องที่จะลอกคลองตรงถนนเทศบาล ๑นะคะก็เห็นด้วยนะคะมันจะตรงกับถนนท่านางสระผมนะคะกฎฤษีนะคะถ้าตัดต้นไม้แถบนั้นได้ ลอกคลองจะสวยงามมากเลยนะคะเวลานักท่องเที่ยวมาเที่ยวที่ท่านางสระผมเนี่ยคลองเส้นนั้นนะคะอยากพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวต่อนะคะให้มาเดินเที่ยวเลียบบคลองได้เลยนะคะและคลองหนองจอกหนูเคยของบประมาณถมทางเทศบาลบอกถมไม่ได้ก็อยากให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเหมือนสระเพลงนะคะให้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเหมือนสระเพลงนะคะแล้วก็อีกอย่างหนึ่งคะตลาดแบบนะคะเรื่องทิ้งขยะนะคะยังทิ้งอยู่นะคะแล้วก็ริมคลองก็ทิ้งขยะลงไปถึงเทศบาล๑คลองใหญ่นะคะเยอะมากๆคะยังฝังฟากเทศบาลด้วยนะคะคะขอบคุณคะ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ฟากเจ้าของไว้ด้วยนะครับว่าทำเองบ้างก็ได้นะครับ ฟากเทศบาลหมดเลยให้เจ้าของทำเองก่อนผมอยากฟังเรื่องถนนตรงท่านางสระผมอยากฟังว่าเมื่อผู้ใหญ่บอกว่าตัดต้นไม้ก็ตัดต้นไม้ก็ดีใช้ไหมแถบนั้น อยากฟังคนแถวนั้นในชุมชนอื่นผู้ใหญ่พอแนะนำได้ไหมว่าใครจะให้ความเห็นอยากฟังมากกว่าเสียงผู้ใหญ่แถวนั้นมีใครมั่งเพื่อเจ้าของเขาบอกไม่อยากให้ตัดจะได้คุยกันตรงนี้เลย

ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่๑๗ : ไม่คะมันเป็นต้นไม้ที่ขึ้นริมคลองนะคะ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : เอาน่าผู้ใหญ่ไม่เอา เอาคนอื่น

ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่๑๗ : เอาใครละ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ผู้ใหญ่ชี้เลยใครอยู่แถวๆเดียวกันมีส่วนได้เสียใครก็ได้นะครับที่นี้ภาพออกคือผมนี้ภาพไม่ออกใครจะช่วยสนับสนุนหรือให้ความคิดเห็น ให้ความเห็นได้ เพราะตอนนี้มีความเห็นของผู้ใหญ่ของท่านเลขา ของอาจารย์ตุสิต ด้วยมีไหมครับมีใครนี้ภาพออกว่าตัดแล้วแต่งแล้วควรจะทำอย่างไรเชิญเลยครับ...อ้าวไม่ใช่คนแถวนี้หมดเลยนะครับนี่ออกใหม่ผู้ใหญ่

ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่๑๗ : มีคะ ๒ท่านคะ

อ.ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : คนไหนละ

ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่๑๗ : ผู้หญิงที่นั่งข้างๆนี้ละคะ

อ.ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ผู้หญิงนั่งข้างๆ พุดไม่ได้ ...เออได้ครับเชิญผู้ใหญ่ครับห้ามไม่ฟังก็ว่าเลยครับ

ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่๑๗ : อยากให้พัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวให้เดินรอบคลองยาวไปได้เลยนะคะมันจะดูสวยถ้ามองจากท่านางสระผมไปถึงปราสาทนะคะ จะสวยงามดงามมากเลยคะ ถ้าทำได้นะคะ

อ.ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : มีไหมมีใครเห็นภาพอยากจะเสนอเพิ่มเติมอะไรเชิญได้เลยนะครับมีไหมครับเพราะเดี๋ยวฝั่งนี้เขาต้องตอบอยู่แล้วครับอยากฟังเสียงผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลเชิญอาจารย์ครับ

อาจารย์อนุศักดิ์ หินพิมาย : ขออ้อมรอบนะครับไม่มีใครแสดงความคิดเห็นคือพื้นที่บริเวณท่านางสระผมมาถึง

ประตูดุ้ยผมต้องผ่านทุกวันเนื่องจากต้องเดินทางมาทำงานทุกวันเห็นปัญหาต่างๆมากมายเรื่องขยะนะครับ ชาวบ้านไม่มีความรับผิดชอบอันนี้เป็นเรื่องความคิดก็ได้นะครับ ความคิดที่ว่าเวลาเราทิ้งพวกศาลพระภูมิ มัน เป็นความคิดหรือความมั่งงายกันแน่ ลองคิดดูนะครับมีศาลพระภูมิมีพวกสิ่งของที่เป็นขยะอันตรายมากมายใน บริเวณนั้นความจริงถ้าเรานินทาพระได้สักหน่อยนะครับพระวัดใหม่ พุดง่ายๆวัดใหม่วัดเก่าะครับคือถึงหลัง เทศกาลเทียน หรือเข้าพรรษานะครับจะมีวัสดุเหลือใช้เป็นจำนวนมากที่หลงพีเอาไปทิ้งตรงนั้นนะครับตรงที่ มันเป็นมุมลับนะครับผมไม่เข้าใจว่าเทศบาลมีหน้าที่เก็บขยะแล้วทำไมพระต้องเอาขยะไปทิ้งเองในที่ ที่ไม่ เหมาะไม่ควรในขณะที่ป้ายนะครับป้ายตรงว้เวียที่จะเข้ามาตรงประตูขยะนะครับเขียนว่าขอขอบคุณชาวพิมาย ทุกท่านที่ช่วยกันรักษาความสะอาดให้หน้าอยู่หน้ามองเบ่อเริ่มเลยครับนี้ละครับผมว่าอย่างที่ท่านผู้ใหญ่บ้านว่า อยากให้มีการพัฒนาเป็นถนนคนเดินหรือถนนสวยงามนะครับผมถือว่าตรงนี้เป็นจุดที่เป็นหน้าเป็นตาของเมือง เราได้เลยนะ ครับ ขาดแต่ตรงที่ว่า ความ รับผิดชอบ แม้แต่สมณะ ลองถามตัวเองดู นะ ครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ครับ ขอขอบคุณครับเริ่มต้นอาจารย์ก็นินทา ผอ. พอเสร็จแล้วมาลงพระรอบ ต่อไปอาจารย์เข้ามาผมจะกลับบ้านยังง้อ อาจารย์อยู่นี้สบายผมกลับยาก จะลองแลกเปลี่ยนกันก่อนไหมเชิญ เลยครับ ๓ - ท่านจะสลับแลกเปลี่ยนกันเชิญครับ

เลขาเทศบาล : ในส่วนถนนชายคนที่รับผิดชอบนะครับก็คือก่อนช่วงแข่งเรือนะครับเพราะว่าช่วงนี้ น้ำมาเราก็ ต้องการให้ผักตบชวานะครับเพราะว่ามันมามากซึ่งเดิมทีเนียเขาเอาไม่ไผ่ไปขวางสะพานไว้เพื่อไม่ให้ผักตบชวา ข้ามฝั่งลอดได้สะพานไปซึ่งจริงๆแล้วถ้าเป็นปกติไม่มีน้ำมาไม่เป็นไรแต่ปรากฏว่าตอนนี้มีน้ำมาเพราะว่าหน้าฝน น้ำจะมาแรงพอน้ำมาแรงแล้วเราเอาอะไรไปขวางไว้ผักตบชวานี้ละครับจะทำให้สะพานเคลื่อน แล้วสะพานเรา เก่าเพราะผมเลยลอดเข้าไปดูเห็นแล้วไม่หน้าวิ้งเลยหน้ากลัวเพราะข้างใต้ห้องเหล็กเต็มเลย เห็นเหล็กหมดแล้ว ครับ ตัวนี้เดี่ยวเดือนหน้าเราเริ่มแล้วครัยเพราะงานเทศกาลเที่ยวพิมายเราจะเริ่มจนหมดแล้วเราจะเอา ผักตบชวาออกซึ่งตรงนี้ปรากฏว่าที่เราไม่มาเอาไม่รับผิดชอบออกคือว่ารถแม็กโครเราเสียครับเราก็อ้อมจะเสร็จ แล้วครับซ่อมเสร็จที่เสียวันนั้นเราไปลุยที่ทุ่งเลนแรงไปหน่อยล่อเล่อฟุ้งหมดเลยครับขุ่ยไปหมดเราเลยต้องเอา ไปซ่อมที่นี้เดี่ยวเราซ่อมเสร็จเราจะมาเคลียตรงนี้นะครับเพื่อเตรียมแล้วเรื่องขยะเดี่ยวเราจะไล่เราจะประสาน แล้วก็ในช่วงที่เขามาซ่อมเรือเดี่ยวมาคุยกันนะครับว่าปกติมันจะมีไฟฟ้าแสงสว่างอยู่แล้วนะครับมันมีอยู่แล้วถ้า เราไปติดเพิ่มเราต้องไปติดพิเศษเพราะว่าถ้าเราขอขยายเขตก็จะไปเกี่ยวกับไฟฟ้าอีกเดี่ยวเราจะลองดูว่ามีไฟ อะไรช่วยตรงนั้นไหมเพื่อให้มันสว่างหน่อยลาเขาซ่อมเรือนะครับแล้วในเรื่องของการเก็บขยะเดี่ยวเราก็จะให้ พวกเฉพาะกิจไปดูในรอบมิตินิดนึงว่าคุณช่วยไปดูนิดนึง ช่วยกันวิ้งหน่อยนะครับ แล้วตรงนี้เราก็มียุติเฉพาะ กิจ ชุดป้องกัน เข้าวิ้งตรวจตราเด็กนักเรียนเหมือนกันเพราะว่าทางเราร่วมกับโรงเรียน ฝ่ายปกครอง ว่าให้ช่วยดู เด็กนักเรียนหน่อยในเวลาที่เขาเรียนกันก็ขอไปแปะๆอะไรแบบนี้นะครับก็ไปช่วยกัน หรือเลิกเรียนแล้วไปนั่ง ทำอะไรกันแปลกๆเราก็ตะแวนอยู่แล้วก็ประสานมาทางโรงเรียน ประสานกับตำรวจด้วยอะไรแบบนี้นะครับเรา ก็ประสานกันแล้วในส่วนที่ผู้ใหญ่พนพุดเมื่อกั้นะครับเราจะลองไปประสานกับชาวบ้านดูว่า ตกลงไหมถ้าเขา ยอมอันนี้เราก็มืดเลยไม่เป็นไรครับอันนี้เรายังตัดได้เพราะว่ามันจะมีตรงบริเวณป้ายทางจุดเชื่อมระหว่างที่เข้า เมืองกับออกเมืองนะครับตรงสามเหลี่ยมตรงนั้นป้ายมันจะส่งปรกมากแล้วก็การทิ้งขยะตรงนี้นะครับเราก็มำลั้ง ดูอยู่นะครับว่าจะเอาป้ายใครออกได้บ้างจะรื้อยังง้อเพราะกลัวว่าถ้าไปรื้อแล้วเขาจะมาด่าเลยเราก็มำลั้งดูกันอยู่

ครับแล้วก็เรื่องขยะเดี่ยวเราจะเคลียแล้วก็ตลาดแปะเราคุยกับเขาอยู่แล้วเริ่มคุยกันครับ คุยกับคนที่มาจาก ตลาดแปะว่าขยะของคุณทำยังไงมันเป็นตลาดเอกชนแล้วเขาก็จะจ้างคนมาเก็บต่างหากไม่เกี่ยวกับเทศบาลแต่ เทศบาลเรียกมาว่า คุณจะเอายังไง เพราะว่านี่มีคนร้องเรียนมากในเรื่องตรงนี้ เขาก็บอกว่าจะจะให้ดูแลให้ มากกว่านี้ ก็ตกลง หรือคุณไม่ได้คุณก็มาให้เราเก็บแล้วคุณก็มาเสียค่าบริการเก็บขยะเพิ่มแบบนี้ แต่ถ้าคุณยังไม่ ยอมเราก็จะมีมาตรการกับคุณต้องคุยกันนะครับ เรียกมาคุยแล้วนะครับกำลังคุยกันอยู่ เพราะมันอยู่ในส่วน เอกชนนะครับ แล้วก็สระที่ผู้ใหญ่ฟันว่าเมื่อกี้จะครับนายกเองก็มีดำริอยู่แล้วว่าจะอย่าถมเพราะเคยมีประชาคมให้ ถมซึ่งเราไม่ถมหรือครับแล้วเราวางมติประชาคมเราไม่ถมรู้สึกเหมือนเป็นสระโบราณรีเปล่าไม่รู้ผมไม่แน่ใจ ต้องถามอีกที เพราะว่าสมัยก่อนเขาปลูกต้นไม้ไว้แล้วเดี่ยวเราจะกลับเข้าไปพื้นที่ใหม่ ครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ครับก็ทำความเข้าใจกันแล้วนะครับฝากเทศบาลของอาจารย์ด้วยเนอะไป เจรจากับพระอย่าลืมนะของอาจารย์ครับส่วนเรื่องเกี่ยวกับโบราณสถานเชิญคุณดุสิตครับเชิญครับ

คุณดุสิต(หัวหน้าอุทยานพิมาย) : ครับ ขอขอบคุณครับหลักๆคือเรื่องของสระเพลงนะครับคือช่วงตั้งแต่๕๓ที่ผ่าน มาทำให้แผนเราเปลี่ยนไปเยอะเลยจริงๆผมจะทำสระเพลงก่อนแต่ว่าบังเอิญน้ำท่วมมาเลยได้เงินมา๒๐กว่า ล้านก็เลยทำประตูเมือง กำแพงเมืองอยู่ตอนนี้เรากำลังเขียนแบบอยู่นะครับเรื่องสระเพลง สระ๔สระคือ สระ โบสถ์ สระขวัญอะไรพวกนี้เขียนแบบอยู่นะครับแต่ว่าสระเพลงตรงกลางเราคิดว่าจะรื้อออกนะครับเราจะไม่ซ่อม นะครับจะรื้อออกเลยแล้วก็ศาลาด้วยในความคิดของเราจะให้เป็นสนามหญ้าคือคันดินนี้เขียวเลยครับจะลด ต้นไม้ลงคือตัดต้นไม้ออกไปสัก ๖๐% - ๗๐% เหลือเฉพาะต้นไม้หลักๆไว้แล้วก็ให้หิมันเขียวทั้งปีแล้วก็ให้ทางลง บรรได๔ทิศพอครับจะไม่มีศาลาไม่มีอะไรให้กรูกรูงนะครับแต่ตอนนี้ต้องขอย้ายต้องปล่อยยกไปก่อนผมก็ปิด กวาดตามสภาพเพราะเรายังไม่มีงบประมาณถ้าแบบเราเสร็จเราเสนอขออนุญาตเทศบาลก็ได้ถ้าบไม่ เยอะถ้าเทศบาลมีเงินก็ให้เทศบาลดำเนินการ แช่ว่านเลขานายก ท่านายน้อย ก็สิ่งที่ผั้นะครับคือผมเน้น ความเขียวนะครับโบราณสถานผมจะปลูกหญ้าเขียวๆแล้วก็ป่ายและโบราณสถานแค่นั้นพอครับแล้วก็ส่วน ของของชุมชนโดยรอบนะครับก็จะได้รับการร้องเรียนมาเหมือนกันเช่นชุมชนที่อยู่ทางด้านทิศตะวันออกนะ ครับที่เป็นชุมชนที่เรากรมศิลป์นี้ละย้ายให้เขาไปตั้งตรงนั้นแล้วเราก็ยอมรับว่าเราไม่สามารถควบคุมได้ยอมรับ ความเป็นจริงเลยว่าเราควบคุมไม่ได้ก็ต้องขอความร่วมมือกับทางเทศบาลและตำรวจอาจจะช่วยนะครับ ชุมชนช่วยกันหมู่บ้าน ผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่หมู่ ๒ ผู้ใหญ่ติมต้องช่วยกันรวมทั้งตัวผมด้วยนะครับต้องช่วยกันการ๔แล ชุมชนผมไม่ค่อยถนัดหรือครับต้องทางผู้นำ หรือ ทางเทศบาลจะช่วยให้ได้มากส่วนผมก็เป็นกองหนุนพออะไรก็ ช่วยกันก็มีคนร้องเรียนพอไปที่คนนั่งดื่มสุราอะไรแบบนี้แต่เราก็เห็นว่ายังไม่ใช่เรื่องใหญ่ก็คือบอกกันไปบางคน ก็เอาวีมาเลี้ยงเขาก็ร่วมมือผมคิดว่าอีกไม่นานคงทำได้เสร็จอย่างที่ผมบอกคือจะรื้อออกเลยจะไม่เอาไว้แล้ว มันไม่ใช่ของดั้งเดิมเป็นของใหม่ใช่ไหมครับจริงๆมันต้องเป็นสันดินธนมดานี้ละครับบารายนะครับก็รับกวน เท่านั้นก่อนครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : เชิญครับ เชิญชุมชนต่างๆให้ความคิดเห็นหรือคำถามมาตั้งเอะเยะเมื่อกี้เห็น คุยกันเสียแจ้วๆก่อนจะให้หนักเรียนถามนะครับให้ผู้ว่าชุมชนได้แสดงความเห็นเชิญด้านหลังเลยครับคือคิดเรื่อง คำถามเกี่ยวกับเมืองพิมายได้ทุกอย่างครับเชิญครับ

ชาวบ้าน : เรียนผู้ดำเนินการอภิปรายและคณะพี่น้องผู้ร่วมสัมมนาผมมีความรู้สึกอยากได้บารายของโบราณ กลับมาคืนเพราะว่าพินายจะไม่มีน้ำดื่มต่อไปในอนาคตเวลาสภาพอากาศที่พินายที่โรงครุฑที่ไม่อยากมาร่วมสภาพอากาศคือประปาเพราะว่าจะถูกถามว่าทำไมน้ำดำ ทำไมน้ำไม่ไหลก็น้ำไม่มียิ่งเชื่อนพินายกันน้ำอยู่ที่เดียวไม่มีแก้มลิงนะครับถ้าเราได้บารายที่โบราณทำไว้ให้กลับมาคืนถ้าพอเป็นไปได้เราทำบารายของเราคืนแล้วบารายจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มหัศจรรย์ที่สุดในประเทศไทยคนจะมาอย่างหลายนเลยขอขอบคุณครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ผากเรื่องบารายด้วยนะครับเชิญครับ

คุณดุสิต(หัวหน้าอุทยานพินาย) : มีคำถามใหม่ครับตอนนี้ถามได้เลยนะครับจะถามคำถามเมื่อเช้า ถามได้ทุกเรื่องเลยครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ได้หมดนะครับคำถามที่ติดใจท่านไหนนี่ก็ออกแล้วถามได้เลยครับ

ชาวบ้าน : สวัสดีครับ คือเมื่อเช้าผมจะถามหัวหน้าว่าหินที่เขาเอามาสร้างปราสาทนะครับที่มาที่ไปเป็นยังไงผมจะได้ตอบเพื่อนผมเขาบอกว่าหินนี้เขาเอามาจากไหน ผมก็ตอบเขาไม่ได้ว่าหินนี้มาจากไหนก่อนจะสร้างต้องมีวัสดุก่อนนะครับอีกอย่างนึงนะครับเป็นไปได้ไหมที่เมืองพินายเราจะเป็นเส้นทางของ อีก ๑ - ๒ ปี จะเป็นสมาคมอาเซียน จะเป็นจุดศูนย์กลางได้ไหมครับ

คุณดุสิต(หัวหน้าอุทยานพินาย) : เป็นคำถามที่ดีนะครับ ผมเรียนท่าน ผอ ก่อนนะครับเรื่องบารายนะครับ ความฝันผมที่พินายเนี่ยผมเรียนโบราณคดีผมบอกตรงๆที่เรียนโบราณคดีเพราะพินายผมอยากมาทำงานที่นี้ นี่คือการฝันสูงสุดที่ผมเลือกเรียนโบราณคดี ทำไมไม่เลือกเรียน ครู เรียนหมอ อาชีพที่มีเงินเยอะๆ แลกกันแต่ไม่เลือกเลยนะครับผมก็เรียนให้ได้สมัยผมเรียนเด็กๆติดต่อกับเพื่อนของโรงเรียนมัธยมมัธยมก็มีสิทธิ์ที่ผมจะสมัครแต่ผมก็แปลกใจผมเลือกโบราณคดีอันดับ ๑ ผมมีความฝันที่พินายซึ่งพอผมมาเห็นเมืองพินายจริงๆ ทั้งที่ผมเป็นคนหัวแยงแถมยังเป็นเด็กจนโตมาถึงอายุ ๑๐ ขวบจนไปเรียนกรุงเทพผมไม่เคยเข้ามาดูปราสาทพินายพินาย ผมมาครั้งเดียวแม่ของผมพาผมมาหาหมอกแล่นน้ำปราสาทแต่ผมเห็นแค่หน้าประตูหิน ด้ายประตูด้ายๆ มีตุ๊กตุงๆผมไม่มีความรู้เรื่องพินายแต่ยายผมเป็นคนทางพุทธไทสงแกกลับกลับบ้านเก่าแกแล้งแกกลับมาแกมาเก็บหอมพินายไปซัดตุ๊กตัวที่บ้าน ถามยายเอาหินมาจากไหน ยายบอกว่ามาจากปราสาทพินายผมก็ถามยายว่ามีปราสาทด้วยหรือ ยายบอกว่ามีของโบราณผมก็รู้แค่นั้นเองพอผมเรียนที่กรุงเทพผมก็เลือกเรียนโบราณคดีผมก็อยากกลับมาทำงานพินาย อยากกลับมาดูแลพ่อแม่ผมซึ่งอยู่หัวแยงห่างจากพินาย ๒๐ กิโลเมตร ผมไปกลับได้ตลอด มาเห็นเมืองพินาย และบารายเป็นสิ่งมหัศจรรย์อย่างที่ท่าน ผอ ว่าไว้จริงๆ เพราะมันใหญ่มากและก็มีอะไรที่หน้าทำเยอะแต่ปัญหาอย่างเดียวครับ แบบเรดีเสร็จแล้ว อะไรก็เสร็จแล้ว ประมาณราคาพร้อมเงินก็มีแต่ปัญหาอย่างเดียวคือประชาพิจาร การยอมรับของเจ้าของที่ดินซึ่งเขาครอบครองโดยที่ ทั้งที่ถูกกฎหมายก็คือมี นส ๓ ทั้งที่ครอบครองกรรมสิทธิ์ เป็นเรื่องอธิบายได้ยากมาก อันนี้ละครับคือสิ่งที่เราปวดหัวกันอยู่สมมุติว่าเราออกเงินอย่างเดียวเงินมากก็ทำอะไรไม่ได้ก็ลำบากอีกอันนี้ผมคิดว่าระยะต่อไปผมต้องเข้าไปคุยกับชุมชนเองที่เป็นผู้ครอบครองที่ดินทั้งโดยพฤตินัย และ นิติฉัย ขอคุยกับเขาแล้วก็หาทางออกร่วมกัน อันนี้ก็เป็นเรื่องทั้งที่เงินเราก็มินะครับ แบบเราก้เสร็จ อธิบดียกอนุมัติแล้วแต่ติดเรื่องเดียวคือประชาพิจารซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ใน

กฎหมายรัฐธรรมนูญทุกวันนี้ใช้ใหม่ครบถ้าเราทำโดยปุมบ่ามก็เรียบบร้อยเลยนะครบแต่ถ้าเราทำได้นะครบมันจะเป็นอะไรที่พิเศษพิมายได้รับผลประโยชน์มหาศาลทุกคน ทุกครัวเรือนจะได้แหล่งน้ำที่สมบูรณ์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจเป็นปอดของคนพิมายด้วยไม่ต้องไปวิ่งสระเพลงวิ่งบารายใหญ่ก็ได้แถมยังคุยกับแขกได้ด้วยว่าเป็นยังไงอีกเรื่องหนึ่งคือหินที่สร้างปราสาท ปราสาทหินพิมายของเราสร้างด้วยหิน ๔ ชนิด ๑. ร้อยละ๗๐คือหินทรายสีชมพู หินทรายสีชมพูมันกร่อนมากทุกวันนี้ท่านจะเห็นว่าโถมมากท่านไปดูในปราสาทได้เลยมันจะแตกน้ำที่ผสมซึกแล้วก็แตก แดดร้อนก็แตก ลมแรงก็แตก ตอนนี่แตกเยอะผมก็เป็นห่วงอยู่ หินพวกนี้มาจากไหน จริงๆแล้วแหล่งหินทรายสีชมพู ในห้วงแกลงก็มี แถวบ้านผมก็มี มันเป็นหินอยู่ใต้ดินต้องเปิดหน้าดินขึ้นมาก่อนจึงจะเห็นหินทรายพวกนี้แล้วเขาก็ทำเหมือง ทำเหมืองก็คือขุดตัดออกมานี่ละใช้ชีวิ สะกัด เอาเชือกมัดแบ่งเป็นก้อนๆเหมือนขนมชั้นแล้วก็ใช้เครื่องมือลากขึ้นมาผมสันนิษฐานว่าแหล่งใหญ่หน้าจะอยู่ที่สูงเนินนะครบเพราะทุกวันนี้ก็ยังใช้หินทรายสีชมพูอยู่หินทรายแบบที่สร้างปราสาทแล้วก็แหล่งรองหน้าจะอยู่แถบห้วยแกลง แถบนิคมนี้ละนะครบ อย่างที่๒ก็คือศิลาแลงประมาณร้อยละ๑๐ ก็จะมีที่นิคมเยอะ ที่ลูกรังบ่อลูกรังในพวกนี้ละครบอยู่แถวๆนี้ละไม่ไกล อีกประเภทหนึ่งคืออิฐ อิฐนี้เล็กน้อยนะครบมีบ้างตรงฐานอาคารจะว่าไม่มีก็ไม่ใช่มืออยู่นะครบแต่ใช้ไม่มาก ส่วนที่ใช้อีกส่วนหนึ่งเป็นส่วนสำคัญคือหินทรายสีขาวซึ่งเป็นส่วนที่แข็งแกร่งมาก และก็สร้างในส่วนปราสาทสถานที่สวยงามของเรา นำมาจากแถวสีคิ้วนะครบ แถว มอจะบกนะครบมานไปกรุงเทพจะผ่านปีกซ้ายเห็นไหมครบเราจะเจอเรือแจวสีคิ้วนั่นละครบแหล่งใหญ่เขาเลยเป็นหินทรายสีขาวคุณภาพดีเดิมแต่ก่อนโคราชยังไม่มิดถนนมิตรภาพผ่านฝั่งหนึ่งของเขาลูกนี้จะติดลำตะคองเห็นไหมครบเขาจะเลทอกแหล่งหินที่อยู่ใกล้ลำน้ำเพราะเขาสามารถลากลงไปยังแพล่องจากลำตะคองลงมาผ่านตัวเมืองโคราช เข้าจักราช เข้ามาพิมาย ขึ้นฝั่งแถวด้านตะวันตกวัดเดิม ลำตลาตยานั่นละครบแล้วก็ลากขึ้นสู่พิมายในหน้าน้ำนะครบ ในหน้าแล้งก็ใช้ทางบกแต่โอกาสที่ใช้ทางบกน่าจะยากเพราะมันหนักไ้ครบ การขนและเราก็มีภาพจำหลักชัดเจนว่าเขานิยมขนหินทางแพทางน้ำเพราะมันสะดวกกว่า เมื่อขนหินมารวมๆกันเขาก็เริ่มก่อสร้างปราสาท วิศกร ช่างก็มาออกแบบเขาก็เอาหินเรียงกันแล้วก็แกะสลักแล้วก็ทำพิธีกรรมนะครบ นี่คือวัสดุหลักตั้งนั้นปราสาทหินพิมายนะครบซึ่งมีขนาดใหญ่ สร้างด้วยคนด้วยเงินมหาศาลแหล่งหินที่ใช้จึงต้องมีมากมหาศาล มันจึงใช้กระจายหลายแหล่งก็อย่างที่ผมอธิบายว่าอย่างน้อยมีอยู่ ๔ ชนิด มีศิลาแลง หินทรายสีชมพู หินทรายสีขาว และอิฐ ๔ ประเภท ส่วนอีกเรื่องคือศูนย์กลางทางด้านท่องเที่ยวก็เป็นไปได้ครบผมคิดว่าจุดของเมืองพิมายเมื่อเราเอาแผนที่ของประเทศไทย กับกัมพูชา และก็ลาวมาวาง นะครบพิมายอยู่ตรงกลางพอดีเลยปีกใต้ทางด้านใต้ของเราคือเมืองพระนคร ปีนเหนือคือทางสุโขทัย ออยุธยา พิมายจะอยู่ตรงกลางพอดีถ้าดูแผนที่โบราณนะครบตั้งนั้นผมจึงบอกว่าในอดีตเราก็คเคยเป็นศูนย์กลางหลักมาแล้วในปัจจุบันถ้าเราจะทำเมืองเราให้ดีๆแล้วก็อย่าลืมการท่องเที่ยววัฒนธรรมขอโดยเฉพาะที่อยู่นอกเมืองพระนครนะครบคือที่อยู่นอกเมืองกัมพูชาเราก็คสามารถเอาจุดเด่นของเราไปขายกับใครๆเขาก็ได้ที่เขามาดูเมืองเราก็คบอกเขาเลยว่าเราเป็นเมืองคู่แฝดของเสียมเรียบนะครบซึ่งต่อไปเราอาจจะมีกำมือเป็นพันธมิตรกันก็ได้นะครบกับเสียมเรียบว่าเราเป็นบ้านพี่เมืองน้องกันนะว่าเรามีเชื้อสายเชื่อมโยงกันผู้สร้างนครอันยิ่งใหญ่ก็ไปจากเรานี้ละแต่เราก็ยอมรับอำนาจเขาอยู่ว่ามีความเชื่อมโยงกันถ้าไม่เชื่อก็ตั้งคณะกรรมการมาศึกษาวิเคราะห์ก็ได้อย่าพึ่งเชื่อผมเลยทีเดียวก็คศึกษา

กันว่า ศึกษากันอย่างเป็นธรรมชาติไม่ต้องอิงด้านการเมือง เราก็จะให้เห็นแบบนี้ว่า มีถนนเชื่อมกัน มีถนนเส้นเดียวกัน มีปราสาทเหมือนกันอะไรแบบนี้ครับ เป็นไปได้ครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ผมเสริมเรื่องจะเป็นศูนย์กลางอาเซียนอะไรก็ตามขึ้นอยู่กับคนที่นั่นะครับว่าทำไม่ยากแต่ถ้าคนที่นั่นไม่คิดทำไว้ก่อนไม่รวมกลุ่มไม่ทำเครือข่ายภายในนะยังงี้ก็ทำไม่ได้เราก็คิดกันไว้แล้วคุยกับคุณดุสิตไว้ ๒-๓ ปีแล้วว่าถ้ามีโอกาส เดี่ยวเราจะทำเรื่องนี้ของประมาณทำเรื่องแหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอโดยใช้พิมายเป็นศูนย์กลางเพราะว่าโคราชเรามีคนมาวิจัยแล้วว่าเป็นจุดกำเนิดของวัฒนธรรมนครวัดนครธมคนที่นั่นเกิดแล้วไปสร้างนครวัดนครธม ผมว่าขึ้นอยู่กับทุกคนที่นั่นะครับอีกสัก ๓-๔ เดือนกลับมาคุยกับเลขา กับคุณดุสิต แกนำ ผู้นำ ผู้แทนชุมชน ชัมแข็งพอ อันนั้นเดี่ยวเรามาทำงานกันได้ไม่ยากครับยากแต่พวกท่านนี่ละครับว่าจะให้ความเห็น หรือคำแนะนำอะไรกันเชิญเลยนะครับ

อาจารย์อภิรม ศิลจุม : เรียนผู้อำนวยการพิมายนะครับ ผมอภิรม ศิลจุม จากนิคมพิมายศึกษา จากการที่ได้ฟังการแรกเปลี่ยนสร้างเครือข่ายที่ดีในการสร้างความรู้ก็คิดว่าเรื่องทรัพยากรในดินเรื่องเกลือ เรื่องทราย คิดว่าหน้าจะเป็นปัญหาในประเด็นหนึ่งในการอนุรักษ์เมืองเก่าพิมายเพราะว่าเกลือกับทรายเมื่อกี้เนี่ยเอามาตอบในส่วนหนึ่งแต่ตอนนี้อุตสาหกรรมจังหวัดยังไม่มาผมคิดว่าหน้าจะซับซ้อนตรงนี้ด้วยประเด็นหนึ่งนะครับส่วนอีกเรื่องที่สองที่ยังค้างคาใจอยู่คือเรื่องขยะผมคิดว่าเรื่องขยะมันเป็นเรื่องของจิตสาธารณะทุกประเทศนะครับในทั่วประเทศของไทยผมเคยนั่งรถไฟ รถไฟเก็บขยะทุกครั้งการ์ดของรถไฟคนทำความสะอาดกว่าลงตรงที่ไหนก็ได้ครับไม่ได้ดูแลไม่ได้สนใจเลยว่ามันจะรถตรงไหนแล้วก็ส่งเกตุนะครับประชาชนโดยทั่วไปพอนั่งหลังรถแล้วก็ทิ้งขยะเลยครับผมเห็นบ่อยครั้งโดยทั่วไปที่ประชาชนทิ้งขยะในตรงนี้ผมคิดว่าผู้นำชุมชน ผู้นำหมู่บ้านหอกระจ่ายข่าวนะครับฝากประชาสัมพันธ์ชี้แจงให้ประชาชนทราบว่าตรงนี้จะดำเนินการอย่างไรในส่วนของเด็กๆผู้บริหารโรงเรียนก็ควรจะแนะนำชี้แจงให้ถูกต้องส่วนอีกเรื่องหนึ่งก็คือฝ่ายที่จะดูแลนะครับอย่างเช่นเรื่องตลาดแปะเนี่ยผมคิดว่าในตรงนี้เทศบาลน่าจะช่วยให้ฝากเทศบาลนะครับช่วยดูแลเพิ่มเติมนะครับในตรงนี้ก็อาจจะต้องมีประชาสัมพันธ์เพราะทราบว่าในบางพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นมาเลเซียนะครับทราบว่าเขาไม่มีการทิ้งขยะเลยการบ้วนน้ำลายก็ไม่ได้อ่างนี้เป็นต้นผมคิดว่าหน้าจะเป็นข้อที่ดีในประเด็นหนึ่งนะครับส่วนเรื่องที่ทำหน้าดูสิได้พูดถึงเรื่องภูมิทัศน์ของพิมายในส่วนของการไม่ให้มีสายไฟผมคิดว่าถ้าท่านไปดูงานที่ประเทศมาเลเซียหน้าจะสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้เพราะเขาเอาลงพื้นดินแต่ว่ามันก็คงเป็นภาพฝันที่อีกไกลมากนะครับเพราะว่าต้องลงทุนเยอะนะครับนี้แสดงว่าองค์กรของเรามีการแลกเปลี่ยนและแบ่งปันความรู้นะครับผมคิดว่าทางเทศบาลนะครับก็คงจะได้มีการทำโครงการนะครับเพื่อรองรับการทำเครือข่ายให้เข้มแข็งต่อไปในการที่จะอนุรักษ์เมืองพิมายเพราะตามเป้าหมายของท่านนั้นก็จะต้องเป็น ๑ ใน ๗ ใช้ไหมครับท่านเฉพาะตรงนี้ที่ผมคิดว่าองค์กร เทศบาล หรือกรมศิลปากรมีทิศทางและกลยุทธ์ที่ชัดเจนยิ่งขึ้นนะครับเพราะฟังจากที่ท่านเล่าเมื่อสักครู่เนี่ยนะครับทราบว่าท่านนิพนธ์ท่านได้ชี้แจงภาพวิสัยทัศน์ข้างหน้าแม้กระทั่งท่านบอกว่าจะดำรงตำแหน่ง ๔ ปีนะครับผมคิดว่าภาวนาให้เห็นใน ๔ ปี นะครับและตรงนี้ผมคิดว่าขอชื่นชมนะครับที่จัดเวทีนี้เป็นเวทีที่เราได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และก็ได้เห็นวิสัยทัศน์ของท่านว่าท่านเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ยาวไกลมากการดำเนินงานของท่าน

นะครับผมถือว่าเป็นเชิงรุกที่ดีก็คงจะเป็นโอกาสที่ได้แสดงถึงการพัฒนาและการอนุรักษ์ พัฒนาเมืองพิมายให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ต่อไป ขอขอบคุณครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ขอขอบคุณครับ ขออนุญาตขอบคุณที่ชื่นชมผู้ร่วมอภิปรายด้วยนะครับชื่นชมแล้ว อาจารย์ช่วยสนับสนุนด้วยนะครับเวลาเราทำกิจกรรมเครือข่ายหวังว่าจะได้พบหน้ากันเชิญนะครับจะฝากจะถามที่เรื่องของพิมายไม่ใช่ของคนในเขตเทศบาล ไม่ใช่ชุมชนแค่นี้ละ ผมยังเจรจนำท่านที่อยู่นอกเขตเข้ามาร่วม เรื่องของพิมายก็คือเรื่องของคนโคราชทั้งโคราชเพราะว่าเวลาใครมาพิมายก็ไปแวะโคราช คนโคราชได้ประโยชน์เยอะบางครั้งคนโคราชได้ประโยชน์มากกว่าคนพิมายอีกเพราะเข้าไปนอนโคราชจ่ายตังในโคราชแล้วมาแวะพิมายซื้อน้ำ ๑๐บาทแล้วกลับ บางทีมาถึงขอหัวหัวหน้าดูสิตเขาฟรีอีกแล้วขอทิ้งขยะเสร็จเรียบร้อยกลับคนโคราชได้ตังนะครับคนพิมายเลยไม่สนใจ เชิญอาจารย์ครับ

อาจารย์อนุศักดิ์ หินพิมาย : บังเอิญไม่ค่อยเห็นคนอื่นแสดงความคิดเห็นผมก็เลยถือโอกาสใช้เวลาสละเลยนะครับผมเห็นมีการอนุรักษ์ บูรณะประตูหิน และประตูผี ไข่ใหม่ครับผมก็คิดว่าเป็นการใช้งบประมาณที่เหมาะสมอยู่แต่หลังจากที่ผมเปรียบเทียบดูก่อนกับหลังบูรณะโดยเฉพาะประตูผีนะครับผมเห็นว่าของเก่าสวยมากจริงๆ นะครับมีชุมชนแถวประตูผีแถววัดเดิมอยู่ใหม่ครับผมอยากฟังความคิดเห็นผมสังเกตหลังการซ่อมแซมสีของศิลาแลงมันจะเป็นสีแบบสวยงามมากนะครับสวนที่ยังสมบูรณ์อยู่นะครับที่นี่ผมพาเด็กไปดูช่วงไม่กี่สัปดาห์ที่ผ่านมาผมพาเด็กเดินเลอะไปตามวันเดิม ชมคูเมือง ดูอะไรโดยรอบตอบสนองโครงการของท่านละครับผมไปดูแล้วตกใจเพราะความสวยงามหลังจากการบูรณะมันหายไปครับและส่วนที่เอาออกไปเอาไปไว้ที่ไหนสวนปีซ่ายนะครับสวยมากแต่ส่วนตรงกลางผมก็เห็นด้วยที่จะเอาออกก็เลยอยากจะทำหลักการบูรณะจะเป็นยังไงเอาความสวยงามหรือความแข็งแรงไว้ก่อน ขอขอบคุณครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : วณมาหาคุณดูสิตแล้วครับคราวนี้ รอบต่อไปอาจารย์จะว่าใครปรึกษาผมด้วยนะครับ

นายชอบ มาลาทัตมณีกร : สวัสดีครับผมนายชอบ มาลาทัตมณีกร ชุมชนตะวันออกโรงเรียนพิมายพิทยา ขอกราบเรียนท่านวิทยากรทั้ง๓ท่านอีกนิดนึงครับรบกวนเวลาเล็กน้อยคือผมจะขอเสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องถนนคนเดิน ฝั่งถนนชายชนท่าแข่งเรือเคยมีชุมชนของเราเสนอไปแล้วว่าอยากให้ถนนคนเดินที่นี่ผมมาคิดตามสัดส่วนที่พัฒนาไปแล้วมันมาสอยคล้องกันเลยกับถนนคนเดินเราเป็นถนนคนเดินได้ตามที่เราหวังไว้และมันก็มาสมดุลกับสถานที่ที่เป็นสนามแข่งเรือที่เราพัฒนาไว้แล้วมันหน้าทั้งมาครับคือมีแม่น้ำและพื้นที่ ที่เราปรับปรุงไว้แล้วมันหน้าทำถนนคนเดินมากที่สุดโดยการเสนอจากหลายชุมชนเมื่อปีที่แล้ว ครับขอบคุณครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : มีอะไรเพิ่มเติมไหมครับ นักเรียนจะถามไข่ใหม่ครับ ไหนออกมาข้างหน้าสิครับ ประบมือให้ด้วยครับ

นักเรียน : ผมอยากถามว่าการดูถนนโบราณต้องดูยังไงครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ออกมารับรางวัลเลยครับ เชิญคุณลุงตอบได้เลยครับ ตอบได้ทั้ง ๓ เรื่องเลย

คุณดุสิต(หัวหน้าอุทยานพิมาย) : ยอมรับเหมือนกันครับว่าเราทำอะไรไปย่อมมีการเปลี่ยนแปลงแน่นอนอันนี้ ยอมรับความเป็นจริงความสุขมันสูงของเก่าไม่ได้อยู่แล้วแต่เราจำเป็นต้องทำ ๑ คือเพื่อความคงทนแข็งแรง ๒ คือจริงๆมันสูงขึ้นกว่าเดิมหนึ่งเพราะว่าเราต้องเสริมฐานไม่แน่นเวลาน้ำมาจะลำบากครับยอมรับครับเวลารื้อศิลาแลงปนมากมายประตูปื้นกว่าเพื่อนประตูหินด้วย แตกเยอะครับด้วยความเก่าเป็น ๑๐๐ ปีก็เหมือนเราดูแลคนแก่ครับเราก็ต้องเสริมของใหม่เข้าไปแต่ท่านไม่ต้องห่วงครับสักระยะก็จะได้รับความเก่ากลับมาเหมือนอายุขัยของมันมันก็จะกลับคืนสู่สภาพแต่ระยะนี้ผมยอมรับเหมือนที่ท่านพูดผมก็คิดเหมือนกันแต่ผมต้องเลือกเพื่อความคงทนแข็งแรงและเราจะชดเชยด้วยการทำภูมิทัศน์ให้ดูดีขึ้นเราได้ประโยชน์อีกอย่างคือเหล็กค้ำยันเราเอาออกหมดแล้วทำให้เมืองเรามีทิศทางที่ทะลุกันตลอดตั้งแต่ประตูชัยถึงประตูผีไม่มีอะไรขวางเลยทะเลสาบปราสาทมาหมดอันนี้ยอมรับประตูหินเหมือนกันมันไม่สวยเท่าเดิมหรือครับมันเปลี่ยนแปลงแน่สักระยะเวลานึงมันจะเก่าคืนแล้วก็จะดูเป็นอีกมิติหนึ่งจริงๆแล้วมันมีแนวคิด ๒ อย่าง ๑. คือสุดโต่งไม่อย่างทำอะไรเลย เก่ายังไงก็แบบนั้นไม่ต้องไปทำอะไรเลย ไม่ต้องแต่งผมมีตัวอย่างหนึ่งที่เป็นปัญหาคือที่ปราสาทพิมายมีนักวิทยาศาสตร์เป็นคนของกรมศิลปนะครับมาดูแล้วปราสาทหินพิมายถูก โลเคน(สาหร่าย+เชื้อรา) กำกร่อนหินปูนทำให้รวดเร็วหายไป ลบเรือนรางเขาก็มีไอเดียร์บรรเจิดเลยมาขัดมาแต่ง ก็เจอนักวิทยาศาสตร์อีกกลุ่มหนึ่งค้านว่าทำแบบนี้ได้ยังไงทำให้หินทรายสีกร่อนโลเคนมีประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ทะเลอะกันตกลงไม่มีใครชนะคนขัดก็ขัดได้ครั้งเดียวอีกครั้งก็ไม่ได้ขัดนี้ละครับแนวคิดแบบสุดโต่งไม่ทำอะไรเราจึงเลือกทางสางกลางๆก็ยอมรับครับว่าการบูรณะย่อมมีการเปลี่ยนแปลงเสมอครับอาจารย์แต่เป็นข้อสังเกตที่ดีเราจะได้พัฒนาเทคนิคต่อไปสำหรับวิถีคุณนโบราณนะครับดูยากมากครับหลักๆก็คือถ้าเรามีข้อสังเกตจากประตูความกว้างของถนนโบราณจะกว้างมากประมาณ ๓ เมตรสมมุติจากประตูผีมายังโคปุระทิศเหนือของพิมายให้ไปอยู่ตรงโคปุระแล้วก็มองไปความกว้างของถนนจะมีแค่แนวประตูกับส่วนขยายไม่เกิน ๓ เมตรตรงไปเลยล่าสุดตอนชุดแต่งบูรณะประตูผีเราพบเลยนะว่าถนนโบราณจากประตูผี ประตูหิน ประตูชัยที่ยังปราสาทเขาปู่ด้วยหินทรายไม่ใช่ถนนธรรมดาเขาจะมีหินทรายสีชมพูเข้าใจว่าเลือกที่สร้างปราสาทคงจะขนมาเยอะแล้วไม่รู้จะทำอะไรก็เอาที่ทำถนนสะกว่าไม่เกิน ๓ เมตรมุ่งเข้าหาปราสาทเข้าใจว่าจากประตูชัยไปเขมร จากประตูหินไปพนมวันไปลพบุรีเป็นถนนดินธรรมดาและการค้าขายก็อาจจะมีการยกเกวียนมาและพักนอกเมืองมีบารายใหญ่พวกนี้จะเป็นจุดพักของคาราวานให้สัตว์ดื่ม น้ำ ตั้งที่พักและเข้ามาค้าขายในเมืองมาไหว้พระเสร็จแล้วก็กลับนี่คือภาพโบราณของเมืองขอมนะครับหรือจะดูจากภาพถ่ายทางอากาศก็ได้ไปถามผู้รู้หน่อยมันจะเห็นชัดกว่าที่เรามองจากผิวดินมันดูยากนะครับเพราะถูกทำลายไปหมดหลักการคร่าวๆนี้แค่นี้ครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ทางเทศบาลต่อเรื่องถนนคนเดินได้

เลขาเทศบาล : ผมขอชี้แจงอาจารย์นิดนึงนะครับเรื่องสายไฟลงดินตอนนี้เทศบาลประสานกับองค์การโทรศัพท์ แล้วก็ อบจ. โดยผ่านท่าน สส และมีความเป็นไปได้ที่จะทำเพราะเริ่มสำรวจแล้วเขาให้เทศบาลกำหนดเส้นทางว่าจะเอาเส้นไหนเราก็เลือกจอบสูรางค์เสด็จและอนันท์จินดา ถ้าเหลือขอเป็นบุชยันตรงนี้ก็ก่อนเขาก็ไปดำเนินการเห็นว่างบได้แล้วองค์การโทรศัพท์จริงๆแล้วมาตอนที่เรารอหาเสียงแล้วเขาประสานมาจริงๆแบบนี้

จะอยู่ที่เทศบาลโคราช เทศบาลโคราชออกเงินส่วนหนึ่งองค์การโทรศัพท์ออกเงินส่วนหนึ่งปรากฏว่า องค์การโทรศัพท์ค้างเติ่งจะเดินหน้าก็ไม่ได้ถอยหลังก็ไม่ได้เพราะเทศบาลเราไปทำขยายถนนเส้นเส้นเลียบบ่าย จากบุงตาทะลุไปซึ่งพลเอกเปรม องคมนตรีท่านขอเพื่อขยายและบังเอิญทหารขอทหารก็เลยขยายถนน เทศบาลเองบตัวนี้ไปตัวนี้ก็เลยค้างไปทางมาทำถนนไม่ได้แต่เรื่องระบบสายไฟเรียบร้อยหมดแล้ว เป็นเรื่อง ของการไฟฟ้านครราชสีมาใช้องค์การโทรศัพท์ สส ก็เลยประมาณเรามาเราก็เลยเป็นแต่ผู้ชี้แนวแต่เทศบาลไม่มีตั้ง ก็เลยขอไปทาง อบจ ให้เขาไปคุยกันเองเห็นว่าสำเร็จอาจารย์มาบ่อยๆเดียวได้เห็นครับแล้วเรื่องถนนคนเดินที่ ถนนชายชนเมื่อวันอังคารผมไปดูงานที่โรงค้ำสัตว์ที่หนองคายมาเนื่องจากเราจะทำโรงฆ่าสัตว์ของเทศบาลให้ ถูกข้อบังคับของกระทรวงสาธารณสุขเราก็แวะที่ตลาดต้นตาลที่ขอนแก่นเป็นของเอกชนจะไม่เหมือนถนนคนเดินของเขาจะเป็นลาน มีลานจัดกิจกรรมดนตรีต่างๆ มีคนมาเล่นง่ายๆมีคนมานั่งฟังมีร้านขายของก็เวียนๆครับ เพราะเรามีท่านปลัดและนายช่างโยธาไปด้วยก็คุยกันแล้วเราจะมาปรับทำตรงนี้แล้วเราก็จะทำตามแผนที่ ชุมชนเสนอมาเพราะเราก็เห็นสอดคล้องกันและเราก็จะเอาข้อมูลที่ได้ไปดูมาปรับให้เป็นของเรา สิ่งเหล่านี้พวก เรากำลังคุยและดำเนินการอยู่ครับ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : คำถามสุดท้ายเป็นนักเรียนเชิญครับ

เด็กหญิงพรพิมล ชิมกลาง : สวัสดีค่ะหนูชื่อเด็กหญิงพรพิมล ชิมกลาง มาจากโรงเรียนบ้านท่าแดงที่ปรึกษา ท่าน ผอ ธีรพร พันธุ์รักษา หนูต้องขอขอบพระคุณที่ให้ความรู้หนูในวันนี้หนูจะนำไปนำเสนอเพื่อนๆและ คุณครูเพื่อไปทำโครงการการอนุรักษ์เมืองพิมายหนูจะนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาเมืองพิมายต่อไปขอขอบคุณค่ะ

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : ตกลงท่านประธานมากล่าวปิดแล้วนะครับ หนูออกมารับรางวัล เลยครับ อาจารย์สุชาติมีนักเรียนออกมาเล่าอะไรอีกไหมครับ ออกมาเลยครับออกมาเล่าเรื่องการอนุรักษ์เมืองพิมายมี โครงการอะไรออกมาเล่า

เด็กชายณรงศักดิ์ หมายสุข : การอนุรักษ์เมืองพิมายเราต้องดูแลรักษาไม่ให้เมืองเก่าของพิมายชำรุดสิ่งที่ ชำรุดแล้วเราควรปรับปรุงและห้ามทิ้งขยะตรงบริเวณอุทยานประวัติศาสตร์พิมายเพราะจะทำให้บริเวณนั้นสง พรกและไม่มีนักท่องเที่ยวเข้าไปชมอุทยานประวัติศาสตร์พิมายผมชื่อเด็กชายณรงศักดิ์ หมายสุข มาจาก โรงเรียนบ้านท่าแดง

อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ : คงใช้เวลาเท่านี้ละครับ เรื่องที่เราคุยกัน เรื่องถนนเรื่องพื้นที่ที่เราจินตนาการ กันไปเราดูหนังกันคนละม้วนนะครับบางคนดูบางคนไม่ได้ดูบางคนเป็นเจ้าของบ้านยังไม่รู้ว่าไอ้ตรงนี้เรียกว่า อะไรเมื่อก็พูดเรื่องราวหลายคนคง งงๆ อยู่ว่าบรรยายคืออะไร ฟรุ้งนี้มีโปรแกรมพา เวลาเพื่อมาต้องแสดง ความเป็นเจ้าของที่มีคสวามรู้ตอนนี้มีความรู้แล้วฟรุ้งนี้เป็นเรื่องที่คนพิมายต้องรู้เป็นเรื่องของคนพิมายที่ต้อง อธิบายได้ที่จริงเรื่องของพิมายไม่ได้มีแค่ปราสาทหิน ยังมีมวยพิมาย หมี่พิมาย เรื่องของโปรแกรมฟรุ้งนี้คุณดุสิต จะสรุปให้ฟังนะครับ

คุณดุสิต(หัวหน้าอุทยานพิมาย) : โปรแกรมพຼຽងนี้ผมติดไปราชการที่กรมศิลป์ได้มอบหมายให้คุณสุภาวดีเป็นนักโบราณคดีผู้ช่วยผมนะครับจะพานั่งรถชมรอบๆเมืองพิมาย ถ้าท่านได้สนใจให้ยกมือเลยครับถ้าท่านใดจะสะดวกไป

อาจารย์ทวี วัชระเกียรติศักดิ์ : พຼຽងนี้๐๙.๐๐น.หน้าปราสาทใช้เวลาครึ่งวันก็เสร็จมีข้าวเที่ยงเลี้ยงนะครับเป็นเรื่องที่คนพิมายต้องรู้লেখาเทศบาล : แต่ละชุมชนลงประสานกันนะครับเพราะต้องเตรียมน้ำ อาหารไว้รองรับท่าน จะไปเส้นทางโบราณตามขอบประตูเมืองต่างๆนะครับท่านลงไปดูนะครับประตูฝึตรงนั้นน้ำมาแล้วจะดูดีขึ้น ตรงนั้นเทศบาลได้ขุดลอกครองแล้วนะครับตกลงมีใครไปบ้างครับเจ้าหน้าที่นับเลยครับ

คุณดุสิต(หัวหน้าอุทยานพิมาย) : พຼຽងนี้ผมแล้วมีอะไรที่อยากให้กรมศิลป์ทำก็จดๆไว้แล้วแจ้งผ่านท่านเขาได้เลยนะครับผมจะได้นำไปทำ

อาจารย์ทวี วัชระเกียรติศักดิ์ : พวกผม๓คนก็หมดวาระแล้วนะครับที่จะคุยกันอยู่ตรงนี้แต่เรายังมีกิจกรรมที่ต้องทำต่อไปอีกเรื่อยๆนะครับหวังว่าคงได้ทำงานร่วมกันต้องขอขอบคุณทุกท่านแล้วก็ขอเชิญอาจารย์สุชาติครับ

อาจารย์สุชาติ พิมพ์พันธ์ : ขอเสียงปรบมือให้กับทั้ง ๓ ท่านนะครับ วันนี้เราก็ได้รับความรู้มากมายพຼຽងนี้อ่าสี่มนะครับ ๕๘คนที่นัดไว้ ต้องขอขอบพระคุณทุกท่านที่เข้าร่วมโครงการนี้ เรียนเชิญท่าน ผอ สำนักศิลปะและวัฒนธรรมกล่าวสรุปการประชุมในครั้งนี้ครับ

อาจารย์วิลาวัล วัชระเกียรติศักดิ์ : ต้องขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในโครงการนี้ กิจกรรมที่เราทำวันนี้เป็นกิจกรรมของส่วนกลางที่เขาให้ราชภัฏช่วยจัดเป็นเรื่องของการให้ความรู้เกี่ยวกับเมืองเก่าพิมายและก็มีกิจกรรมต่อเนื่องคือโครงการของนักเรียนเราตัดสินใจเสร็จก็จะให้นักเรียนมานำเสนอโครงการคงจะได้พบกันอีกครั้งแล้วก็ขอขอบคุณอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือพຼຽងนี้พบกันคะขอบคุณคะสวัสดิ์คะ

อาจารย์สุชาติ พิมพ์พันธ์ : ขอให้ทุกท่านเดินทางกลับบ้านด้วยความปลอดภัย สวัสดิ์ครับ